

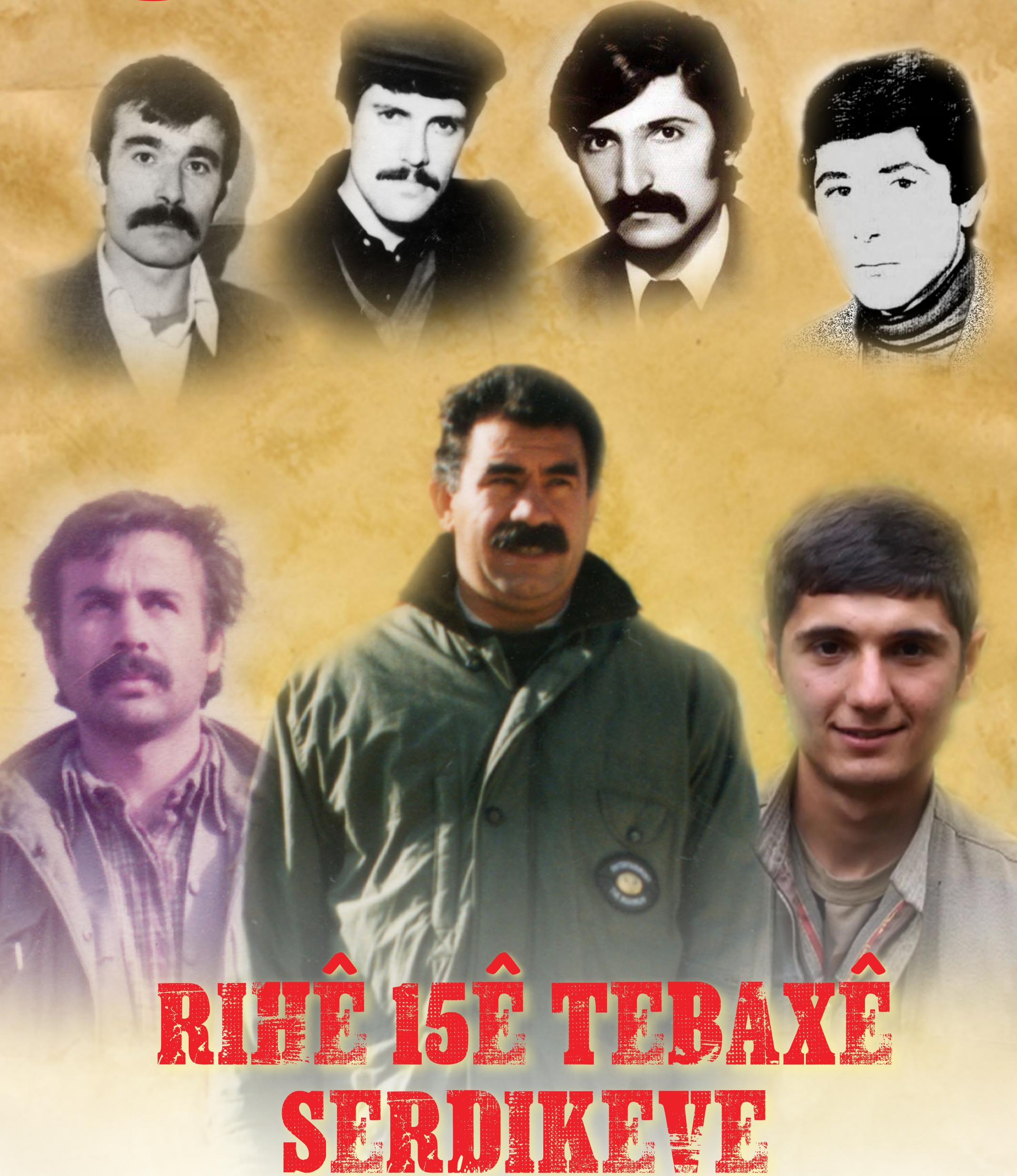
“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

İki aylık Siyasi Kültür Dergisi

Sayı: I

Temmuz/Ağustos 2020

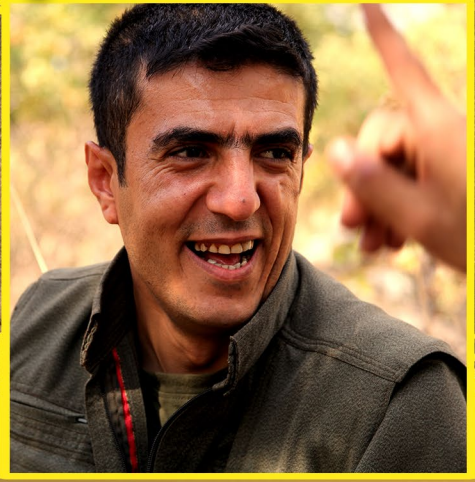

RIHÊ 15Ê TEBAXÊ
SERDİKEVE

Şehit Baran Mawa

Şehit Mahir Botan

**VE ZAFER ARTIK HİÇBİR
ŞEYİ AFFETMEYECEK
KADAR TIRNAKLA
SÖKÜLÜP KOPARILACATIR!**

İÇİNDEKİLER

Yurtseverliğe dayanmayan bir insanlık anlayışı sonsuz umutsuzluktur

03

Gençliğin Yaşamı Eylemdir, Serhildandır, Ayaklanmadır

14

Devrimci İradenin Aşamayacağı Hiçbir Engel Yoktur

20

15 Ağustos Atılımı Zafere Olan İnancı Sarsılmaz Kılmıştır!

25

HRK'nin Kuruluş Bildirisi

31

Kürt Genç Kadınları Her Zamankinden Daha Güçlüdür

35

Heval Rênas Bû Agir Heval Rênas Bû Heqîqet

41

Apo'yu Görmeden Ölemem

45

Devrimci Halk Savaşında Özsavunma Ve Serhildan Gerekçeleri

48

Bir Avuç Umut

54

Ortak Mücadele Bize Zaferi Getirecektir

58

Ey Kürt Oğlu, Ey Kürt Kızı Beni Dinle

65

Kürdistan'ın Toplumsal Ve Coğrafik Koşulları

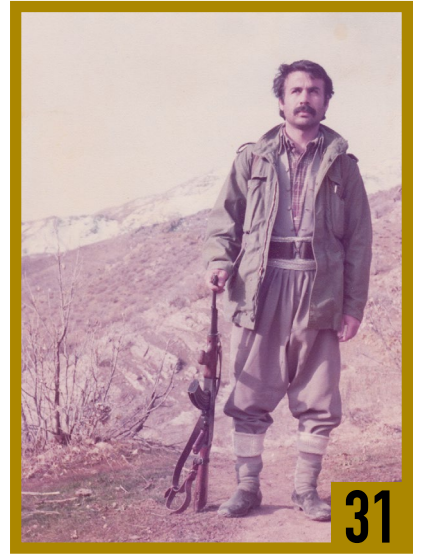
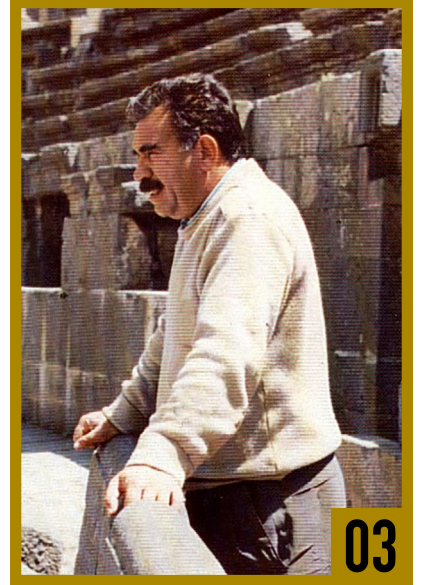
68

Kavramların Görünmeyen Ruhı ve Bilinmeyen Dili

72

Dengbêjî û ciwan

74

YURTSEVER GENÇLİK

Temmuz/Ağustos 2020

EDITÖRDEN

Rihê 15ê Tebaxê serdikeve!

Hevalên Hêja!

Me herî dawî kovara xwe havîna sala 2016'an bi jimareke taybet derxistibû. Piştî wê heya roja îro ji ber sedemên girtina bi dehan hevalên me ji aliyê dijmin ve me nekarîbû xwe bighînin we xwandekarên hêja. Piştî vê êdî emê bi awayeke bi berdewam bi hest û fikrên we û xwe ve li pêşberî we bin.

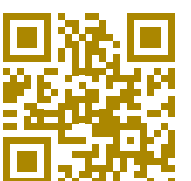
Dijminê dagirker di her kêliya ku li ser gelê me de tê komkujî û kok qelandinê tîne. Ji xirakirina bedenên hêja yên ciwanên Kurd bigre heya erdnigarî û xwezaya welatê me yê delal bi awayeke hovane dike armanc. Dixwaze welatê me û gelê me rojekê jî bi azad jiyan neke. Ji bo vê yekê jî me xwest em di vê jimara xwe de li ser welatparêziya Kurdistanê rawestin. Em dizanin ku mirovê welatparêz wê tu carî rê nede yek kiryarê dijmin jî. Bi taybetî jin û ciwanên Kurdistanê çawa ku di dîroka me ya qedîm de rê nedan dagirkeran, îro jî bi zanebûn û biryardariyek mezin a welatparêziyê bi her awayî wê têbikoşin. Ev kovar jî ji xwe ji kevneşopiyek wisa hatiye roja me ya îro. Ji şehîd Ozgûr Roniyan bigre heya şehîd Rênas Avestayan gelek şehîdên hêja ked dan vê kovarê. Hîn jî bêhna xwêdana wan ya pîroz ji rûpelên kovarê difûre. Ew bêhn îro gihîştîye Çiyayên Kurdistanê tevî xwêdana Qasim Engîn, Egîd Îpek û Sema Koçeran bûye û bûye hêrsa tolhildanê, bûye eşqa welat, bûye rûhê têkoşînê...

Em vê fedaîtiyê tu carî jibîrnakin û emê bibin zimanê eşqa wan ya welat. Emê li hemberî kok qelandina dijminê xwînxar her tim bibin zimanê welat û welatparêziya jin û xortên ciwan. Me bixwînin, me binasin. "Me bi ciwantî destpêkir, emê bi ciwantî serbikevin!"

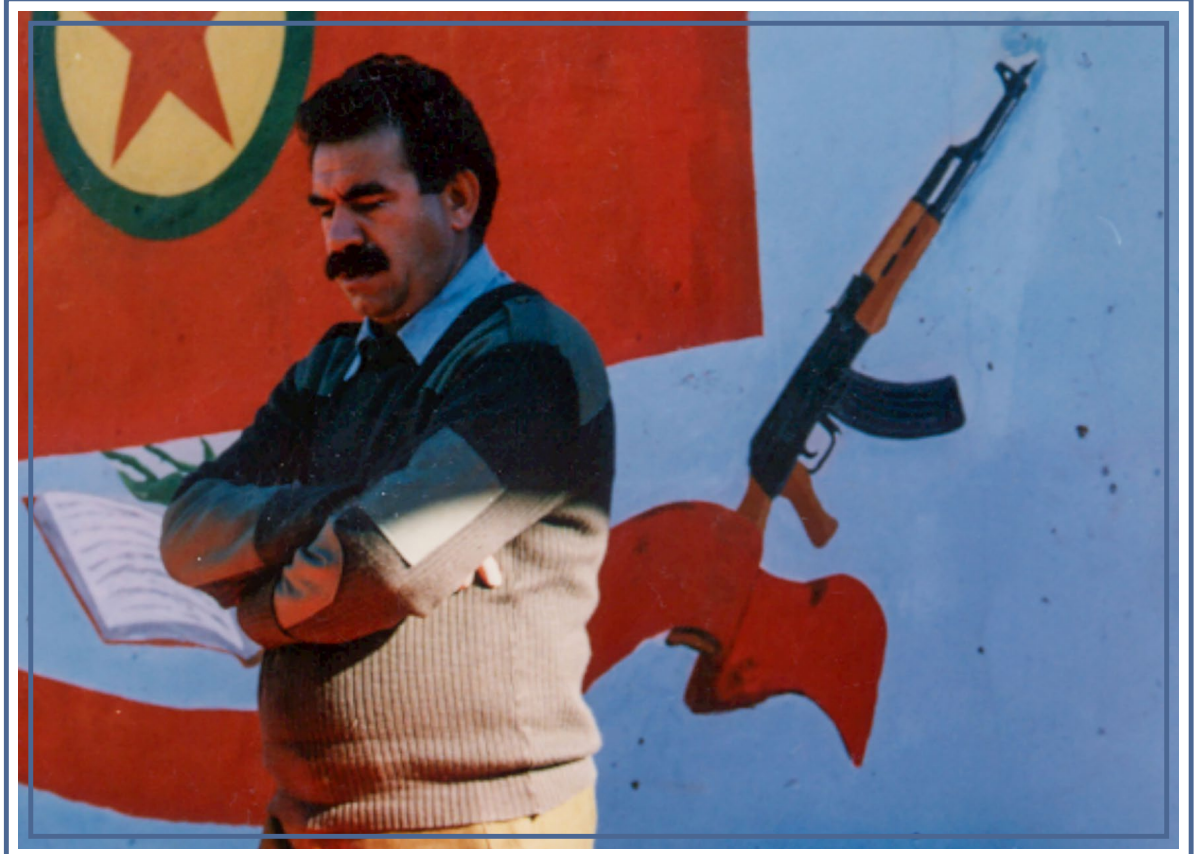
Silav û Rêzên Şoreşgerî
Edîtor

www.ciwantv.com

**YURTSEVERLİĞE
DAYANMAYAN BİR
İNSANLIK ANLAYIŞI
SONSUZ
UMUTSUZLUKTUR**

Önder APO, Mart 1988

Önemli gördüğümüz bir konu olarak yurtseverlik konusuna değinmekte yarar görüyoruz. Çünkü yurtseverlik ilişkileri yoldaşlık ilişkilerinin bir parçasıdır. Yurtseverlik yitirilmiş, çarpıtılmış, ihanete uğramış durumdadır. Bu konudaki durum çok hazindir. Yurt inkârı, Türkiye yurtseverliği, hâkim ulus milliyetçiliği biçimine kadar gidebilmiştir. Böylece enternasyonalizmi de, insanlık duygusunu da yerle bir eden konumdadır. Böyle olduğu için, kişilik oluşumumuzun temelinde sağlam bir yurtseverlik anlayışı ve ilişkisini oturtmak vazgeçilmezdir.

Yurt sevgisi, insan topluluğunun daha ilk şekillenişinde aradığı bir vatan sevgisidir. İlk toplumsal yoğunlaşma, ilk toplumsal ilişkilerin gelişmesi küçük bir dünya parçasında gerçekleşir. Orada bir ev kurulur, küçük bir üretim alanı açılır ve sınırlar çizilir. Tanışılır, bununla bağlantılı bir kültür gelişir. Burayı koruma duygusu gelişir ve bu bir kişiliği yaratır. Burada emek, verimliliğe ve en değerli ürünlere ulaşır. Bu temelde sınıflaşma gelişir. Yoğunlaşan emeğin üzerinde sömürü imkânı ortaya çıkar. Sömürü ise sınıflı toplumu doğurur ve

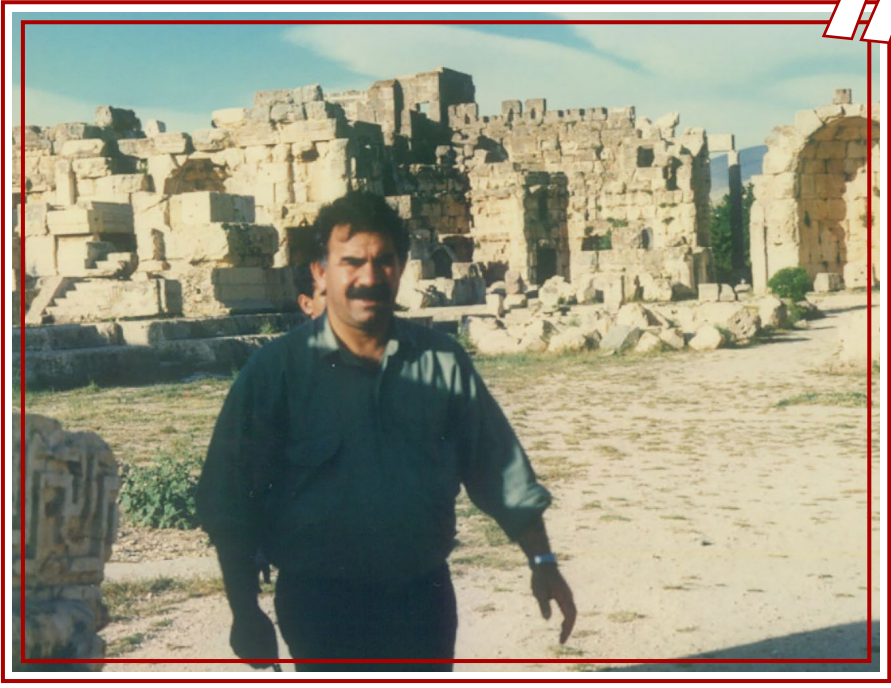
bu temel üzerinde devlet oluşturulur. Bu, toprakla direkt bağlantılı bir olaydır. Sınırların çizildiği yerde, “burası benimdir” denilen yerde siyasal olgu ortaya çıkar. Siyasal olgu devlete dönüşür. Devlet daha gelişmiş bir topluluk çizer. Görüldüğü gibi, inkârcı yaklaşım kadar eski olan bir olgudur. Bir toprak parçasında yaşamak onun üzerinde yükselmek bu şekilde gelişir.

Günümüze geldiğimizde en ilkel klan kabile boylarının bile yaşam açısından vazgeçilmez gördükleri toprak parçasını, günümüz Kürdistan’ında toptan ailece terk etmek, insanlıktan ne kadar geri kaldığımızı, ondan da öteye koptuğumuzu en bariz bir şekilde ortaya koymaktadır. Çok hazindir ki, bu durum kendiliğinden olmaktadır. Bugün İsrail’de, bir Filistin ailesinin topraktan kopma savaşımı çok önemli bir savaşımdır. Bugün bir Filistin direnişi, oraya bir aile daha iskân ettirmek için, İsrail iskânını kabul etmemeyi en önemli bir uğraş olarak görmektedir. Bu bütün dünyada böyledir. Bizde bölük bölük, tabur tabur insanlar karın doyurmak uğruna bin yıllık anavatan topraklarını terk ediyor. Karın doyurmak da mümkün olsa... Her

şeylerini yitiriyorlar.

Geçmişte, katliamlar döneminde zorla göçertildiler, iskân ettirildiler. Peki ya şimdi? İnsanlar aç bırakılıyor. Bu da bir kaçırma yöntemidir. Yalnız bu da değil, toprak üstünde kalıp da toprağa ihanet etme durumu da var, toprağa

rı, ulusal kurtuluş aşamasında şiddetli bir savaşımdan, başkaldırı gerçeğinden geçerek “burası vatanımızdır ve sonuna kadar orada kalacağız” demişlerdir. Orada ulusal kurtuluş, siyasal kurtuluş temelinde ekonomik olarak sınıflaşma, sosyalleşme, kültür, teknik, bilim ve gi-

MANEVİ bir GÜÇ olmazsa, yüksek bir sevgi ve tutku olmazsa kendimizden dahi hiçbir şey kavrayamayız.

beş metelik değer vermeme durumu var. Onun özgürlüğü uğruna dilini bile kıpırdatmama var. Bundan daha büyük inkârcılık, bundan daha büyük vatan-sızlık söz konusu olabilir mi? Ama bu yaygındır. Bu kadar toprağa bağımlılığı, sevgisini terk etmiş, bunu yadsımış ve böylece yabancılaşmayı en tehlikeli noktada yaşayan bir kişi, bir aile, bir halk aslında kendi kendine köleliğin en tehlikeli biçimlerinden birisini yakıştırmış demektir.

Günümüzde bir karış toprak uğruna savaşlar oluyor, oluk oluk kan akıyor. Bizde yâdsıma had safhadadır. Hiçbir ülkede bizim ülkede olduğu kadar toprağa hor bakma, onu harabelerden ibaret, kuru ve verimsiz görme yoktur. Ona hayır getirmez olarak bakma, toprağa sırt çevirme, onu çiğneme gibi kötü bir duygu hiçbir halkta gelişmemiştir. Toprağımız çiğnenilmektedir. Üzerinde vatan olduğu için yaşanılmıyor. Acaba bu duyguyla büyütülecek çocuklar, geliştirilecek aileler, ekonomik, sosyal ve kültürel yaşam kaç para eder?

Dikkat edilirse diğer dünya halkla-

derek ulusal güçlenmenin çok çeşitli biçimlerine ulaşmışlardır. Dünya halklarının ezici bir çoğunluğunun gelişimi böyle olmuştur. Temel doğrultu, eğilim ve yaşam şekli bu biçimde gelişmiştir. Bugün ulusal kurtuluş savaşlarının tümü bu amaçla gelişmektedir. Savaşlar bunun içindir. Hatta sosyalist ülkelerde bile, herhangi bir ulustan daha fazla bir kesim belli bir parçada yaşadığı için onun uğruna savaş vermektedir. Bu günümüzün en yakıcı sorunudur. Bizde ne yapılmıştır? Bizde kaçış vardır. Bu sadece fiziki olarak değil, topraklar üzerinde bulunduğu halde kaçma vardır.

Bu konuda kendinizi yoklayın. Doğduğunuz yöreye, köye ve çevreye gide rek dolaşın. İl, ilçe, tarihsel kalıntılar, geleneklerimiz, toplumsal şekillenme, ulusal özellikler sizi ne kadar sarıyor, ne kadar değer veriyorsunuz, ne kadar derin anlayış içindesiniz, ne kadar sizi tutkuyla kendine bağlıyor? Bu duygularınız, bu konudaki arayışınız şiddetliyse, derinse o zaman bu kısmi bir yurtseverleşmenin başlangıcı demektir. Eğer bu yoksa bir vatan haini olduğunuz orta-

ya çıkmaktadır. Maalesef gelişmeden değil, herhalde gittikçe azalmadan ve tükenmeden bahsedeceğimize göre, vatansızlık meselesinde durumlarınız son derece yakıcıdır. İlkel klan ve kabi-

kadar görkemli gördüğü, harika dediği bir olay karşısında biz yoksun, kör, sağır bir durumdayız. O zaman yurtseverliğin ölçütüne bakmak gerekir. Buna bakıldığında yurtseverlikten ne kadar uzak

YURTSEVER RUH ve bilinci taşı toprağı, tarihi, onun üzerinde yaşayan halkın tarihini sevmek gerekir.

lelerin bile onsuz edemedikleri, ancak bu temelde kültüre, daha fazla ürüne, tekniğe, bilime ve inanişaya ulaştıkları ortadadır. Bu olgudan bu çağda uzak durursak kaç para ederiz? Manevi bir güç olmazsa, yüksek bir sevgi ve tutku olmazsa, bırakalım insanlıktan bir şeyler kavramayı, kendimizden dahi hiçbir şey kavrayamayız.

Kürdistan'ın çok çeşitli güzellikleri, zenginlikleri ve tarihsel eserleri vardır. Bir Adıyaman'da, Kâhta'da Nemrut heykelleri dünyanın yedinci harikasıdır. Bütün dünya oraya gelip görmek istemekte, gördüklerinde ise müthiş bir duyguya kapılmaktadırlar. Orada güneşi seyretmek için sabaha kadar beklemektedirler. Dünyanın her tarafından tonlarca masraf yapıp oraya bu bir günü yakalamak için gelmektedirler. Bunu o kadar sevmekte, o kadar muhteşem ve kutsal görmektedirler ki, yüceltmektedirler. Acaba yanı başında yaşayanlarımız bu duygunun yüzde birini duymuşlar mıdır? Ebetteki hayır. Kendi halimize bakalım; böyle Türk ucubeler kaç paralık insan olabilir? İnsanlığın bu

olunduğu görülecektir. Bu küçük bir örnektir, daha ne durumlar var.

Kürdistan, dünya halklarının üzerinde ilk defa uygarlaşmaya adım attığı bir merkezdir. İnsanlık burada ilk defa toprağa yerleşmiş, toprağı tarıma açmış, yabani hayvanları evcilleştirmiş ve toprağa kavuşmuştur. İlk defa setler dizip barajlar yapmış, sulama yoluyla tarımı gerçekleştirmiştir. İlk defa burada kentler kurmuş, tanrılar ve dinler ortaya çıkmıştır. İlk sanat örnekleri, din kitapları burada yazılı hale getirilmiş ve bu belgeler günümüze kadar korunmuştur. Sayısız halk, kendi özellikleriyle bu kültüre katkıda bulunmuş, daha da zenginleştirmiştir.

Tarihsel gelişmeyle ne ilişkimiz vardır?

Oluşan insanlık, insanlık tarihi kadar eskidir. İnsanlık buradan uygarlık temelinde çeşitli alanlara yayılmış ve oradaki uygarlaşma adım adım dünyanın dört bir tarafına taşırılmıştır. Bu tarihi temelden geriye hangi eser kalmıştır? Böylesine büyük bir tarihin içinde cücelerden de daha cüce değil miyiz? Tarih-

sel gelişmeyle ne ilişkimiz vardır?

Ağrı Dağı eteklerinde, Van Gölü kıyılarında doğan Urartulardan tutalım ilk Med ve Asur uygarlıkları, Persler, Babil-ler ve Mitaniler neler yapmışlardır, kaç bin yıl yaşamışlardır? Büyük Pers valilikleri burada nelerle uğraşmışlardır? Asur kralları yüzyıllardan beri, bugün bile ulaşmakta zorluk çektiğimiz dağların üzerinde kaç yüzyıl savaş yürütmüşler, hangi yiğitlikleri sergilemişler? İskender burayı boydan boya nasıl

geçmiş, on binlerin dönüşünde halkımız bu ricata nasıl karşılık vermiş? Yunan yazarları buradaki görkemliliği nasıl dile getiriyorlar? Roma orduları burada nasıl ve kime karşı, kaç yüzyıl savaştılar? Ermeni kralları burada uygarlığı ne kadar geliştirdiler? Ne kadar sanata katkıda bulundular? Hangi yiğitlikler ve büyüklükler ortaya çıktı? Bizans İmparatorluğu, Sasaniler'e karşı bu topraklarda kaç yüzyıl savaş yürüttü? Fırat ve Dicle kıyılarında savaş ne kadar uzun sürdü? Ne kadar insan vuruldu? Ne büyük cengâverlikler yapıldı?

Diyarbakır nasıl kuruldu? Bugün bile görkemliliğini yitirmemiş Diyarbakır surları, niçin ve kimlere karşı yapıldı? Bu surlar kaç yüzyılda pekiştirildi? Burada kimler savunma yaptı? Oradaki kaleleri kim kurdu? Tekniğin bu kadar geliştiği bu çağda, bu kalelerin bir tek taşı bile kaldırılamamakta, o kadar taş nasıl yontuldu? Hangi omuzlarda ve nasıl oraya taşındı? Orada kimler, nasıl yaşadı? Savaşlar hudutları her gün nasıl değişti-riyordu? Halkımız bu savaşlardan nasıl zarar gördü? Yanında mı yer aldı, karşısında mı? Kiminle işbirliğine girdi? Kimin dostu oldu, kime karşı savaştı, niçin? Niçin dağa çekildi? Bununla neyi

kurtarabildi? Niçin gelişemedi?

Büyük İslam devinişi var, İslamiyet Kürdistan'a nasıl girdi? Girerken ne durumdaydı? Daha farklı dinlerimiz vardı, Zerdüştlük neydi? Yüzyıllarca, hatta bin yıllarca temel inanç sistemi neydi? Nasıl bir moral yaratmıştı? Nasıl bir kişilik yaratmıştı? Halkı ne kadar mutlu etmişti? Din adamları nasıl yaşıyor ve nasıl propaganda ediyorlardı? İslamiyetle nasıl çatıştılar? Nasıl kabul ettiler, niçin ve hangi temelde? Kimler

önce bu işe bulaştı? Kaybedilen neydi, kazanılan neydi? Bu sürede işbirlikçiler nasıl türedi? Kabileler, aşiretler nasıl boy verdi? Kimler nereye, nasıl yerleşti, nasıl çatıştılar? Her bir yeri bir yaşam beldesi haline getirmek için kaç yüzyıl kendi aralarında savaş yürüttüler? Bu savaşlarda nice türk, şiir, gelenek, masal nasıl ortaya çıktı? Zalimler kimlerdi? Zalim Dehak'a karşı Kawa ne yaptı? Kimdi bu adam? Neyi sembolize ediyor?

Müslüman olduk ne kazandık, ne kaybettik? Müslümanlık bizde nasıl gelişti? Kendiliğinden mi gelişti, yoksa zor temelinde mi? Ne kadar kendiliğinden, ne kadar zor temelinde gelişti? Kimler öncelikle Müslümanlığı kabul ettiler ve niçin? Kimler çeşitli mezhepler yaratarak sapkınlık içine girdiler ve niçin? O dönemdeki sosyoekonomik gelişme nedir? Türk istilaları nasıl başladı? Bunlar bizim topraklardan nasıl geçtiler? Geçerken kimi vurdular? Önce neresi işgal edildi? Nerede yoğunlaştılar, kimler direndi, niçin direndiler? Neleri koruyabildiler?

Mervaniler vardı, kimdiler? Kaç yüzyıl sürmüş bir devlettir? Çok geniş bir devlettir, nasıl kuruldu? Sultanları, emirleri nasıldı? Uygarlığı biraz geliştirdiler

**Doğru bir biçimde
HALKI bulduğumuzda
GÜCÜ bulacağız.**

mi, nasıl Müslümandılar? Burada kültür biraz geliyordu, Feqi Teyran adında bir şair vardı, ne yazdı, neyi geliştirdi? Bugün bile yazamayacağımız şiirleri o günlerde nasıl yazdı? Hangi sosyal ve siyasal süreç temelinde bu mümkün olabilir? Yüzyıllardır Türk istilacılığıyla gerek uzlaşarak, gerek çatışarak, ova ova, şehir şehir bu çatışmaların getirdiği yıkım nedir?

Daha sonra Kürt beylikleri ortaya çıktı, bu beylikler nasıl ortaya çıktı ve sınırlarını çizdiler? Bu beyliklerin on binlerce atlı askeri güçleri vardı, çok sayıda beyliklerdi ve halen türkülerde, şiirlerde dile getirilen Cizra Botan beyliğinde ortaya çıkan destanlar vardır. Bir Mem û Zin destanı vardır. Bunlar büyük gelişmelerdir. Bu gelişmeler nasıl sağlanmıştı? Bugün bir iki Kürtçe sözcüğü bile bir araya getirmeye zorlanıyoruz. O zaman çok güçlü bir destan nasıl yazılıyor? Bu dönemde iç içe yaşayan haklar vardır. Ermeniler, Asuriler, Araplar, Türkmenler vardır. Birbirlerine çok şey vermişler, birbirlerinden çok şey almışlardır. Bunlar nasıl gerçekleşmiş? Kent merkezlerinde beylikler kurulmuş, yabancı kalmış ve sonradan eritilmişlerdir. Osmanlı sultanları çıkmış ortaya, büyük Yavuz'dan bahsedilir. Yavuz'un Kürdistan beylerine büyük bir saygısı vardır, onları kazanmak için katırlarla yüklü altın gönderir. Bugün Kürtleri beş kuruşa elde ediyorlar. O zaman heybeler dolusu altın giderdi. Altında Yavuz Sultan Selim

imzalı boş kâğıt gönderiyor "ne yazar-sanız yazın karar sizindir" diyecek kadar güçlenme olduğunu kabul ediyor. Peki, bunlar daha sonra adım adım nasıl zayıfladılar ve tükendiler?

Kürtlük adına ne varsa hepsine ihanet etmeye başladılar

Ortaya M. Kemal çıktı, ona uşaklık ettiler, midelerini, tarlalarını kurtarmak için vatan adına, Kürtlük adına ne varsa hepsine ihanet etmeye başladılar. Emperyalizm girdi, kapitalist emperyalizm, İngilizler boy gösterdi, işbirlikçilik yarattı. Türk kapitalizmi girdi, işbirlikçilik yarattı. Tümüyle tarihinden kopmuş, bütün ulusal değerlerden kopmuş, topraktan kopmuş kişilikler yarattı. İnsanlık tarihinin gübresi olmuş bu topraklarda büyük uygarlıklar yaratmış bu topraklar üzerinde, toprağa ihanet geliştirildi. Ondandır kurtulmak için doludizgin kaçış ve ihanet sürecine girilmiştir. Bir pula kendini kırk defa satacak duruma getirilmiş ve böylece sürü diyebileceğimiz insan taslakları geride kalmıştır. Bir çekirge sürüsünün buğday başak-
ları üzerinde geçmiş ve tek bir sağlam başak bırakmadan, başakları kupkur bırakmış gibi, Kürdis-

**Böylesine büyük bir
YURTSEVERLİK HAREKETİ
tarihin canlanmasıdır.**

tan'da da insanlar böyle boş başak haline getirildi.

Bu, detaylı bir tarih anlatımı da değildir, çok yalın ve öz bir anlatımdır. O kadar onurlu, kibirli yaklaşımlar var. Birbirine yaklaşımda bile çekingenlik var. Bu dünyayı ben yarattım diyebilecek kadar kendine sevdalılık var. Fakat o kadar da boş ve kuru insanlar topluğu haline gelinmiştir. Bu bir gerçektir. Böyle insanlar ne yaratabilir? Ne olabilirler, hangi gücü oluşturabilirler? Hangi sevgi ve saygı yaratabilirler? Yaşadıkları kültür nedir? Günlük olarak birbirlerine hangi yüzle bakabilirler? Bütün yüzler birbirlerine karşı utanmaz, bütün ilişkiler sahte, inkârcı, ihanet kokan katmerli bir yabancılık var, herkesin iliklerine kadar işlemiştir. Onun için insanlar sürekli birbirlerine karşı soğuk ve ka-

ranlık. Birbirlerine söyleyecekleri fazla bir şeyleri yok. Çünkü bütün temel değerlere ters düşmüşlerdir. Çünkü temel davaya göz dikmişlerdir, çünkü temel arayışlar yoktur, temel sorunu kavrama yoktur. Çünkü toprağa ihanet vardır, değer yoktur. Bu insanlar edebiyat oluşturamazlar, bu insanlar sanatın sahibi olamazlar, şiir yazamazlar. Bu insanlar güzel türküleri de söyleyemezler. Bu insanlar bu hayalleriyle insanlığın yüz karası durumundadır.

Gerçeklerin her şeyden önce bu temelde doğru kavranması, bizi en başta da toprakla, giderek tarihle tanıştırdığı gibi insanlıkla da tanıştırabilir. Bunun dışında kendimizi tanıma söz konusu olamaz. Bunun dışında gelişme olamaz. Sosyal olarak gelişmek, aile kurmak, daha ileri gelişmeleri yaşamak mümkün değildir. Önce toprakta özgür yaşamaktan da önce, bunun bilincine ve ruhuna ulaşmak gerekir. Yurtsever ruh ve

bilinci taşı toprağı, tarihi, onun üzerinde yaşayan halkın tarihini sevmek gerekir. Bu sevgi toprak sevgisine götürür. Toprak sevgisi de halk sevgisine götürür.

Halkı bulmak gerekir. Halka bakarak halkı görüyor musunuz? Gördüğünüz, bahsettiğimiz o soğuk, karanlık ve utanmaz yüzlerinden başka bir şey değildir. Doğru bir biçimde halkı bulduğumuzda gücü bulacağız. Halkın gücünü, halkın toprağa ve kendi emeğine sahip olması gereken gücünü, yani özgürlüğünü bulacağız. Özgürlük her türlü gelişmenin esasıdır. O zaman ekonomide herkesin karnının doyurulması sağlanabilir. Dünyanın dört tarafından savrulanlardan daha fazla sayıda insanın, hem de

bolluk içinde yaşatılması, özgür aile kuruluşu üzerinde gelişen sosyal ilişkiler, yeniden kültürel gelişim, bütü-

nüyle umut dolu bir yaşam ve gelecek umuduyla dolup taşan ve en zor yoksul dönemde bile bu umutlarla yıllarca yaşayabilmenin coşkusu gerçekleşecektir. Bu büyük yurtseverlik ilişkisi, sevgisi ve inancıdır.

Partimizin büyük gerçeklerinden birisi de böylesine bir yurtseverlik arayışı ve buluşunun sağlanmasıdır. Bin defa öldürülmüş, çiğnenmiş toprak parçamızda bu yurtseverlik duygusuyla ve doğru bir temelde bağlı olmaya götürmek görevimizdir. Bundan bir vatan yaratma, orada yaşamayı esas alma ve bunu ulusal kurtuluşun temel çelişkisi olarak görme, bütün savaşı bu temelde esas çelişkinin çözülmesine bağlı olarak geliştirmek gerekir. Halkı kendi öz kimliğine ulaştırmak, örgütlü çabasına ulaşabilmek, bunu doğru ele almak, doğru eyleme geçirmek, yurtseverlik özelliklerinin kilit taşlarından birisidir. Bu konuda ısrarlıyız. Ancak bunu kavra-

**Önce SAVAŞ, sonra YAŞA,
savaşmayana yaşam yoktur.**

yıp bunun için savaşıma cesaret ettiği-
mizde insanlık ailesine açılabiliriz.

Yurtseverliğe dayanmayan bir insan-
lık anlayışı kozmopolitizmdir ve sonsuz
umutsuzluktur. İnsanımızla en büyük ve
tehlikeli bir tarzda oynamadır. İnsan-
lıkla sıradan bağımız varsa, kendimize
sıradan saygımız varsa, bu konudaki
çabalarımız bu bi-
çimde özlü bir tarz-
da kendini kabul
ettirdiğinde, bunun
uğruna savaşıma
rahatlıkla indirge-
diğimizde ancak
anlam bulabilir.
Biz bütün insanla-
rımızı bu doğrul-
tuya çekmedikçe,
ölüm pahasına on-
ları bu topraklar-
da tutmadıkça ve
savaşımı sonuna
kadar bu temelde
kabul ettirmedikçe
asla görevlerimizin
başarısından bah-
sedemeyeceğimiz

gibi, demokrasi ve sosyalist kurtuluş
kavramlarını kirletmekten başka hiçbir
şey yapamamış oluruz. Demokrasi ve
sosyalizm her şeyden önce ve herhan-
gi bir sistemden daha fazla özgür vatan
parçasını şart kılar. Vatansızlığı katmer-
li yaşayanların, demokrasi ve sosyaliz-
mi ağızlarına almaları en alçakça suç-
lardan ve caniliklerden birisidir.

Eğer bugün Türkiye halkının doğru
yurtseverliği bile geliştirilmek isteni-
liyorsa, Kürdistan yurtseverliğini kabul
etmekten başka bir seçenek yoktur. Tür-
kiye’de yurtseverlik burjuva milliyetçi-
liği elinde tanınmaz hale getirilmiştir.
Türk milliyetçiliği, yurtseverliğe ihaneti
başta Türk halkı olmak üzere, en şoven
duyguları körükleyerek bunu halkımı-

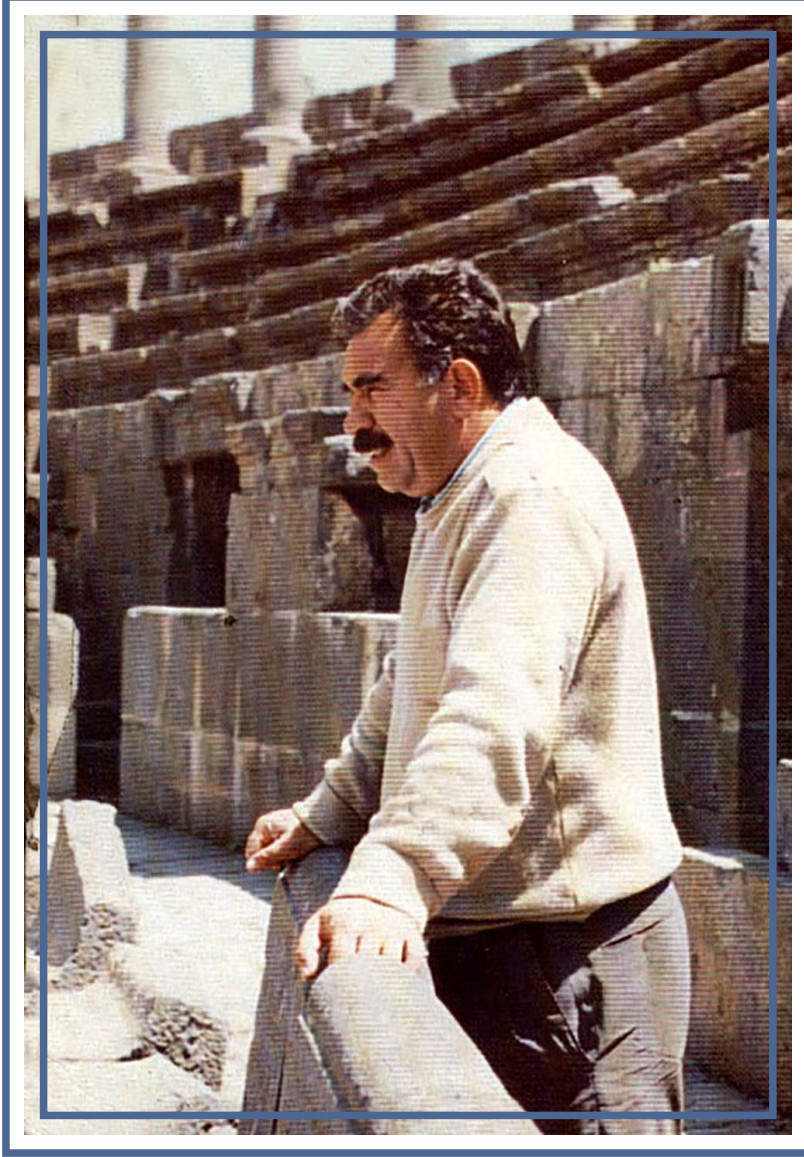
za da bulaştırarak, çok geniş kesimleri
suç ortaklığına çekerek, büyük bir ya-
lanı propagandayla gerçekleştirmiş
gibi göstermekte ve beyinleri yıkmak-
tadır. Doğru olmayan bir vatanseverlik
anlayışına sahip olan Türk halkı, kendi
emekleri üzerine kurulan büyük bir sö-
mürüye, dünyada hiçbir halkın yaşam

adına tanık olmadığı
bir sermaye sömürü-
süne tanık olmakta-
dır. Buna karşı en aciz
bir tutum sergile-
mekte, sıradan şikâ-
yetler yapılmadığı
gibi, tepkisiz, edilgen,
ölü bir durum yaşan-
maktadır. Böylesine
bir durumu olan bir
halkta da tutarlı bir
yurtseverliğin geliş-
meyeceği, dolayısıyla
demokrasiye ve sos-
yalizme ulaşamaya-
cağı açıktır. O halde
bizim büyük yurtse-
verlik hareketimiz
başta Türk halkının da

yurtseverlik hareketi ve onun demok-
rasi ve sosyalizm kavgasına en büyük
destektir. Giderek tüm bölge halkları-
nın ve insanlığın kazanımlarına katkıda
bulunacak bir harekettir.

Yaşamak için önce savaşmak gerekir

Günümüz ölçüleri içinde Kürdistan
yurtseverliği kadar enternasyonalizme
hizmet edecek bir yurtseverlik yoktur. O
halde böyle bir yurtseverliğe ulaşmak,
bütün demokratik ve sosyalist amaçla-
rımıza ulaşmaktır. Bunu insanlık ailesi-
ne yapabileceğimiz en değerli bir katkı
olarak görmek tartışma götürmez bir bi-
çimde önümüzde durmaktadır. Partimiz
çok büyük çabalarla bu halkayı yaka-
lamıştır. Yurtseverlik duygularını kanla

yüreklerle kazımıştır. Kürdistan ülkesinde insanların doğru ve namuslu savaşım yaşamlarının nasıl mümkün olacağını göstermiştir. Yaşamak için önce savaşmak gerekir. Savaşmadan yaşamının mümkün olmadığını Parti öğretmektedir. Bu büyük bir bilimdir. Bir sürü gibi sürüklenme ile yaşam olmaz. Yaşama sürüklenme psikolojisiyle yaklaşan en büyük alçaktır.

Böylesine tarihi temelleri ve son derece güncel somut durumu olan bir ülkede, namussuzca bir yaşam sürdürülmek istendiğinde, buna en büyük tepkiyi göstermek insan olmamızın temel şartıdır. Dolayısıyla ülkeye yöneldiğimizde, yurtseverlik anlayı-

şımızın bu biçimde gelişmesi gerekir. Bu salt bir duygusallıkta değil, bütün insani gelişmenin doğrultusuna ulaşmanın en doğru bilimsel yoludur da. Belli ki insanlarımızı bu anlamda suçüstü yakalayacağız, o zaman yakasından tutacağız. “Önce savaş, sonra yaşa, savaşmayana yaşam yoktur” diyeceğiz. Yoksa aile kurmak da dâhil, yemek içmek dâhil, toprak, ev bark yoktur. “Savaşımın çeşitli biçimle-

ri vardır, öyleyse yaşayacaksınız. Namus diyorsunuz, onur diyorsunuz, hakkım hukukum diyorsunuz, öyleyse önce vatanseverlik hakkı, önce vatani savunma” diyeceğiz. Bu çok önemli bir ilkedir. Bunu kitleye yansıttığımızda ve doğru bir şekilde bunu gerçekleştirdiğimizde, bilelim ki en büyük gelişmelerin temelini atmışız.

Bu görevlerin üstünden atlanarak, yerel bölgecilik ve kabilecilikle boğuşur hale gelmeyelim. İlkeler vardır, görevler vardır. Bunlarla oynanmaz, gerekleri mutlaka yerine getirilir. Oynanmayacak ve mutlaka gerekleri yerine

getirilecek temel yaşam ilkemiz budur. Kim bunu ciddiye almayacak?

Almanlar kendilerini nasıl savunacaklar?

Bu biçimde bütün

Kürdistanlılara gidilse, bu gerçekler haykırılsa çok az kişi bu muhtevaya karşı koyacaktır. Aynı zamanda çok az kişinin elinde olup da feda etmeyeceği bir şeyi olmadığını söyler. Büyük davalar tüm mensuplarını şiddetle çeker ve eğer bu davalar onların varlık yokluk ve her şeyleri ise, bu insanları göklere kadar kaldırır. Yeter ki öncüleri

onu sağlam götürsünler. Bugün böyle bir tarihi dönemdeyiz. Büyük yurtseverlik kavgasının içindeyiz, insanlık tarihi kadar eski insanlığın en çok unutulduğu bir ülkede, büyük bir insanlık kavgasını yurtseverlik temelinde geliştirmektedir. Bunun mensubu olmak bile başlı başına bir büyüklüğün yaşanması demektir.

Bu yüce ülküyle yola çıkmak en büyük düşman ordusunu manen çökertir. Nitekim pratiğimiz bu durumu çok iyi kanıtlamaktadır. Bununla dopdolu yaşayan bir militanımız hangi halk topluluğu içine, köy ve kentte girerse girsin, kendisini biraz sağlam yansıttığında, çekim kaynağı, sevgi kaynağı, düşünce yayıcısı olacaktır. Çok iyi kanıtlanan diğer bir özelliğimiz de budur. Gittiğiniz yerlere biraz tarihi anlatın, biraz toprağın özelliklerini, dağları anlatın, onların neye muhtaç olduğunu, onların kurtuluşu için nelerin verilmesi gerektiğini ve bir de onun nasıl yapılacağını öğretin, sizinle yoldaş olmayacak çok az kişi kalacaktır. Bu görevler yerine getirilmediğinden, roller oynanmadığından, bu görevlere gereken büyüklük atfedilerek gerekleri yaşanmadığından darbe yedik ve fazla gelişme yaşanmadı. Büyük yurtseverlik militanda temsil edilemediği için bugün rahatsızlıklar ve endişeler vardır, arzulanan başarıya ulaşmama var. Büyük bir yurtseverlik yaşandığı oranda bu görevler gerçekleştirilebilir. Bu yaşandığında görülmemiş biçimde gelişme olmaktadır.

O halde vatan toprakları üzerinde yürürken, bunun büyük bir şans olduğunu size söylerken, çok değerli gerçeklerimizden bahsediyoruz. Bu konuda yetkili ve sorumlu olarak yola çıkarken, bunu büyük inançlı militanlara yaraşır bir anlayış olduğunu söylüyoruz. Birakalım güncel yüz kızartıcı, inkârcı, utanılası her türlü anlayış ve yaklaşımlı yaşamı,

bunlar bin defa ölmüşlerdir. Bize gerekli olan böylesine sağlam bir öz ve onu yakalama savaşıdır. Bu büyük yurtseverlik ruhunun oluşumu ve bizde mutlak hâkimiyetini kurulmasıdır. Bu temelde kendinizi güçlendirin. Yalnız gereklerini yerine getirin.

Bundan sonra şu veya bu nedenden ötürü başarısızlık ortaya çıkmayacaktır. Böylesine bir büyüklüğü yaşamak diğer büyüklüklere ulaşmanın da merkezidir. Eksiklikler bol tartışılarak değil, gerekleri yerine getirildiğinde giderilir. Büyük yurtseverlik noksanlığımız giderilir, dört başı mamur bir biçimde buna ulaşırsa, bu kişilikte de ifadesini bulur. Büyük eksiklik giderilerek büyük kişilikler ortaya çıkar. İsterseniz bunu gerilla savaşına yansıtın, isterseniz halk kurtuluş cephesine, sanata, günlük, yoldaşça yaşama yansıtın. Nereye yansıtırsanız yansıtın, göreceksiniz ki çözümleyicisiniz, geliştiricisiniz, umut dolu, coşku dolu birisiniz. Buna ekmek su kadar muhtacız. Büyük yurtseverlik görevimizin anlamlı dönemi içindeyiz, bunun içinde şanslıyız. Fakat halkımız alabildiğine zorla bu duygunun, bu savaşımın uzağına düşürülmüştür. Biz ona bu özü yansıtacağız ve sindirteceğiz. Bu temelde ayağa kaldıracacağız. Ve göreceğiz ki, böylesine büyük bir yurtseverlik hareketi tarihin canlanışıdır, insani yeteneklerin tekrar daha güçlü bir biçimde kazanılışıdır. Saygıdır, sevgidir. Bizde de kendisini kat be kat yeniden bulma ve güçlendirmedir. Bundan daha fazla ihtiyaç duyacağımız bir şey var mıdır?

O halde yurtseverlik görevlerimize Partimizin, şehitlerimizin gerçekliğinde çok açıkça ispatlandığı gibi sahip çıkacağız. Şehitlerimiz bu konuda çok az umut olduğu, yüreklerinden başka, bilinçlerinden başka bir şeyleri olmadığı bir dönemde bile, büyük zulüm, ihanet ve inkâr ordularına karşı çıkıp bir par-

ça özgür vatan için ölmesini bildiler. Bu büyük ve tartışılmaz bir kanıttır. Onların yaşamı bir çağrıdır, emirdir, komutadır. Biz onların sürdürücüsüyüz, gözümü-zü kırpmadan, gece gündüz onlar için çalışacağız ve yaşayacağız. Başka ihtiyacımız, meşgalemiz olamaz. Bu büyük bir hakikattir. Ülkemizin koşullarında, tarihimizin içinde ve bugünde bundan daha büyük bir hakikat, esaslı bir çağrı, bir emir asla söz konusu olamaz. O halde bütün yönleriyle, muhtevasıyla çağrıyı ve emri esas alalım. Tüm yaşamımıza bunu egemen kılalım. Öncü bunu yaptığı oranda, gereklerini yerine getirdiği oranda halkı da ayağa kaldırmış demektir. Bu çağrıya tam karşılık veren bir halk da kendi özgürlüğü konusunda başarı için en temel olanı sağlamış demektir. Bundan daha değerli bir kalıkış, bundan anlamlı bir savaş, yine bu temele dayalı olarak bundan daha fazla saygı gösterilecek bir yaşamı düşünemiyoruz. Kimse fazlasını istemesin. Bunun sizi sarması gerekir, bu temelde yaşamanız gerekmektedir.

Eğitime yaklaşımda şu milliyet, bu milliyet farkı yoktur. Şu kültür, şu bölge, şu lehçe farkı yoktur. Bunun ağza bile alınmaması gerekir. Dikkat ederseniz ben bunları ağızıma almadım. Bunun alınması suçtur. “Ben Zaza”, “ben Kurmanc” denilemez, burada büyük toprak sevgisi vardır. Dil veya lehçe farklılığı önemli değildir. Biz burada Türkçe konuşuyoruz. En ufacık bir rahatsızlık duyuyor muyuz? Arapça’da konuşulur, Farsça’da konuşulur. Bu fazla önemli değildir. Mesele burada insanlığın özünü yakala

Kürt halkının yiğit bir halk olduğunu görmek gerekir

Kürt halkının yiğit bir halk olduğunu görmek gerekir, bunun hakkını vermek gerekir. Gelişebilirsiniz, hepinizin dü-

rüst ve kararlı olduğuna inanıyoruz. Mantiğinizin da çalışması gerekir. Size doğru yaşam ilkelerinin hâkim olmasının fazla zor olmaması gerekir. Biz çok açık konuşuyoruz. Sizlerin çok güçlü gelişmeleri sağlamanızın işten bile

GENÇLER
doğruya en yakın
olan kimselerdir.

olmaması gerekir. Kendinizi dağıtmış, tıkatmışsınız, ama ne için? O hayalleriniz, o putlarınız yıkılırsa çok şey kazanırsınız. Tutacaksanız sağlam tutun. Bir dağa yerleştiğinizde, bir tarih parçasına kullandığınızı kabarttığınızda, hatta bir hayale girdiğinizde kendinizi son derece sağlam bir mevziye yerleşmiş olarak görmelisiniz. Bu konuda değerleri savunmayı, zaferi yaratmayı temel alacak ve yaşam budur diyeceksiniz. Biz harabelerimizden hiçbir zaman bıkmamalıyız. Eski harabelere biraz ürküntüyle, ama sürekli saygıyla yaklaştık. Bu bizi biraz yurtseverliğe götürdü. Öyle tarih parçaları var ki, öyle harabeler var ki, dünyaya bile nam salmıştır. Mezarlar vardır, buralarda bile bir şeyler hissetmek zor değildir. Çünkü bu mezarlara gömülenlerin yerine getirmediği birçok görevi vardır. Yanıltılmış, çarpıtılmış, acılar çekilmiş, ilginçlikler yaşanmıştır.

İşgalin tanınmaz hale getirdiği elbiseleri atın

Burada bütün değerleri görmek ve sevmek gerekir. Başka nasıl olunabilir ki? Yaşam budur. İsterseniz yaşam diye satın kendinizi, biraz daha satın, kendinizi kurtarın. Bu sosyalizmin satılması de-

ğil, büyük insanlığın satılmasıdır. TC'nin kendisinin büyük insanlığı sattırıldığını biliyoruz. Bu bir gerçektir. Sapkınlık hareketidir. Sapkın bir mezhep de değil, insanlık âleminin en büyük sapmasıdır. Bizi daha da kötü saptırmıştır, ama bu saptırmaya dur diyeceğiz. Yeter bu kadar saptırma diyeceğiz. Çılgınlık yapmayalım. İnsanlık ailesinin bu kadar baştan çıkarılışı insanlıktan sapmadır. Bunları koymaya çalıştık. Partimiz budur, bu olduğu için de bu kadar insanı ayağa kaldırabiliyor. Fakat eksiklerimiz var, aşmamız gerekir. Tutkuları, belirtileri atın. Bunlar iyi değil. Bin yıllık lime lime olmuş ve hem de sömürgeciliğin, işgalin tanınmaz hale getirdiği elbise-leri atın. Partinin sağlam ve hiçbir sömürgeci silahın delemeyeceği, yırtamayacağı elbisesini giyin. Onunla yaşayın. Başka yaşam olamaz.

Hepimiz birbirimizin kuyusunu kazalım, birbirimizi eğitmeyelim, köy köye, mezhep mezhebe, kardeş kardeşe her türlü kuralsızlık ve her türlü karanlıkları yapsın, ne anladık biz bu yaşamdan? Bu durumdan utanmak gerekir. Biz bu durumdan biraz utandık ve sıradan namuslu görevimizi yaptık. Öyle bizi büyük, ulaşılmaz da görmeyin. Biraz namuslu olmak yeterlidir. Hepinizin de namuslu olmaya ihtiyacı vardır. Onun için kendinizi bizde görmeyin, kendinizi adayın. Bizim de saygılı bakmamız için kendinizi namuslu adam durumuna getirin. Biraz çağrı yapıyoruz, dikkat edin, asıl bunu gerçekleştirecek olan sizlersiniz. Biz kendimizi yaşatmak için çalışıyoruz. Namuslu yaşamak çok önemlidir.

Sosyalist ülkeler neden bizi tanımlıyor deniliyor. Bu kadar kendinizi düşürmüştünüz, sizi ne diye tanıslar? Bu kadar işkence dayatılır mı deniliyor. Siz hiç kendinizi müdafaa etmemişsiniz ki, elbette işkence de dayatılır ve sizi kimse tanımaz. Biz şimdi bu kadar geriyiz

diyoruz. Elbetteki geriyiz ve buna sevinmeyeceğiz. Çünkü zamanında bizi ilerleten olmamıştır. Çok daha büyük gelişme yaşamamışsak nedeni budur. Dünya halklarından, insanlık tarihinden çok şeyler bekledik. Kapkaranlık, utanmaz insanlar yığını kimden saygı bekleyebilir? Bunun için erteleme yok, gözü kara bir biçimde onurlu ve doğru yolda yürüme vardır. Parti size biraz duygu vermiştir. Bunu kötü kullanmayın, bununla oynamayın. İlgisizlerin, karanlık ortamda bu duruma düşenlerin buna bir izahı olabilir, ama siz Parti ile oynayamazsınız. Doğru düşünme biçimi vardır, doğru namuslu yaşamının imkânları verilmiştir. Bir cana minnet diyeceksiniz. Büyük şükran, büyük mutluluk diyeceksiniz ve böyle yaşayacaksınız. Bunlar anlaşılır şeylerdir. Genç olanlar bunları daha büyük coşkuyla kabul edebilir. Gençler doğruya en yakın olan kimselerdir. Fazla kire pasa bulaşmamışlardır. O halde gençlik duygularınızın, tutkularınızın bu temelde ayaklanması gerekir, başka bir doğrultu da değil. Sapasağlam adamlar, çelik gibi adamlar böyle ortaya çıkarlar.

Biz burada propagandanın gereklerini yerine getirmek için konuşmuyoruz. Temel, hayati, olmazsa olmaz kabilinden yaşamı zapt etmek için konuşuyoruz. Niye yine yanlışlık yapacaksınız, niye yine saplantı içinde olacaksınız, yine düştük diyeceksiniz? Bu mümkün değildir. Dikkat edeceğiniz görevleriniz vardır.

Dikkat edilirse kazanacağımız, kendimizin kurabileceği bir dünya söz konusudur. Başka dünyalar olamaz. Yanılgılardan arınmışız ve sağlam doğrultuda en kararlı yürümeyi gerçekleştiriyoruz. Partinin halkımıza dayattığı anlamlı yaşam yolu da budur. Siz de bunu gerçekleştirmek için varsınız ve başaracaksınız. ■

GENÇLİĞİN YAŞAMI EYLEMDİR, SERHİLDANDIR, AYAKLANMADIR

Baran Mawa

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği! Hareket ve Halk olarak önemli tarihi günleri yaşıyoruz. Böylesi tarihi bir süreçte 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu Direnişinin temsil ettiği ‘Ulusal Onur Günüümüzü’ karşılama ve yaşama geçirme sürecinde bulunuyoruz. Bu vesileyle bu onurlu yolda büyük direnerek Kürdü direnişleriyle diriltten, Kürde yeniden can veren, umut veren ve bu uğurda şehadete ulaşan Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ, ve Kızıl Yıldızımız Ali ÇİÇEK yoldaşı saygı ve minnetle anıyoruz. Yine 14 Temmuz direniş mirasını devralarak ve bu uğurda şahadete ulaşan yoldaşların anılarına ve bağlılıklarına cevaben gelişen 15 Ağustos devrimci gerilla direnişinin arifesinde bulunmaktayız. Önder APO öncülüğünde ve Egid yoldaş komutasında başlatılan ‘Ulusal Kahramanlık’ çizgisinde yürütülen tarihi 15 Ağustos 1984 devrimci gerilla atılımımızın 37. Yıl dönümüne giriyoruz. Bu temelde Kürdistan Gençliğinin ve tüm halkımızın 15 Ağustos direniş ve diriliş bayramını kutluyoruz. Kürdistan’da Kürt varlığı ve özgürlüğü adına yürütülen tüm çalışmalarda ve sağlanan tüm gelişmelerde 14 Temmuz büyük Ölüm Orucu direnişi ve onu takip eden 15 Ağustos gerilla atılımı Kürde nasıl direnmesi, nasıl savaşması gerektiği noktasında yol göstermiş YAŞAMDA ÖZGÜRLÜK SAVAŞTA ZAFER çizgisini netleştirmiştir. Bu çizgide yürüyen, direnerek şahadete ulaşan öncü gençlik komutanlarımız Baran MAWA yoldaşı ve Mahir BOTAN yoldaşı saygı, sevgi ve

minnetle anıyoruz. Kahraman şehitlerimizin amaçlarını, özgür yaşam ve özgür Kürdistan hayallerini yaşatarak büyük intikam sözümüzü yeniliyoruz.

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği! 21. yüzyıl Halkımız ve Hareketimiz açısından zafer, dünya toplumları ve kadınları açısından da özgür yaşam şiarıyla ilerleyen bir yüzyıl olmaya devam etmektedir. Halkların, kadınların ve gençlerin özgür yaşam istemlerinin kapitalist modernite sistemini çıkmaz bir krizin içerisine sürüklediği aşikârdır. Önderliğimizin Demokratik Ulus perspektifi tüm dünyaya alternatif bir yaşam, özgür bir yaşam olanağının olduğunu, halkların, ulusların kendi kendilerini öz güçleriyle, öz yönetimleriyle yönetebileceğini göstermiştir. Ve bu yüzyıl özelde Kürdistan ve Ortadoğu halkları açısından ve dünya halkları açısından verdikleri en zorlu mücadeleye tanıklık etmektedir. Dünya halklarının özgür yaşam istemlerine karşı küresel hegemon güçler dünyanın başına koronavirüs diye bir illeti bela etmiş ve içinden çıkılmaz bir hale dönüştürmüştü olsa da halkların, kadınların ve gençlerin özgür yaşamdan vazgeçmediğini görmekteyiz. Tabii koronavirüsten önceki süreci iyi görmek gerekir. Virüs öncesinde neredeyse dünyanın birçok yerinde halk ayaklanmaları vardı, Lübnan, Irak, Fransa, Şili, Çin, İspanya ve Yunanistan gibi birçok ülkede halkların özgürlük eylemleri vardı. Kadınların Las Tesis eylemleriyle beraber dünyanın her yerine

yayılan direnişleri oldu. Dünya halklarının özgürlük ve özerk yaşama istemlerini engellemek için 2019 yılının sonlarında Çin'in Wuhan kentinde başlayan ve tüm dünyayı esir eden, korona virüs saldırısının hegemon güçler tarafından başlatılmadığını kim iddia edebilir? Bununla adeta dünya halklarını esir etmiş ve tamamen yeni bir dünya sistemi inşası içerisine girilmiştir. Mesela şimdi bakalım: Dünyada kapitalist sisteme karşı gelişen her ayaklanma korona virüs tehdidiyle bastırılmaktadır. Kısmi izinlerle toplumun dışarıya çıkmasına izin verilmektedir. Amaç ehlileştirilmiş toplumlar oluşturmaktır. Denetim altına alınan, her anını takip eden bir sistem inşa etmek ve böylece tüm insanlığı küresel sistem içerisinde yozlaştırmak, tamamen teknik bir sisteme entegre ederek eritmek temel hedef olmaktadır.

Yaşanan bu gelişmeleri 3. Dünya Savaşı'ndan bağımsız değerlendiremeyiz. Tüm bunlar gösteriyor ki 3. Dünya Savaşı her geçen gün şiddetlenerek askeri ve siyasi yönden daha karmaşık, daha yoğun, alabildiğine kaygan ve hareketli olacaktır. Bilindiği gibi 3. Dünya Savaşı Önderliğimize karşı yapılan uluslararası komployla başlamış,

ABD'nin Irak'a müdahalesiyle yeni bir aşamaya varmış, Suriye savaşı da son olmayıp İran gibi diğer bölge ülkelere sıçrayacağı açığa çıkmıştır ki 2020'nin başında Kasım Süleymani'nin öldürülmesi bunu somut bir şekilde göstermiştir. Oluşturulmak istenen siyasal-askeri sistem Kürt bölgelerini kapsadığı kadar Ortadoğu'nun birçok bölgesini de kapsamaktadır. Her güç kendi çelişki ve

çatışmasını mevcut siyasal, askeri durumu, gelişmeleri, zayıflıkları, boşlukları değerlendirerek fırsata dönüştürmeye çalışmaktadır. Faşist Türk devletinin yaptığı da tamamen böyledir. 9 Ekim Rojava'ya saldırısı ve Libya politikaları gelişen savaş içerisinde kendisine yer ayarlamaya çalışan bir TC gerçekliğini göstermektedir. 21. yy siyasi ve askeri sistemi kapitalist hegemon güçler tarafından yeniden dizayn edilmek istenmektedir. Ve dizayn politikalarını gerçekleştirmek için Ortadoğu savaş merkezi olarak belirlenmiştir. Buda iç savaşı Kürdistan ve bölgede yoğunlaşmasına neden olmaktadır. Dikkat edilirse tüm dünya güçleri: ABD'si, İsrail'i, Rusya'sı, Avrupa devletleri, İngiltere'si, Almanya'sı ve bölge ulus-devletleri bu savaşın içerisinde.

3. Dünya Savaşı içerisinde inşa ettikleri kapitalist sistem için en büyük tehlike olarak gördükleri ise Önderliğimizin paradigması olmaktadır. 'Demokratik, Ekolojik, Kadın Özgürlükçü' paradigmasını kendileri için büyük bir tehlike

olarak gördükleri içinde Kürt sorununu çözümsüz bırakmakta ve yaratılan özgürlük kazanımlarına saldırılar gelişmektedir. Nitekim 9 Ekim Grê

Özel savaş konseptine karşı
yürütebileceğimiz en yaman savaş
özgücümüze dayalı
YURTSEVERLİK SAVAŞIDIR.

Spî ve Serêkani saldırılarına NATO, BM ve diğer hegemon güçler sesiz kalmış ve bazı noktalarda ise desteklemiştir.

Mevcut durumda Kürdistan'a dönük geliştirilen işgal saldırılarına da sessiz kalınmaktadır. Zînê Wertê'ye dönük işgal durumu ve yine Heftanin alanına dair başlattıkları Kapan-Pençe operasyonu bunu somut göstermektedir. Güney Kürdistan'a dönük geliştirilen bu

işgal politikalarının temel amaçlarından biri PKK Gerillalarını imha ve tasfiye etmeye dönük olmaktadır. Faşist TC devletinin bu işgal politikalarıyla hedeflediği diğer önemli bir amaç ise Kürdü her yerde imha etmektir. Yeminli Kürt düşmanı olan AKP-MHP işgal politikalarını Kuzey Kürdistan ile sınırlı bırakmamakta, Kürt halkının bulunduğu her alanı kendisine hedef haline getirmektedir. Kürdistan köyleri sürekli bombalanmakta ve halkımıza sürekli olarak askeri operasyonlarla işkence edilmektedir. Şengal ve Maxmur alanlarını da kendisine hedef haline getirmiş ve zorlandığı her anda, dara düştüğü her anda bu alanları bombalamakta ve yurtsever halkımızı katletmektedir. Bu saldırıları tehdit amaçlı uygulamaktadır. Aslında mevcut durumda tüm kesimler bilmektedir ki, TC devletini tabiri caizse bir soysuzlar çetesi yönetmektedir. Peki, nedir bu soysuzlar çetesinin amacı? Tek devlet, tek millet (ki kendi milletine en büyük köleliği yaşatmaktadır) tek vatan ve tek bayrak. Bu da eşittir; kölelik, sömürü, katliam, gasp, açlık, zulüm, faşizm, sessizlik, barbarlık gibi uygulamalar. Hepsi de kendi diktasını yaşatmak içindir. Öyle olmazsa Gerilla mezarlıklarına bu denli saldırır mı? Gerilla cenazeleri Kilyos'ta bir kaldırımın kenarına bırakılır mı? Egit İpek'in cenazesi kargo paketi içersin de ailesine gönderilir mi? Barbarlığın ve faşizmin son raddesini tüm dünyaya gösteren Erdoğan ve onun faşist güruhu, yürüttüğü özel savaş politikalarıyla, saldırılarıyla ne kadar cani ve vahşi olduğunu, Kürt düşmanlığını göstermektedir.

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği!

Tüm dünyanın gözü önünde Kürdistan toprakları bombalanarak talan edilmekte, neredeyse her gün halkımız katledilmekte ve tüm değerleri yok edil-

mek istenmektedir. TC faşist devleti Kürdistan'a dönük işgal ve sömürü politikalarını en vahşi şekilde uygulamaya devam etmektedir. Yeminli Kürt düşmanları tüm dünyanın başına ne gelirse gelsin, ne olursa olsun Kürde karşı olan nefretinden bir an dahi vazgeçmemiştir. Tüm dünyanın başına bela olan virüs sürecinde dahi bir an olsun Kürdü katletmekten vazgeçmemiştir. Bununla birlikte Önderliğimiz üzerindeki tecrit her geçen gün ağırlaştırılarak devam ederken TC faşizmi dağlarımızı aralıksız bombalamaya devam etmiştir. Çocukları katletmeye devam etmiştir. Kadın düşmanlığı yapmaya devam etmiştir. Gerillaya dönük her türlü tekniği kullanmaya devam etmiştir. Kürdistanın en kutsal değerleri olan şehid mezarlıklarını yakıp yıkmıştır. Toplumsal hafızamız olan tarihi alanlarımızı sular altında bırakmaya devam etmiştir. Kürtçe müzik dinleyen gençlerimiz sokak ortasında linç ederek katletmiştir. Kürde ait olan ne varsa yok etmek istenmektedir. Tüm bu vahşi, faşist saldırılara karşı Kürdistan gençliğinin tutumu ve yaklaşımı her

SERHILDAN, AYAKLANMA,
EYLEM
GENÇLİĞİN SAVAŞIDIR.

zamankinden daha önemli olmaktadır. Mademki Kürdistan Halkına ve değerlerine karşı bunca saldırı ve özel savaş yürütülmektedir o zaman Kürdistan gençliği de ona göre mevzilenmeli, ÖZGÜCÜ ile düşmanın tüm politikalarını boşa çıkarmak için çalışmalı ve savaşmalıdır. Özgüç: Kendi öz kültürü ve bilinci ile örgütlenmektir. Gençlik örgütlenmiş halk gücüdür. Değerlerine ve varlığına

sahip çıkma gücüdür. Dayatılan tüm bu özel savaş konseptine karşı yürütebileceğimiz en yaman savaş özgücümüze dayalı 'YURTSEVERLİK SAVAŞI' dır. Madem Kürde dönük bu kadar saldırı var o zaman Kürdistan Gençliği de Yurtseverlik savaşı ile cevap olmalıdır. "Siz bizi vatansız, topraksız bırakmaya çalışıyorsunuz, şehitlerimizin kemiklerine dahi tahammül edemiyorsunuz o zaman bizlerde sizlerin tüm vahşetinize karşı yurtsever devrimci bilinçle sizin tüm politikalarınızı çürüterek, vatanımıza, şehitlerimize sahip çıkacağız" demelidir. İşte devrimci

yurtsever gençliğin tutumu bu olmalıdır. Nedir Yurtseverlik savaşı; ülkeye bağlılıktır, Kürdistan şehitlerine bağlılıktır, tarihine bağlılıktır. Dönemin yurtseverlik çizgisi Mehmet Tunç çizgisi ol-

maktadır. Savaşarak, mücadeleyi büyüterek, ülkesine, topraklarına sahip çıkarak onurluca savaşmaktır. Kürdistan gençliğine bırakılan miras budur. Özgür yaşam, özgür ülke için onurluca savaşmak ve direnmektir. Devrimci yurtseverlik savaşı özgür yaşamak isteyenlerin eylemidir. En yüksek bilinç, en yüksek eylem devrimci yurtseverliktir, Kürdistan gençliği bu mirasa sahip çıkarak tarihine, ülkesine, şehitlerine sahip çıkması en yüksek yurtseverlik bilinci olmaktadır. Peki, nasıl örgütleneceğiz?

Birinci silahımız; örgütlenmek ve birlik olmaktır. Kürdistan gençliği bulunduğu her alanda otonom yani bağımsız ve dar birlikler şeklinde örgütlenmelidir. Her Kürdistan genci doğal öncü olmalıdır. Bulunduğu mahallede,

okulda, iş yerinde örgütlenmeli ve birlik oluşturmalıdır. Tarihi bir dönemden geçmekteyiz. TC devleti gerilla ile girdiği her savaşta varlık ve yokluk savaşı olduğunu belirtiyor. Bunun üzerinden özel savaş yürütüyor ve propaganda yapıyor. Biz varlığımızı tüm dünyaya ilan etmiş bir halkın gençleriyiz. Bizim için bu dönem KAZANMA dönemidir. Özcesi dönem faşist TC'ye son darbeyi vurma dönemidir. Dış güçlerin desteği ile ayakta durmaya çalışan AKP-MHP diktasını yerle bir edecek güç yurtsever devrimci gençliğin örgütlü gücüdür. Bir kişi, iki

kişi denilmemelidir, bu vahşi düşmandan intikam almak isteyen her Kürt genci örgütlenmeli ve kendi öz gücü olan birliğini oluşturmalıdır. Bazı anlar vardır ki bir kişinin öncülüğü büyük devrimler yaratır. Bir çıkış bir eylem devrim yaratır. Özgürlük yaratır.

Bundan kaynaklı hiç bir Kürt genci 'tek başıma ben ne yapabilirim' dememelidir. Aklını ve gücünü kullanırsa düşmanı felç edecek darbeler vurabilir. Bu ne bir hayal nede propagandadır. Önder APO bunun en büyük temsilidir. Ş. Zilan, Kemal PİR, Mazlum Doğan, Sema Koçer ve Kürdistanın tüm şehitleri bunun en büyük temsili olmuştur. Her bir Kürdistan genci bu öncülüğü yapabilir. Bu öncülüğü yapabilecek bilinci de, iradesi de, gücü de vardır. Yeter ki kendi öz gücüne güvensin, kendisine inansın. Kendisine inanır ve güvenirse yapamayacağı hiç bir şey yoktur. İyi örgütlenen, planlamasını iyi yapan, hedefe odaklanan her örgütlü güç muhakkak kazanır ve devrimci çıkışlar yaratır.

İkinci silahımız; eylemdir, ayaklanma-

EĞER İNSAN KAZANMAYI
AHDETMIŞSE,
bu savaş kendisinden ne
istiyorsa onunla
düşmanın bu ümitsiz politikası
üzerine yürüyebilir.

dir. Gençliğin yaşı EYLEMDİR, SERHİLDANDIR, AYAKLANMADIR. Serhildan, ayaklanma, eylem gençliğin savaşıdır. Sömürüye karşı, faşizme karşı, baskı ve zulme karşı eylemdir. Yurtsever devrimci gençlik tüm gericiliğin, sömürünün, işgalin düşmanıdır. O zaman bunca zalimliğe karşı düşmanlığımızı göstere-
lim. Unutmayalım TC için her Kürt genci imha edilmesi gereken bir düşmandır. Eskiden en iyi Kürt ölü Kürttür denili-yordu. Son süreçte şehitlerimizin cena-zelerine yaklaşımları göstermiştir ki en iyi Kürt tamamen yok edilmiş toprağın

gençliği hiç bir zaman düşmanın zalim-liklerine sesiz kalmamıştır. Her zaman zalimliklerinin hesabını sorarak haddi-ni bildirmiştir. Bugün de hesabını sora-caktır. Düşmanın tekniğini, teknolojisini gözünüzde büyütmeyin. Gerilla kısmi imkânlarına rağmen TC'nin tüm teknik saldırılarını boşa çıkartarak adeta TC faşist devletinin psikolojisini allak bul-lak etmiştir. Bu kadar vahşileşmesinin temel kaynağında gerilla karşısındaki çaresizliği, tekniğinin işe yaramaması yatmaktadır. Erdoğan çetesinin elebaşı olan Soysuz, Eylül ayında Cudi ve Ağrı

Kürdistan gençliği susan bir halkın gençliği değil DEVRİMCİ BİR HALKIN GENÇLİĞİDİR.

altında dahi olmayan Kürttür. Önderliği-mizi mutlak bir tecride alan, her şeyimi-ze hakaret eden, talan eden, yüzde yüz imha etmeyi, tasfiye etmeyi planlayan bir düşman gerçekliğimiz varken, tüm değerlerimiz, kültürümüz, inancımız ve tarihimiz katledilirken kaybedecek ne-yimiz var ki! Kaybedecek hiç bir şeyimiz yoktur. O zaman, Kürde karşı böylesi bir düşmanlık varken Kürdistan gençliği de bu gerçekliğe göre örgütlenmeli ve sa-vaşmalıdır. Eylem ve serhildan ruhuyla Erdoğan ve Bahçeli canisine düşman-lığın nasıl olduğunu boyun eğmeyerek sessiz kalmayarak cevap vermelidir. Ku-zey Kürdistan yurtsever gençliği fazla sessiz kalmadı mı? Bu sessizliğin yıkıl-ması için bizde diyoruz ki, gereğinden fazla sesiz olmanın, sesiz kalmanın da bir sınırı vardır. Yunanlı bir bilge derki “mutluluk dahi haddini aştığında azap olur.” Daha ne kadar halkımıza azap çek-tirteceğiz? AKP-MHP vahşi politikaları-nın haddi hesabı kalmamıştır. Erdoğan güruhuna haddini bildirmenin zamanı gelmiş hatta geçmektedir. Kürdistan

Dağı'nda piknik yapacağının sözlerini veriyor. Boş hayaller kurmakta bir ma-rifet olsa gerek. Fakat Botan ve Serhat gençliği meydanlarda çıkarak buna ce-vap vermelidir. Öyle eylemler olmalıdır ki, soysuz çete başıboş hayali dahi dile getirdiğine bin pişman olmalıdır.

Önder APO ***“Kendine güvenen, kendi usulüyle savaşan bir halk gerçekten ye-nilmezdir. Bu atom bombasından da daha büyük bir bombadır. Bunun için cesaret gerekiyorsa cesaret, fedakarlık gereki-yorsa fedakarlık, silah gerekiyorsa silah, sopa gerekiyorsa sopa, taş gerekiyorsa taş, doğayla gerekiyorsa doğayla sava-şalım. Eğer insan kazanmaya ahdetmişse bu savaş kendisinden ne istiyorsa onun-la düşmanın bu ümitsiz politikası üzerine yürüyebilir. Bu savaşta çok kan dökülebi-lir. Biz her zaman çok kanın akmasından değil, kanın kesilmesinden korkarız. Bu cehennem gibi yaşamı, lanetli yaşamı ne yapacağız? Her şeye hizmet eden, herkese her şey için işçilik yapan, askerlik yapan, kul-köle yapan bu yaşamı biz ne yapaca-ğız? Bu açıdan, canımız, kanımız gidecek***

deyip, eskisi gibi sahte bir yaşama yapışmaya gerek yok. Eğer bu kan, bu lanetli durumdan kurtulmak içinse, eskiden denildiği gibi günden kurtulup sevaba girmek, haram yaşamdan kurtulup helal yaşama girmek içinse gereklidir. Namuslu, onurlu yaşama girmek için gereklidir. Görüyoruz ki, bize dayatılan yaşamda aldatılma ve korkutulma vardır. Bu yaşamı biz ne yapacağız?” belirlemesinde bulunmuştur. Bu noktada biz Kürdistan gençliğine düşen görev onurlu ve namuslu bir yaşam için savaşmak ve Kürt gençlerine miras bırakılan direniş bayrağıyla düşmanı yenilgiye uğratmaktır.

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği!

Şimdi üniversiteliler, liseliler, genç kadınlar, yerel gençlik AKP-MHP faşizmine karşı başkaldırmalı gözünü ZAFERDEN, İNTİKAMDAN başka bir şeye dikmemelidir. Adeta her yerde hesap sormalıdır. Gençlik faşizme hesap sorma mekanizmasıdır. Bu rolünü artık oynamalıdır. Mevcut durumda hiç bir şey yapmadan gözaltına alınmakta, Kürtçe müzik dinlediği için katledilmekte, Kürdistan çocuklarına alçak TC polisleri tarafından sokak ortalarında işkence edilmekte, panzerlerle ezilmektedir. Ve bunlar ortada hiç bir şey yokken olmaktadır. Ne demek bir Kürt genci kendi dilinde müzik dinlediği için katledilir, çocuklar sokakta oyun oynarken işkence görür. Anlamadık Kürdistan yurtsever sırra kadem mi bastılar bunların hesabı sorulmamaktadır. Hiçbir şeyin hesabını sormadan zindana girmekte neyin nesi? İşkence edilmekte neyin nesi? O zaman hesap soralım. En azından neden olduğunu anlarız. Yurtsever Gençlik, sessizliğini artık kırmalı ve sokakları inletmelidir. Bunca zulüm varken üniversiteli gençler okullarına nasıl devam etmektedir? Yapması gereken bulunduğu okulu yakıp yıkmaktır. Orada

bulunan faşist gruplara, örgütlenerek Kürde dönük gelişecek her tür saldırının hesabını soracağını göstermektir. En aydın kesimimiz bu kadar sessizliği nasıl kendisine yakıştırır. Bu temelde sessiz kalmak yerine onurlu Kürt gençleri, Kasım Engin yoldaşın anısına bağlı kalmalıdır, Ş. Egit İpek'in anısına bağlı kalmalıdır. Onların intikamını almak için elinden gelenin ötesinde bir çabanın sahibi olmalıdır.

Kuzey Kürdistan gençliğine çağrımız şu temeldedir: Tam da burada; insanlık soyunun varolduğu bu topraklarda, kurtuluş için tam da burada çalışacağız. Tam da burada savaşacağız. Faşist TC sisteminin tankına, topuna, zalim diktasına karşı burada düşmanımızı yenilgiye uğratacağız. Bu TC devleti için yeni bir durum olmayacaktır. Çünkü ataları başka türlü olduğunu görmedi, torunları da görmeyecek. Kuzey Kürdistan Gençliğinin ruhu Serhildan ruhudur. Faşiste hesap sorma ruhudur. Bu ruhu Kemallerden, Hayrilerden, Zilanlardan devraldı ve gereklerini yerine getirecektir. Bu tarihi devrimci görev tüm Kürdistan gençliğininindir. Kürdistan gençliği insan bir halkın gençliği değil, devrimci bir halkın gençliğidir ve gereklerini muhakkak yerine getirmelidir.

Bütün yurtsever Kürdistan gençliğini bu temelde, Önderliğimize ve kahraman şehitlerimize layık bir şekilde daha güçlü bir tarzda başkaldırmaya ve özgürlük meydanlarına çağırıyoruz. Onur ve şeref için meydanlara çağırıyoruz. Şimdiye kadar ki bu sessizliği yıkmaya son verelim diyoruz. Gün ayağa kalkma ve düşmana haddini bildirme günüdür. Gün kazanma günüdür. Gün özgür yaşamı ve özgür Kürdistanı inşa günüdür. Gün büyük intikam günüdür. ■

DEVİRİMCİ İRADENİN AŞAMAYACAĞI HİÇBİR ENGEL YOKTUR

14 Temmuz Direnişinin önderlerinden
M. Hayri Durmuş Yoldaşın Mektubu

Her halkın tarihinde önemli günler, yıllar vardır. Bu süreçler, genelinde o halkın kaderini belirleyen kararların alındığı, yok oluş ile var oluş arasında kesin bir tercihin yapıldığı önemli tarihsel dönemeçlerdir. Dolayısıyla halkların gelişiminde belirgin olarak bu süreçlerin damgası görülür. Halk olarak bizim tarihimizde de böylesi önemli kader anları söz konusudur ve bunlar öncünün Kürdistan'da başlattığı tarihsel hesaplaşmanın birer aşamasıdır. İşte 14 Temmuz 1982 yılı da böyle bir süreçtir. Ve kader anı olarak halk tarihimizde şimdiden yer edinmiş ve kitlelere mal olmuştur. Bugünün önemi kuşkusuz gerçekleştiği sürecin amansız zorunluluklarına tarihsel bir yarar olmasında gizlidir. Daha sonraki yıllarda gerçekleştirilen atılımlara güçlü, tarihsel ve eşine ender rastlanılır zenginlikte bir dayanak olması da bu öneminden ileri gelir.

Düşmanın bütün silahlarıyla yüklenildiği bir mevzide, çıplak bedenleri ve çelikten iradeleri dışında, hiçbir silahları olmayanların zaferler yaratması açık ki, kolay değil ve sıradan bir çabayla da başarılamaz. Ancak tarihin kanıtladığı bir gerçek daha vardır ki, o da Hayri'nin örgütleyici kişiliği, Kemal'in büyük eylemciliği, Akif'in kararlılığı ve Ali'nin

coşkulu savaşkanlığı karşısında hiçbir güç dayanamazdı. Ve insanlık adına hiçbir çıkış imkânsız görülmezdi. Zira onlar, Ho Chi Minh'in "bağımsızlıktan ve özgürlükten daha değerli hiçbir şey olamaz" sözünü şiar edinmiş, Önderliğin "devrimci iradenin aşamayacağı hiçbir engel yoktur" sözüyle yola çıkmış ve ihanet duvarlarını yerle bir etmek için and içmişlerdi. Soylu değerler uğruna savaşmak da işte burada ifadesini buluyordu.

Hayri'nin örgütleyici kişiliği, **Kemal**'in büyük eylemciliği, **Akif**'in kararlılığı ve **Ali**'nin coşkulu savaşkanlığı karşısında hiçbir güç dayanamazdı.

14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu eylemi bu anlamda başarılabilir görünmenin başarılması adı oluyordu. Hiç şüphesiz Hayri'nin "ÖLÜM ORUCUNA BAŞLIYORUM" sözcüklerinde dile gelen tarihsel eylemini

yaşamayanlar için anlamak kolay değil. Hele bugünlere hangi büyük emeklerle geldiğini kavramayanlar açısından bu çok daha zordur. Bizler de Yaşamı uğruna ölecek kadar sevenlerin yoldaşları olarak büyük Komutanımız Mehmet Hayri Durmuş'un zindan koşullarında partiye ulaştırmış olduğu mektubu siz değerli yoldaşlarımızla paylaşıyoruz. Diliyor ve umuyoruz ki Hayri Durmuş arkadaşın kendini borçlu gördüğü hal-kimiza karşı bizler borcumuzu ödeyebilme Kahramanlığını ve fedakârlığını gösteriliriz.

Arkadaşlar!

Son tutuklamalar ve son gelişmelerden sonra bazı meseleleri değerlendirdik ve sizlere birtakım önerilerde bulunmaya karar verdik. Önerilerimiz ve düşüncelerimizle ilgili olarak görüşleriniz varsa eleştirilerinizi bekliyoruz.

A) Tutuklu arkadaşlarla ilgili olarak:

1. Hareketimize ve halka yönelik işkence, baskı vs. sık sık anlatılmalı. Ayrıca tutuklulara uygulanan işkence, keyfi yönetim, yemeklerin çok az ve kalitesiz oluşu, yatakların ve giyim eşyasının pislik içinde olması, görüşmelerin çok kısa bir süreye sıkıştırılması, ziyaretçilerin getirdiği eşyaların içeri alınmaması vs. uygulamaları sık sık teşhir edin.
2. Bazı arkadaşların siyasi savunma yapacakları açıklık kazanmıştır. Yalnız, yapılacak siyasi savunmanın işe yaraması, dışarıdaki arkadaşların propagandasına ve yardımına bağlıdır. Önemli derecede kamuoyu yaratılması için, içeride ve dışarıda yaygın propaganda yapılmalı. Avukatlar bulunmalıdır. Avukatın çeşitli yararları olacaktır. Bu yönde yapılacak propaganda ve avukat işleri bizim uyarımıza uygun olarak yapılmalıdır.
3. Esas olarak nasıl bir siyasi savunma yapılacağı bizce bilinmektedir. Ancak gerek öze ilişkin, gerekse biçim açısından dışarıdaki arkadaşların, özellikle A...’nın elimizde bir taslağı olursa iyi olur. (Bu konuda mümkün olduğu kadar A... arkadaşın görüşü alınmalıdır.)
4. Gözaltına alınan pek çok arkadaş gerek polisin üzerimize fazla gelmesi, gerekse hareket ve kişiler hakkında elde bilgi ve belgelerin olması, dolayısıyla bazı açıklamalarda bulunmaktadırlar. Yani poliste konuşmaktadırlar. Ancak çok az sayıda kişi ise; aşırı derecede ürkeklik göstererek, bildiği, hatta tahmin ettiği her şeyi konuşmakta ve gözaltında bulunduğu süre içinde hakaret etmektedir. Bizler, prensip olarak, özellikle bu kişilerin tecrit edilmesini veya denetim altına alınmasını uygun buluyoruz. Zorlamalar karşısında bazı açıklamalarda bulunan arkadaşların da durumu, verdikleri bilgilere ve takındıkları tavırlara göre değişik olmakla beraber, bu arkadaşların hareket içinde kalmasını uygun görüyor ve düzelmeleri için çaba harcıyoruz.
5. Siyasi savunma hazırlamak için bazı materyallere ihtiyaç vardır. Fakat idare bu tür şeylere izin vermemekte, hatta bu tür materyaller aranmalarda alınarak imha edilmektedir. Bu hususu da avukatlarla konuşursanız iyi olur.
6. Bazı arkadaşların ifadelerini almaya devam ediyoruz. Aldıklarımızı ileteceğiz. Özellikle Batman yöresinden gelenlerin hemen hepsi ifadelerini gözleri kapalı imzaladıklarını söylüyorlar. Ve bunun dışarıda propagandası yörede yapılıyor. Öyle zannediyoruz ki, bu propaganda çok kötü sonuçlar yaratıyor ve korkunç işkence yapıldığı intibarı bırakıyor. Bu nedenle her yakalanan işkence görsün görmesin, bu hava içinde konuşmaya başlıyor. Bunun böyle olmadığı özellikle arkadaşlara anlatılmalı ve gözü kapalı ifade imzalanmasının önüne geçilmelidir.
7. Buradaki kız arkadaşla ilgili olarak bazı şeyler bize sorulmuştu; durumunun iyi olmadığı, moralsiz olduğu vs. durum bunun tam aksidir. Dışarı sızan haberler veya söylenen şeyler asılsızdır. Daha önce buradan

çıkan kız arkadaş üzerinde durulmalıdır. Bu arkadaşın durumu ilginçtir. Hakkında daha önce düşünülen şeyler ciddiye alınmalıdır. Buradan çıkışı da ilginçtir. Burada resmi bir görevli ile yaptığı bir görüşmeden sonra (kendisi idareye çağrılıyor ve konuşuluyor. Daha sonra geldiğinde idarede bir subayla konuştuğunu, subayın Mardin'den geldiğini ve kendisini çağırdığını söylüyor. Fakat subayla ne konuştuğunu söylemiyor.) tahliye oluyor.

B) Dışarıya ilişkin görevler:

1. Ne pahasına olursa olsun, mücadele sürdürülmelidir. Çeşitli koşullarda farklı biçimler alabilir. Ancak mücadele başsız bırakılmamalı, yeni görevlendirmeler yaparken isabetli davranılmalı. Görev alan kişiler her alanda bilgilendirilmelidir.
2. Mümkün olana kadar kazanılan mevziler korunmalıdır. Halk kitleleri ile kurulan ilişkiler sürdürülmeli, en kötü şartlarda bile halktan unsurlar vasıtasıyla kitleler içinde hareketin otoritesi sağlanmalıdır.
3. En zor dönemlerde bile, halk savunmasız bırakılmamalıdır. Bu dönemde özellikle bazı ağalar, komprador ve faşistler halka saldırılarda bulunacaklardır. Bu çevrelerin zorbalığına karşı çeşitli güçlerden yararlanılarak karşı durulmalıdır. Hiç olmazsa halkın gücü iyi organize edilmeli ve dinamik tutulmalıdır.
4. Bu dönemde yeni hedefler açılamaz. Taktik olarak örgütlenmeye, ilişkileri gizlemeye, kadroları muhafaza etmeye çalışılmalıdır. Çeşitli “sol” fraksiyonlarla var olan çelişkiler önemli ölçüde geri plana itilmeli. TİKP hariç En baskıcı dönemde, Kürdistan'da direnen tek hareket olarak egemen tavrımızı sürekli işlemeli, geniş çevrelerin desteğini almalı ve dikkatlerini çekmeliyiz.
5. Bölgeler başsız bırakılmamalı. Özellikle bazı bölgelerde denetim mutlaka güçlü olmalı ve ilişkiler ayakta tutulmalıdır. Bölgelerin imkânları çarçur edilmemeli, hareketi yaşatmak için uygun bir şekilde harcanmalı veya kullanılmalıdır.
6. Bazı kadrolar mümkün olana kadar ele geçmemelidir. Özellikle aranan bazı arkadaşları zaman zaman size ileteceğiz. Bunları siz de tanıyorsunuz. Bu tür arkadaşlar arasında her düzeyde kişiler vardır. İstenirse bazı isimler verebiliriz. Bu tür arkadaşlar çok iyi korunmalı, hatta gerekirse ülke dışına çıkarılmalıdır.
7. Şimdiye kadar çalışmalarında başarılı olmuş, fakat deşifre olmamış arkadaşlardan bu dönemde yararlanmak gerekiyor. Ancak öyle ilişki geliştirmek gerekir ki, bu tür arkadaşlar uzun süre kendilerini koruyabilsinler.
8. İçinde bulunduğumuz dönemde, Türkiye'deki, Ortadoğu'daki ve dünyadaki durum doğru değerlendirilmelidir. Dış kaynaklardan somut ve doğru haberler alarak kesin tespitler yapmalı ve tavır ona göre konulmalıdır. Gözleri kapalı veya çeşitli yanıltıcı haber kaynaklarının haberlerinden giderek belirlemeler yapılmamalı. Saflaşma olacaksa, hareketimizde önceden bazı tespitlere sahip olmalı ve nerede saf tutacağını bilmelidir. (Bu konularda bazı değerlendirmeler yapıp bize iletirseniz iyi olur).

9. 1 Ocak muhtırası, Kürdistan'daki gelişmelerin önemli derecede sebep olduğu bir çıkıştır. Bu nedenle PKK'nin hedef alınacağı ve başta önder kadrolar olmak üzere, hareketi topyekûn yok etmek amacıyla olduğunu söylüyoruz. Paniğe yer vermeden, kamuoyunda direnişçi yapı ve özelliğimize gölge düşürmeden, örgütlenmeye kadrosal ve kitlesel çalışmaya ağırlık vermek koşuluyla, belli ölçülerde geri çekilebilir veya mücadele değişik biçimlerde sürdürülür. Özellikle yayın faaliyetine ara vermemek gerekir. Dergi ve düzenli gazete çıkarılmayabilir. Ancak sömürgeci işkenceleri, vahşeti, halk üzerindeki baskıları ve gerici oyunları sık sık teşhir etmek için sürekli bildiri ve broşürler çıkarılmalıdır. Yayınlar daha çok propaganda ve ajitasyonu işlemeli ve kitlelerin direnişçi eğilimini canlı tutmalıdır. Kürdistan'da, hatta gerekirse tüm Türkiye'de devrimci demokrat çevrelerle iyi ilişkiler geliştirilmeli, en geniş cephenin yaratılması için asgari müştereklerde birleşilmelidir.

Öneriler:

1. Tutuklu bulunan belediye başkanı için dışarıda bazı girişimlerde bulunulmalıdır:
Belediye meclis üyelerinin imzası ile bir yazı oluşturulup Türkiye'deki belediye derneklerine gönderilmeli. (Devrimci Belediyeler Birliği, Fırat Belediyeler Birliği, Ege Belediyeler Birliği vs.) Bu derneklerin nitelikleri öğrenilip yazı gönderilmelidir. Yazıda, belediye başkanının seçilme durumu, halkın güveni, uygulamanın haksızlığı uygun bir dille anlatılarak belediye meclis üyelerine imzalattırılmalı ve gönderilmeli. Aynı yazının bir nüshası da bazı milletvekillerine verilerek, bizzat götürüp vererek, meclise götürmelerini sağlamak gerekiyor. Yazıda özellikle uygulamanın haksızlığı vurgulanarak, kendilerinden ilgi ve reisin görevine dönmesi için girişimde bulunmaları istenmelidir.
2. Cezaevinde bazı taleplerimiz doğrultusunda girişimlerde bulunmak istiyoruz. Fakat buradaki diğer gruplar ki her biri 35 kişidir aksilik ediyor. Cezaevinde toplu hareket etmek için kendilerine epey dil dök-tük, ancak sonuç vermedi. Buna rağmen biz bazı girişimlerde buluna-cağız. Onların tavrı da; özellikle KUK, Rızgari, DDKD şimdilik olum-suz. İdarenin istediği tarzda hareket etmeyi kabullenmiş durumdalar.
3. Bayan arkadaşla ilgili sorduğunuz hususlara henüz bir açıklık getire-medik. Vaziyet olumlu değil. Şimdilik pek olanak yok.
4. Evli olup tutuklu bulunan bazı arkadaşların eşlerinin sorunu cezaevi-ne geliyor. Örneğin, Siverekli Sabri adlı bir arkadaşın hanımı ilgisizlik-ten ve ihtiyaçlarının karşılanmadığından bir hayli yakınıyor. Bu du-rum S... arkadaş etkililiyor. Emin Yavuz'un karısı buraya gelip ağlıyor. F. Hoca'nın hanımı ilgisizlikten yakınıyor vs. Bu ailelerin durumunu, nasıl hareket ettiklerini ve ne kadar ilgilenildiğini bilmiyoruz. Fakat ihmal olur diye uyarıda bulunuyoruz. Yalnız kalan ailelere anlayışları ne olursa olsun mutlaka yardımcı olunmalıdır. Bazı ihtiyaçları karşı-lanmalı ve korunmalıdırlar. (Başka koruyanı yoksa).
5. Geçen defa önerdiğimiz avukat meselesi üzerinde durulmalıdır. Bir grup avukat mutlaka oluşturulmalı ve şimdiden çalışmalara başlama-lıdırlar.

6. Bize sağlıklı bir şekilde son gelişmeler hakkında bilgi yollayınız. Özellikle son önemli tutuklamalar, ölüm olayları, önemli çatışmalar vb. ile ilgili.

Bizimle ilişki, anladığımız kadarı ile sağlıklı gidiyor. Bizim yolladığımız şeyler iki haftada size ulaşırsa, sizin yolladıklarınız yine o kadar zamanda varırsa pek yararlı olmaz. Haberleşme mümkün olduğu kadar hızlı ve sağlıklı olmalıdır. Yolladığımız şeyler yerine ulaşmış mıdır? Bu konuda da bilgi verilmesi.

Şu anda cezaevinde toplu bulunuyoruz. Bir hayli meseleyi tartışıp, çeşitli sonuçlar çıkarabiliriz. Ancak, bunun için bazı bilgilerin zamanında ulaştırılması gerekiyor. İlişki sürekli olursa işleri yürütme ve yönlendirmede yardımcı olabiliriz. Bunun üzerinde durulması.

Daha önce yine bazı çalışmalarda yardımcı olabileceğimizi belirtmiştik. Yine belirtelim, özellikle bazı konularda yazılı materyal oluşturabiliriz. Bu hususta acil konular için öneride bulunun.

Hareketimizin yargılanacağı ve çok sayıda kişinin yargılanmak üzere hapislerde tutulduğu, önemli sayıda arkadaşın da arandığı veya gıyabında tutuklama kararı olduğu kesindir. Hareketimizin geleceği ile ilgili geçenlerde bazı önerilerde bulunmuştuk. Aynı şeyleri tekrar belirtmeye gerek yok. Şu hususu açıklamak da fayda var. Uzun süredir bizde tutuklamalar devam ediyor. Hem de akla hayale gelmeyecek şekilde tutuklamalar. Ders çıkarılması gereken yüzlerce örnek yaşandığı halde, hareket olarak maalesef tedbir adına hiçbir şey yapamadık. Böyle olunca tutuklamalar devam etti. Aldığımız haberlere göre yoğun olarak devam ediyor. Bu tedbirsizlik ortamında hiçbir düzeyde ve hiçbir arkadaşın kesin güvencesi yoktur. Bizler bu gidişe kısmi de olsa, “dur” denilmesini istiyoruz. İsmi belirttiğimiz arkadaşlar mutlaka birtakım güvencelere sahip olmalı ve mümkün olana kadar ele geçmemeli. Arkadaşların önemli hata yapabileceklerini tahmin etmiyoruz. Ancak yine de belirtelim, “nerede ince ise orada kopulsun” anlayışına kesin kapılınmamalı. Kararlılık ve soğukkanlılık korunarak, mücadelenin devamlılığı sağlanmalı. Şunu belirtelim ki, şu anda cezaevlerinde bulunan çok sayıda arkadaşın güvencesi de dışarıda devam eden mücadeledir.

Bir kısım arkadaşın çekilmesi veya ilişkisini sınırlandırması önemli boşluklar yaratmamalıdır. Güvenilir arkadaşlara cesaretle görev verilmelidir. Kitleler ile ilişkiler mutlaka ayakta tutulmalıdır. Bu dönemde, her zamankinden daha fazla propagandaya yazılı ve sözlü ihtiyaç vardır. Onun için sık sık bildiri ve broşürler yayınlanmalıdır. Bu tür çalışma için olanaklar mutlaka muhafaza edilmeli ve kullanılır halde tutulmalıdır. Bu alandaki çalışmalarda, bizimle sağlıklı ilişki olursa, epey yardımcı olabiliriz.

Son günlerde Kızıltepe yöresinde birtakım gelişmeler olduğunu seziyoruz. Buranın konumu bazı arkadaşlarca bilindiği gibi, oldukça titizdir. Hiç aceleyle gelir yanı yoktur. Güç durumlarını, kimlerin kimlerle tavır alacağı net kavranmalıdır. Muhtemelen çatışma alanı bir hayli yaygınlaşacaktır. Girişimlerde bulunurken kendi durumumuz, dönemin özellikleri ve Siverek örneği beraber değerlendirilmelidir. Mümkün olana kadar kendi kitlemize sahip çıkarak ve kontrol ederek yeniden bir kan davasına dönüşmesini kesin engellemek gerekir. Yapılacaklar, yörede bizi güçlendirmelidir. Bunun için birtakım şeyler yapılmalıdır. Fakat nelerin yapılabileceği, neye mal olacağı sizce tespit edilecektir. Kesinlikle işler bölgeye bırakılmamalıdır. ■

03.02.1981

M. Hayri Durmuş

15 Ağustos Atılımı ile başlayan ve 1.yıldönümüne dek uzanan süreç içinde Partimizin doğru devrimci siyaseti, parlak bir şekilde bir kez daha doğrulanmıştır. Evet, bir çokları sayısız defa doğruluğu pratikte kanıtlanmış olan Parti çizgimizin başarısızlığı için çok şey yaptılar. Çeşitli güçler ulusal ve uluslararası alanda görülmedik ölçülerde bir teşhir ve tecrit faaliyeti yürüttüler. Ama bütün bunlar sahiplerinin suçüstü yakalanmalarından başka bir sonuç yaratamadı. Devrimimiz tüm engelleri aşarak geliyor ve şunu kesin biçimde doğruluyor, eğer bir siyaset doğruysa, yetersiz bir uygulama-

harekettir. Evet, devrimin bilimine sıkı sıkıya bağlı olanlar için, işin mucizeyle ilişkisi yoktur. Ama Kürdistan koşullarında devrimimize ve hatta varlığımıza biçilen kefeni yırtarak, böylesine bir devrimci çıkışı yapmak da, her gücün harcı değildir. Nitekim teslimiyetçi, küçük burjuvalarımız buna bir türlü inanmak ve sinelerine oturtmak istemediler ve damgayı bastılar "Ömürleri bir kaç gündür, bir kaç aylıktır". Bu ya içinde bir bit yeniği olan ne idüğü belirsizlerin, boşu boşuna övdüğü

Ağustos Atılımı Zafere Olan İnancı Sarsılmaz Kılmıştır!

ması bile büyük gelişmeler ortaya çıkarabilir. Yine eğer bir siyaset doğru ve buna uygun bir uygulamaya kavuşmuş ise, engeller ne denli çok olursa olsun, zafer yolunda yürüyebilir. 15 Ağustos ve sonrası atılımı, bunu parlak bir biçimde doğrulamıştır.

15 Ağustos Atılımı, salt içinde gerçekleştiği koşulların amansızlığı, karşılaşılan engeller ve zorluklar ile taşınan yetmezlik ve olumsuzluklar dikkate alındığında bile, gerçekte mucizevi bir

maceraperest ve de provakatif bir harekettir, ya da mucizedir. Hayır, devrimci gerçeklikte mucizelere yer yoktur. Aynı şekilde bu kadar korkusuzca ve kahramanca, muazzam güç dengesizliği içinde düşmana karşı yürümenin, maceracılıkla, provakasyonlukla da ilişkisi olamaz. Düşmanın itiraflarından bunu anlamak zor değildir. O halde kabul edilmelidir ki, olan şey Parti siyasetimizin en çarpıcı bir şekilde doğrulanmasıdır. Üstelik her türlü kuşatmaya, provokasyona ve

düşmanın sınırsız tasfiye girişimlerine rağmen bu böyle olmuştur.

Kürdistan'da silahlı direniş yenilemez

Özellikle, Kürdistan'ın coğrafya ve insan yapısının, silahlı mücadele için çok elverişli olmasını göz önüne alarak, Türkiyeli birçok direniş önderi de, 1970'lerde bu alanda mücadeleyi geliştirmek istemiştir. Ancak sosyal şoven düşünce tarzı ve ulusal gerçekliğimizi hesaba katmayan ve sınıfsal tahlile dayanmayan bu anlayışlarla, salt gerilla mücadelesini doğru kurallar temelinde uygulamayı gözetten bu çıkışlar, sınırlı bazı gelişmeler sağlamış olsalar da, ulusal bir direnişi tutuşturamaya-

yacaklarını ve olsa da sürekli kılamayacaklarını ortaya koymuşlardır. Gerek Sinanların Nurhak'taki, gerekse İbrahim Kaypakkaya'nın Dersim ve diğer alanlarda

gerçekleştirmek istedikleri direnişleri, onca soylu çaba ve yüceltemeye layık fedakârlığa ve cesarete rağmen, doğru bir ideolojik politik ulusal temele dayanmadığı ve buna bağlı olarak, doğru sınıfsal tespitlere ulaşamadığı için, gerillacılık ve silahlı mücadele doğru ele alınmış olsa bile, yenilgiye uğramaktan kurtulamamıştır. Bu yalnızca teknik nedenlere objektif koşullara bağlanamaz, aksine altında siyasi bir hata yatmaktadır. Bir ulusal ve toplumsal gerçekliği, doğru bir tarzda ve yerli yerine oturtamama durumu vardır ve yenilgi esas olarak burada aranmalıdır.

Buna karşılık PKK, Kürdistan'da silahlı mücadeleyi esas alır ve geliştiri-

irken, bunun her şeyden önce ulusal gerçekler ve doğru bir sınıfsal tahlil temelinde ele alınması, Parti siyasetinin bunu esas alması, Türkiye'nin farklı sosyoekonomik ve ulusal koşullarıyla, Kürdistan'ın koşullarının birbirinden ayırt edilmesi ve Kürdistan'ın diğer parçalarıyla Kuzey-Batı parçasının aralarındaki farkın göz önüne getirilerek bir mücadele hattı oluşturulması gerektiğini ilan etmiş ve pratiğini bu doğrultuda geliştirmiştir. Böylesine sağlam bir ideolojik politik temele dayandığından yetersizliklerine, özellikle de silahlı mücadele konusunda deneyimsiz olmasına rağmen, giderek gelişmeleri hızlandırmayı

bilmiştir. Bizde Partimizin güçlü bir ideolojik politik etkinliği olduğundan çokça söz edilir. Bu etkinlik onun doğru olmasından kaynaklanmaktadır. Gerçeklerimizin

doğru dile getirilmesi pratikteki gücünün de esas nedenidir.

Yine çokça söylenen bir şey, silahlı mücadelede birçok hatalar yapmamıza rağmen yine de gelişmelerin durdurulamadığıdır. Evet, bunca hataya rağmen, çizgi doğru olduğu için, yetersiz uygulamaların bile objektif olarak birçok gelişmeyi doğurması kaçınılmazdır. Yeterli bir uygulanmasının, Kürdistan'da gerçekten güçlü devrimci atılımların gelişmesini doğuracağı, hiçbir engelin, objektif koşulun bunu engelleyemeyeceği, daha şimdiden ispatlanmıştır. Artık kabul edilmesi gereken gerçeklik, Kürdistan'da silahlı direnişin zaferinin gerçekleşeceği ve ancak bunun Ulusal

Kürdistan'da ulusal direnişin en önemli biçimi olan silahlı mücadeleyi esas almayan ve onu özgül koşullara uygulamayan hiçbir taktiğin gelişme şansı yoktur.

Kurtuluş Siyaseti temelinde gelişeceği-
dir.

Sosyal şovenizm kokan, işbirlikçi reformizmin, bunu geliştirme gücü yoktur. Çünkü ulusal direnişçi bir kurtuluş siyasetine sahip değildir. Kısacası, onlara az imkâna, kısa bir tecrübeye sahip oldukları için değil, doğru bir siyasete sahip olmadıkları için, bugün Kürdistan'da gelişmemektedirler. Eğer üzerindeki bunca baskıya, imhaya, teşhir ve tecrite rağmen, Partimizin bugün milyonlara mal olan mücadelesinden bahsediyorsak, bu her şeyden önce siyasetinin doğruluğundan kaynaklanmaktadır. Bu siyasetin içinde yer almak, onu geliştirmek, ondan sonraki gelişmelerin de temel nedeni olarak bağlı kalınması gereken, doğru bir devrimci tutum, bir politik tavır alıştır. Bu gerçeğin bundan sonra fazla zorlanmaması, kabul edilmesi zorunludur. Eğer başta cephe olmak üzere, çeşitli ittifaklara güç kazandırmak, bunu Türkiye halkının direnişiyle bütünleştirmek istiyorsak, her şeyden önce bu gerçeklik temelinde hareket etmek, bunu çeşitli demagojik yöntemler ve ezeli bir hastalık olan, sosyal şovenizmle bulandırmamak, örtbas etmemek gerekmektedir. Aynı şekilde, onu ulusal gerçeklerimize uygun olmayan ve onun gelişimine karşılık vermeyen taktiklerle savsaklamamalıdır. Kürdistan'da ulusal direnişin en önemli biçimi olan silahlı mücadeleyi esas almayan ve onu özgül koşullara uygulamayan hiçbir taktiğin gelişme şansı yoktur. Çeşitli güçlerin, onca maddi imkanlarına ve tecrübelerine rağmen güç toparlayamamaları ve aralarındaki sayısız ittifaka rağmen, iş yapamamalarının nedeni budur.

Devrimci siyaset ve taktik, gelişmenin kaçınılmaz şarttır. Ve bu gerçek 15 Ağustos eylemliliği ile bir kez daha kanıtlanmıştır. Çizgimizi bir kez daha doğrulaması yanında 15 Ağustos Dev-

rimci Atılımı, halkımızın yenilmezliğini ve kahramanlığını, Partimizin yüce fedakârlık ve cesaret ruhunu, Hareketimizin bu atılım boyunca, kutsal topraklarımıza verdiği yüze yakın değerli evladiyla, en yüksek düzeyde bir kez daha kanıtlamıştır.

Evet, çok kan dökülmüş, büyük acılar çekilmiş, yüksek cesaret ve fedakârlıklar gösterilmiştir. Kaldı ki bundan sonra da hem sorunlar ve hem de kayıplar olacak ve hatta daha da artacaktır. Ama gelişmelerin yönünün artık ortaya çıkarıldığı ve savaş deneyiminin tüm gerçekleri ile kitlelere tattırıldığı günümüz ortamında, bunlar devrimci mücadelenin uğrak noktalarında ödenmesi gereken zorunlu karşılıklardır. Eğer bütün bunlar yeterli ve doğru uygulama temelinde olur, taktik dışı değil, kural-
lar dâhilinde ortaya çıkarsa, bizim için kayıp olmaktan çıkar ve hatta giderek kazanca dönüşür. Mücadelenin bundan başka büyüme formülü yoktur ve bu bizim temel güç kaynağımızdır.

Hareketimiz önündeki en önemli mesele, şimdi 15 Ağustos Atılımının geleceğe taşırılması sorunudur. Hemen belirtmek gerekir ki, tarihimiz gerçek bir yenilenme şansına ilk defa kavuşmuştur. O nedenle de başta Parti Önderliği olmak üzere, onun sorumlu, fedakâr ve cesur militanları yakaladıkları halkaya yeni halkalar eklemek, kazandıkları mevzilere yeni mevziler katmak ve bunu da gerekirse kan dökerek, o soylu emek karşılığında elde etmekten çekinmeden gerçekleştirmek, kısacası yaşamlarını sözlerinin eri olarak yaşamak, bunun için de hayatlarını ortaya koymak zorundadırlar.

Temmuz ayı

direnışin yükseltildiği aydır

Temmuz ayı, tarihimizin en soylu direnişinin yükseltildiği aydır. Halkımızın

büyük direniş değerleri, Hayriler ve Kemaller'in tarihimizi yeniden diriltmek için başlattıkları o büyük direniş, üzerinden fazla bir zaman geçmeden onlara layık olmanın ve anılarına bağlılığın bir gereği olarak, bize dayattıkları görevlerin üzerine kısmen de olsa yürünmüştür. Direniş şehitlerimizin anılarının gereklerini yerine getirebilmek konusunda hiçbir şeyden sakınılmaz ve bu anılara, ancak yeteneklerin korkunç biçimde ayaklandırılması ile karşılık verilebilir.

Biz ilk ve büyük şehitlerimizden olan Haki yoldaşı kaybettiğimizde bunu bir ulusal direniş ve zafer garantisi yapacağımıza dair, halkımıza ve tüm devrimcilere söz verdik. Gelişmelerin ortaya koyduğu gibi, sözü yerine getirmek için hiçbir şeyden kaçınmadık ve gereken sonuçları da bir bir aldık ve almaya devam ediyoruz. Bugün de 15 Ağustos Atılımının 1. yılında toprağa verdiğimiz yüze yakın militanımız için, aynı şeyi söylüyoruz ve aynı ruhla hareket ediyoruz. Onları daha şimdiden yaşamın kaynakları haline getirdik. Tarih, Kürdistan'da, artık bu direniş abidelerinin omuzlarında yükselecek ve hiçbir bozguncu ve inkârcı çabanın gücü, bu gerçeği değiştirmeye yetmeyecektir.

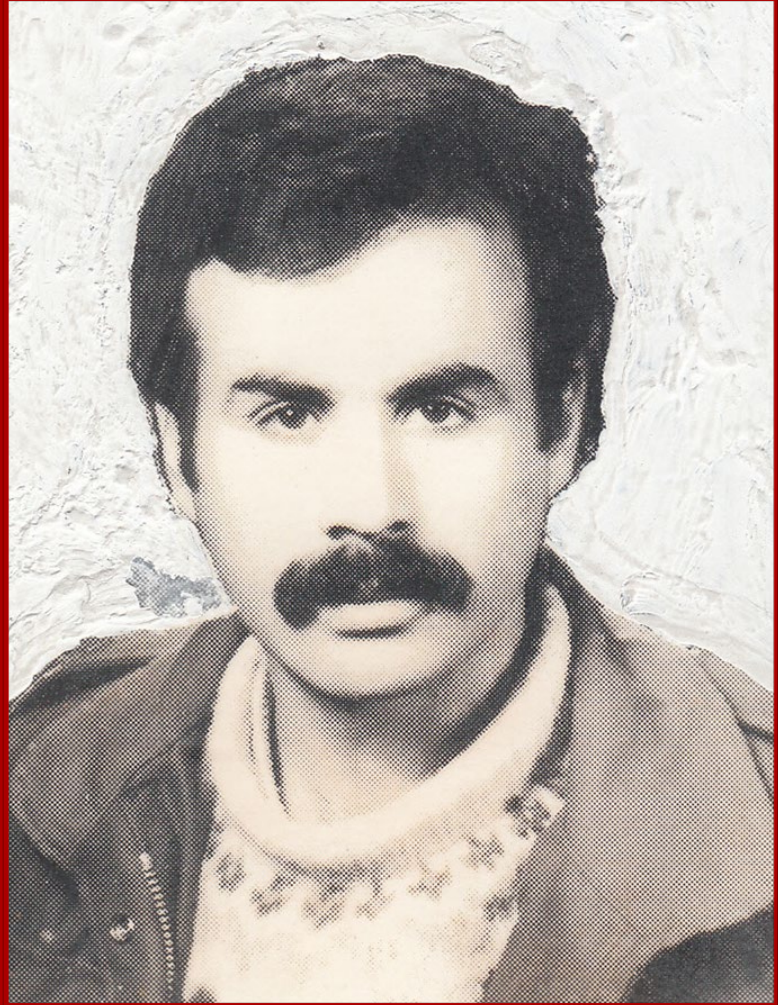
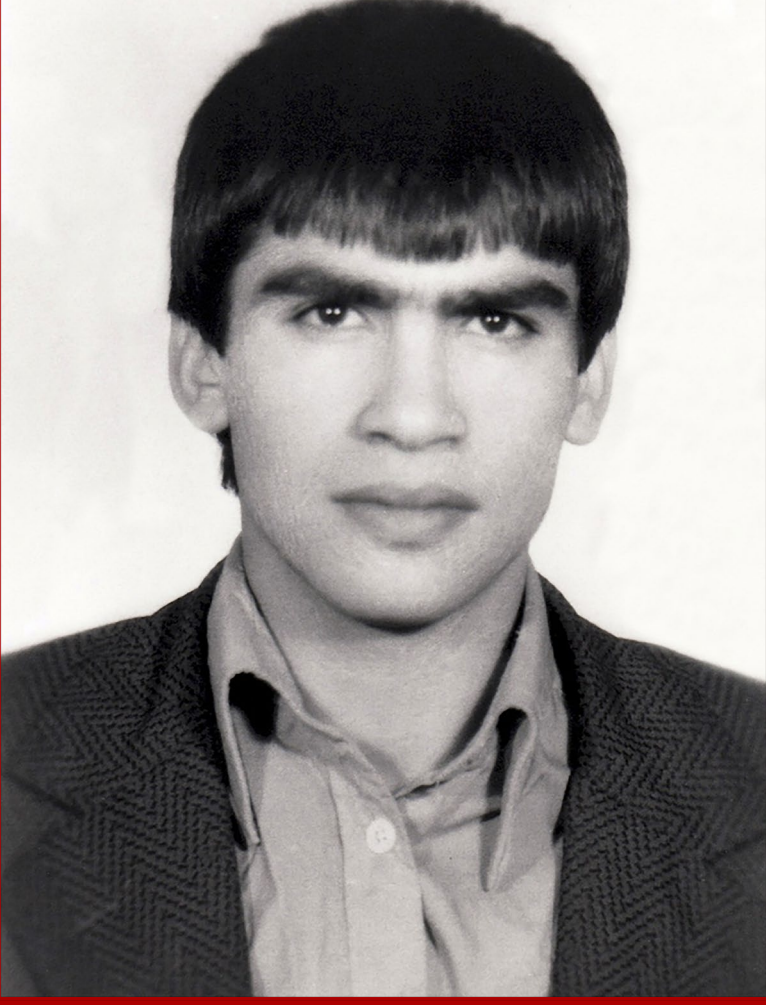
Direnişin gönderinde şerefle dalgalanan bu kahramanlarımızın, bu mertebeye nasıl, hangi koşullarda, ne biçim ihanetlere karşı, nasıl bir savaş vererek ulaştıklarını, burada bütünüyle ortaya koymaya olanak yoktur. Her birinin hikayesi uzun bir romana konu olacak kadar detaylıdır. Devrimci tarih ve edebiyatımız, gelecekte bunları bir bir gerçek yerlerine koyacaktır. Ama biz, bir başka açıdan ve daha şimdiden şunu rahatlıkla söylebiliriz ki, tek tek bireylerin toprağa düştüğünü bile, tarihsel büyük direnişler başlatmanın gerekçesi yapan bir hareket, yüzlerin anısını,

bu barbar düşmana karşı korkunç bir patlamaya dönüştürmesini bilecektir. Düşmanın hiçbir çabası, sonucun böyle gerçekleşmesini önleyemeyecektir ve eğer yaşayan devrimciler, şehitlerimizin anılarının yaman bir takipçisi olurlarsa, Hakiler, Haliller, Kemaller ve Hayriler için gecikmeli de olsa, yerine getirilenleri yeni dönem şehitlerimizin anıları karşısında, daha kapsamlı, daha derin ve daha erkenden yerine getirmek hiç de zor olmayacaktır.

Şehitlerimiz için artık gözyaşı dökülmesini kabul edebilir veya buna müsaade edebilir miyiz? Bu olsa olsa "Yurtseverdiler, yiğittiler, ama boş bir dava uğruna ölüme gönderildiler" diyen, sapık reformist güruhun mantığının bir ürünü olabilir. Bizim direniş geleneğimizde, şehitlerin anısına bağlılığın, mücadeleyi daha da yenilmez kılmak ve zafer için daha büyük direnişleri başlatmak anlamına geldiği, bunu içermeyen ve sadece gözyaşları ile yetinen bir durumun ise, bir sefillik, bu alçaklara has bir şey olarak değerlendirildiği bilinmektedir.

15 Ağustos şehitleri, Mazlum'un yolunda yürümeyi bilenlerdir

Faşist cunta ve ordusunun görülmemiş boyutlardaki saldırılarına karşı, atomlarına dek parçalanmış halk gerçekliğimiz içinde ortaya çıkan 15 Ağustos Direniş Şehitlerinin tarihimizdeki yeri, elbetteki çok seçkin ve anlamlıdır. Altında 15 Ağustos şehitlerinin imzası olan dönemi, anlamlı ve tarihsel kılan şey, şehitlerimizin kanı pahasına yükselttikleri direnişlerin, TC tarihinin en uzun ömürlü askeri yönetimi altında, öncüyü imha için uygulanan, görülmemiş baskı ortamında, tarihimizi bağım-sız temellerde yeniden diriltmek, çağla köprüsünü kurmak, öncünün bilinçli, silahlı direnişi ile halkımızın örgütsüz kin

ve öfkelerini birleştirerek, tarihimizin bu evresini şanlı kılmak yolunda kazandırdıklarıdır. 15 Ağustos Atılımının şehitleri, işte böyle bir evreyi gerçekleştiren büyük kahramanlar olarak, tarihimiz ve belleklerimizde yer edecek, ölümsüz değerlerimiz olarak kalacaklardır.

Onlar şehitler zincirinde, Diyarbakır zindan şehitlerinden sonra, yeni bir doruk noktasını teşkil etmektedirler. Hem Diyarbakır direnişine layık olmanın, hem de yeni bir direniş yaratmanın ifadesidirler. Hiçbir güç onların bu konumunu değiştiremeyecektir. Onlar tarihtir ve halkımızın temel alacağı biricik değerlerdir.

Evet, Mazlum yoldaşın şahadeti ile bizi her şeyden vazgeçirtecek bir korku ile zafer yolundan alıkonulmak istendik. Ama o ölüme meydan okuyarak, tüm halkımıza nasıl, nerede ve niçin kan verilmesi gerektiğini gösterdi. 15 Ağustos Atılımının şehitleri, bu yolda yürümesini bilenlerin topluluğu olduğunu kanıtlamıştır.

Onlar 1980 sonrası dönem ile yeni dönem arasındaki en sağlam köprü oldular. Yeni döneme, onların halkımız ile

çağdaş dünya arasında oluşturdıkları bu köprüden varılacaktır. Onların direniş ve şahadetlerinin anlamının büyüklüğü, yarattıkları bu tarihsel sonuçlar nedeniyledir.

Şehitlerimiz kendi yaşamlarını sonsuzlaştırırken, önümüze koydukları dönülmez yol ve milyonlara dayattıkları direnişle, biz geride kalanlara daha büyük direnmelerin, nasıl ve hangi alanlarda yükseltilebileceğini adeta emreliyorlar. İnsanlarımız her zamankinden daha fazla bu yolda yürümeye ve anılara bağlılığın bir gereği olarak her alanda ordulaşmaya daha yatkındırlar. Nelere, nasıl bağlı olacaklarını ve nasıl yürüyeceklerini her zamankinden daha fazla öğreniyorlar ve biliyorlar. Zamanı gelmemiştir denilen olgunun, nasıl zamanın kendisi haline getirildiği, yine aceleye getiriliyor denilen şeyin, nasıl yetişmek için saniyenin bile kaybedilmemesi gereken bir olgu olduğu, artık herkesin görüp duyabileceği bir gerçek haline gelmiştir. Fakat zamanın ve fırsatların en anlamlı bir direnişle bütünleştirilmesi ve öz çıkarlar temelinde dönüştürülmesi, ancak büyük devrimci-

Şehitlerimiz kendi yaşamlarını sonsuzlaştırırken, önümüze koydukları dönülmez yol ile, biz geride kalanlara daha büyük direnmelerin, nasıl ve hangi alanlarda yükseltilebileceğini adeta emrediyorlar.

lerin harcı olan eylemlerle gerçekleştirilebilmiştir.

Direniş şehitlerine bağlılığımız büyüktür. Evet, her birisine ancak birer zafer abidesi dikilerek layık olunabilir. Fakat bunları bir söz olmaktan çıkarmak ve her gün adım adım pratikte gerçekleştirilen devrimci kazanımlara dönüştürebilmek ve bunun en doğru savaş yöntemleri ile gerçekleştirilmesini sağlamak için, omuzlarımıza yüklenmiş yoğun görevler vardır. Bu görevleri yerine getirmenin şartı ise, 15 Ağustos Atılımını aşan bir yeni atılımın koşullarını ve onu bizzat halkın savaşım gücüne dönüştüren bir eylem yaratmaktır. Varolan temel, bizi bu konumda son derece cesur kılmıştır. Geçmişte olduğu gibi, günümüzde de öncü bu cesareti gereken atılımları yaratarak anlamlandırmalı, somut bir gerçekliğe dönüştürmeli ve asla gerisinde kalmamalıdır. Şüphesiz ki yapılması gereken, bu geçmişin tekrarı değil, yaratıcı bir tarzda kavranması ve güçlü yeni hamlelerin gerçekleştirilmesidir. Parti militanlarının büyümesi ve hedeflerine ulaşması artık buna bağlıdır.

Partimiz ve yurtsever halkımız da ödünsüz, başı dik ve göğsü onurla kabarmış bir yaşam, o yılmaz, sarsılmaz denen barbarlar sürüsünü dizginlemek,

daha onurlu nefes alıp vermek ve buradan giderek makûs talihini yenmek için her zamankinden daha fazla bağlılık ve kararlılıkla adımlarını pekiştirmekten ve dökülen bunca kan ile çekilen bunca acıya kendi direnişimizle karşılık vermekten başka hiçbir yolumuz olmadığını bilmeli, kabul etmelidir.

15 Ağustos Atılımının 1. yılını geride bırakırken, kendimizi bu gerçeklerin derin bilinciyle gözden geçiriyor, çok daha üst düzeyde bir atılımı, hem de en kısa zamanda, tüm Kürdistan sathında, milyonlarımızın yüreği ve ellerinde nasıl tutuşturacağımızın derin hesabı, uyanıklığı ve ustalığı içinde bulunmaya söz veriyor, Partimizin tüm cesur ve fedakâr militanları ile büyük dostumuz olan halkımızı, bağlılığını bir kez daha göstermeye, yeni hamlelerimizin büyük gücü olmaya çağırıyoruz.

Yaşasın Şanlı 15 Ağustos Eylemi!

15 Ağustos Atılımını Gerçekleştirenlerin Anısı Ölümsüzdür ve O Anılarda Zafer Her Zamankinden Daha Yakındır! ■

HRK'NİN KURULUŞ BİLDİRİSİ

14 Temmuz Propaganda Birliği komutan Agit tarafından toparlanarak PKK-MK tarafından hazırlanan 15 Ağustos 1984 tarihli Hezen Rizgariya Kurdistan (Kürdistan Kurtuluş Birliği)'in kuruluş bildirisi okunarak HRK'nin kuruluşu duyuruldu.

Bildiri şöyleydi:

Yurtsever Kürdistan Halkına!

Yüzyıllardan beri yabancı egemenler, işgalci ve sömürgeciler yurdumuzu egemenlikleri altına almak ve halkımızı köleleştirmek için çalıştılar. Sayısız katliam ve imha etme planı uygulamaya koydular. Bunların sonuncusu olan Türk burjuvazisi 1925-40 yılları arasında ülkemizin hemen her verinde en vahşi katliam ve sürgün politikasını uyguladı. Katliam uygulamalarını asimilasyon politikasıyla birleştirerek halkımızın ulusal varlığını yok etmeye, yurdumuzu kendi toprakları haline getirmeye çalıştı. Her türlü ekonomik, toplumsal, siyasal ve ulusal-kültürel yaşamımıza el koydu; çıplak zor uygulamasıyla toplumumuzun bağımsız gelişimini durdurmayı ve her türlü değerimizi kendisi için kullanmayı hedefledi.

12 Eylül faşist-askeri darbesi ile faşist bir nitelik kazanan barbar Türk sömürgeciliği, baskı ve katliam politikasını en ileri düzeyde ve en vahşi yöntemlerle uygulamaya başladı. Yurdumuzun her tarafını askeri bölge ilan etti; köy köy, mahalle mahalle ülkemizi yeniden işgale kalkıştı. İnsanlarımızı sorgusuz sualsiz kurşunladı, astı, boğdu, yaktı, yüzbinlercesini işkenceden geçirdi ve zindanlara doldurdu; ulusal değerlerimizle ve insanlık onurumuzla oynamaya çalıştı. Bütün bu vahşetini

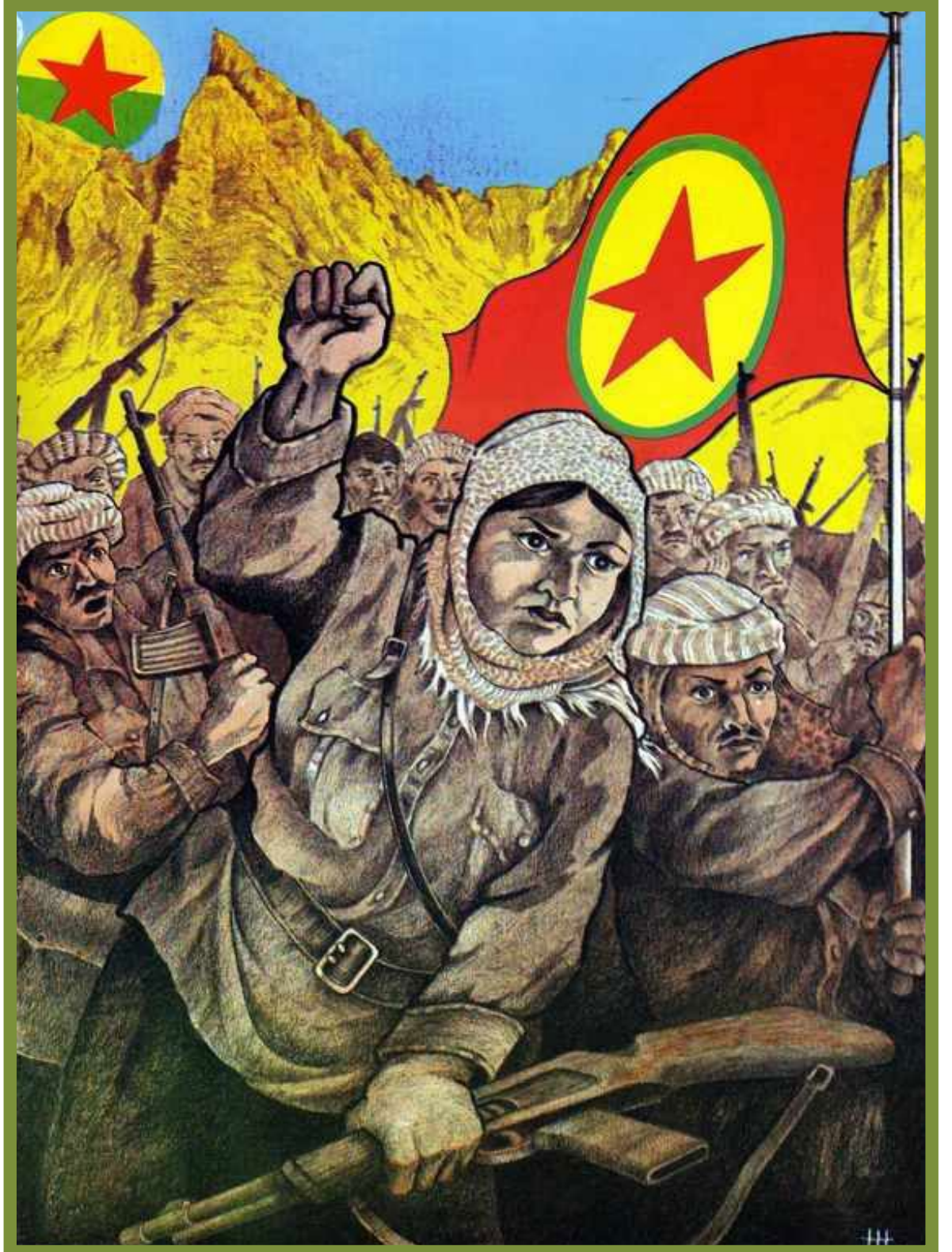

emekçi Türk halkı üzerinde de uyguladı.

Faşist-sömürgeciliğin dört yıllık uygulamaları gözler önündedir. Ekonomik sömürü ve talan had safhaya çıkarılmıştır. Yurdumuzun her türlü zenginlik kaynakları talan edilmektedir, halkımızın varı yoğun yağmalanmakta ve elinden alınmaktadır. Her şey bir avuç tekeli-burjuva ve feodalin hizmetine koşulmuştur. İşsizlik, pahalılık, yokluk ve yoksulluk en yüksek noktaya çıkarılmış, insanlarımız, halkımız açlık tehlikesiyle yüz yüze getirilmiştir. Sosyal yaşamda burjuva-feodal yozluğu, ahlaksızlığı geliştirerek toplumumuz çürütülmeye çalışılmıştır. Siyasal yaşama egemen olan biçim, en kaba ve açık askeri zor kullanımıdır. Sömürgeciliğin üzerini örtmeye çalıştığı savaş hali açığa çıkmış, halkımıza karşı faşist-sömürgeci savaş geliştirilmiştir. Kürdistan'da her şey askeri güçlerce ve savaş içinde yürütülür olmuştur. Baskı, katliam, operasyon, işkence, tutuklama ve zorbalık günlük uygulama haline gelmiştir. Yüzlerce dürüst ve yurtsever insanımız katledilmiş, onbinlercesi zindanlara doldurulmuş, yüzbinlercesi işkenceden geçirilmiş. Kürdistan'da bu vahşet uygulamasına uğramayan insan kalmamıştır. Bütün bunlar, faşist-sömürgeciliğin Kürdistan'daki günlük uygulamalarıdır. Bu uygulamaların devam ettiği ve bu rejim yaşadıkça devam edeceği açıktır.

Faşist-sömürgeciliğin amaçları ve halkımız için öngördüğü gelecek açıktır. Sömürgeci kölelik altında ulus ve halk olarak

yok etme, Kürdistan'ı ve Kürt halkını Türkiye'nin ve Türk ulusunun bir parçası haline getirme, insanlarımızı efendilerine hizmet eden köleler durumunda yaşatma. Bunu gerçekleştirebilmek için baskı, katliam, eritme, soykırım uygulamalarını vahşice geliştirme. Bütün bunlar son derece açık şeylerdir. Faşist-sömürgeci egemenlik altında halkımızın ulusal ve toplumsal geleceği tehlikeydedir. İnsanlarımız açlıkla tehdit edilmektedir. Kölelik, halkımızın kaderi haline getirilmek istenmektedir. Kürdistan'da insanca ve onurlu yaşamın olanağı kalmamıştır. Bugün, bu gidişe dur demek, kesin ve en önde gelen insanlık görevidir. Faşist-sömürgeciliğin öngördüğü geleceği tersine çevirmenin, ulusal ve toplumsal kurtuluşu sağlamanın, toplumumuzun bağımsız gelişiminin yolunu

açmanın olanakları vardır. Bu, her alanda, faşist-sömürgeciliğe karşı ulusal ve toplumsal kurtuluş uğruna topyekün direniş mücadelesine atılmakla mümkündür. Böyle bir mücadele PKK hareketiyle başlatılmış ve geliştirilmiştir. Bugün de bütün zorluklara karşı yiğitçe sürdürülmektedir. Halkımız bu mücadeleden yana olduğunu açıkça göstermiştir. Faşist teröre karşı direniş mücadelesini geliştirmek bugün kesin bir zorunluluk haline gelmiştir. Sürdürülen faşist-sömürgeci savaş ve katliam ortamında halkımızın silaha sarılmaktan ve silahlı mücadeleye başvurmaktan başka çıkar yolu kalmamıştır.

İşte bu ortamda, faşist-sömürgeciliğe karşı halkımızın ulusal ve toplumsal kurtuluşunu sağlama, bağımsız ve özgür geleceğini yaratma mücadelesini

silahlı yöntemlerle sürdürme amacıyla Hêzên Rizgarîya Kurdistan (HRK) (Kürdistan Kurtuluş Birliği) kurulmuştur.

HRK, halkımızın PKK önderliğinde, emperyalizme, faşist Türk sömürgeciliğine ve yerli uşaklarına karşı yürüttüğü ulusal bağımsızlık, demokratik toplum, özgürlük ve birlik mücadelesini silahla sürdürme amacındadır. Bu açıdan faşist-sömürgeci teröre karşı devrimci şiddet uygulayacak, halkımızın devrimci gücünü bu alanda da ortaya çıkarıp örgütleyecektir. HRK, halkımızın devrimci silahlı kuvvetleridir. Halkımızın kahramanlıklarla dolu direniş tarihi ve PKK'nin altı yıllık şanlı mücadelesi üze-

rinde yükselmektedir. Gücünü, PKK'nin doğru devrimci önderliğinde, devrimci siyasal-askeri biliminden halkımızın devrimci-yurtsever dinamizminden, bağımsızlık ve özgürlüğe olan derin özlem ve inancından, kendi bilinçli ve örgütlü yapısından almaktadır.

HRK, en vahşi yöntemlerle sürdürülen faşist-sömürgeci terör ortamında ve buna karşı mücadele içinde doğmaktadır. Faşist-sömürgeci caniler, kan emiciler, siyasi ve askeri zorbalara, halk düş-

manları eyleminin hedefi olacaktır ve devrimci mücadeleyi geliştirme yolunu açacaktır. Faşist teröre karşı Kürdistan ve Türkiye'de devrimci pratik mücadele platformunu açıp devrimci mücadeleyi kitlelerin katılımıyla süren bir düzeye yükselttiğinde esas hedeflerine ulaşmış olacaktır.

HRK, her türlü faaliyetinde halkımızın ulusal-demokratik

bilincinin geliştirilmesini, ulusal kurtuluşçu örgütlenmesinin ve birliğinin yaratılmasını esas alır. Bu nedenle, halkımızın ulusal direnişçi örgütlenmesini ve birliğini engelleyen, düşmanla birlik içinde olan ajan, işbirlikçi, ihbarcı yapı ve güçleri dağıtmayı etkisiz kılmayı hedefler. Faaliyetlerini, siyasal propaganda ve ajitasyonu silahlı şiddetle birleştirerek yürütür.

HRK'nin mücadelesi, halkımızın, PKK önderliğinde yürüttüğü bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin, bu en demokratik, haklı ve onurlu mücadelenin ayrılmaz bir parçasıdır. Bu mücadele, dünya çapında ilerici insanlığın ve bölge halk-

Sürdürülen faşist-sömürgeci savaş ve katliam ortamında halkımızın silaha sarılmaktan ve silahlı mücadeleye başvurmaktan başka çıkar yolu kalmamıştır.

larının emperyalist, sömürgeci ve faşist barbarlığa karşı yürüttüğü bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm ve barış mücadelesinin Kürdistan'daki koludur. Bundan dolayı HRK, ilerici insanlığa buradan şunu bir kez daha bildirmek ister: Halkımız, faşist Türk sömürgeciliğine karşı ulusal bağımsızlık, özgürlük ve demokrasi uğruna mücadele etmede kararlıdır. Bu mücadelede her türlü zorluğu yenmek için azimlidir ve son ferdine kadar mücadelesini sürdürecektir. Bu tamamen haklı ve demokratik mücadelesinde halkımızı desteklemek ve faşist-sömürgeci barbarlığa karşı çıkmak tüm ilerici insanlığın gerçek ilericilik görevi olmalıdır.

HRK'nin mücadelesi, faşist barbarlığa karşı emekçi Türk halkının yürüttüğü direniş mücadelesiyle bütünlük oluşturur. HRK'nin faşist-sömürgeciliğe vuracağı her darbe Türkiye'de faşizme indirilmiş bir darbe olacaktır.

Bu nedenle, Türkiyeli tüm devrimci ve demokratlar, emekçi Türk halkı!

HRK, sizleri, yaşamınızı ve geleceğinizi karartan faşist barbarlığa karşı direniş mücadelesini yükseltmeye, bunu Kürdistan halkının yürüttüğü kurtuluş mücadelesiyle birleştirmeye, Kürt halkının haklı mücadelesini desteklemeye, faşist zindanlarda ve Kürdistan dağlarında yükselen direniş mücadelesine sahip çıkmaya çağırır!

Yurtsever Kürdistan Halkı!

Yüzyıllardır ulus ve halk olarak bizi yok etmek isteyen sömürgeciliğe karşı mücadeleyi yükseltme, yüzyıllardır süren ve özellikle son dört yıldır en barbar biçimiyle uygulanan baskı, işkence ve zorbalığın, akıttığımız kanın hesabını sorma zamanı gelmiştir. Bu, onurlu yaşamak isteyen her Kürdistanlı'nın yurtseverlik görevidir. Yurdumuzun kurtuluşu

ve geleceğimizin yaratılması davasına sahip çıkın! Gücünüzü ulusal kurtuluş uğruna direniş mücadelesinde birleştirin! Faşist-sömürgeci zorbalara karşı çıkın, evlatlarınızın onlara hizmet etmesine ve faşist orduya katılmasına izin vermeyin! Kurtuluş Kuvvetlerine katılın ve destekleyin! Kurtuluş Kuvvetleriyle birlikte faşist-sömürgeci düşmanı yok etmeye ve yurdu kurtarmaya çalışın!

Faşist ordu içindeki Türk ve Kürt emekçi halklarının evlatları, askerler!

Silahlarınızı Türk ve Kürt halklarına ve Kurtuluş Kuvvetlerine karşı değil, faşist yönetime ve faşist subaylarınıza karşı çevirin! Subaylarınızın emirlerini dinlemeyin, halka baskı yapmayın, Kurtuluş Kuvvetlerine karşı silah kullanmayın! Faşizme ve sömürgeciliğe karşı Kurtuluş Kuvvetleriyle birleşin, Kurtuluş Kuvvetlerine katılın!

Erkeği ve kızıyla Kürdistanlı Genç!

Faşist-sömürgeci zorbalığa karşı halk kurtuluş mücadelesine aktif olarak katıl! Faşist ordunun emrinde askere gitme, firar et, Kurtuluş Kuvvetlerine katıl! Kurtuluş Kuvvetleriyle birlikte düşmanı yok etme ve yurdu kurtarmak için cesaretle savaş!

Faşist-Sömürgeci Zorbalardan ve Uşaklarından Hesap Soralım!

PKK'nin Aydınlatığı Kurtuluş Yolunda Yılmadan Yürüyelim!

Kürdistan Kurtuluş Birliğine Katılalım ve Onu Destekleyelim! ■

KÜRT GENÇ KADINLARI HER ZAMANKİNDEN DAHA GÜÇLÜDÜR

Axin Mahir Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Hareket, halk ve kadınlar olarak büyük bedeller vererek varlığımızı inşa ettiğimiz ve varlık yolunda ilerlerken kazanmayı hedeflediğimiz mücadele tarihimizin direnişi ve savaşı devam etmektedir. Bu soylu ve görkemli mücadele tarihimizde her şeyinden vazgeçerek özgür yaşam, özgür kadın ve özgür ülke için son nefeslerine kadar direnerek düşmana aman dedirten Kürt kadını bugünde düşmana aman dedirtmektedir. Bu soylu mücadelede Zilanlaşarak direnişi ve kavgayı büyüten Sema Koçer yoldaşın yarattığı mücadele çizgisi bugün Kürt genç kadınları açısından büyük bir miras olmaktadır. Tıpkı büyük Komutanımız Zilan yoldaş (Zeynep Kınacı) gibi düşmanın beyninde ve yüreğinde fedaice gerçekleştirdiği eylemiyle biz Kürt kadınlarına direniş bayrağını devretmiştir. Bu temelde Büyük komutanımız Zilan yoldaş ve Sema Koçer yoldaş şahsında tüm devrim şehitlerini saygı, sevgi ve minnetle anıyor, bağlılık sözümüzü yineliyoruz. Yine içerisinde bulunduğumuz 'Ulusal Onur Günümüz' olan Büyük Ölüm Orucu Direnişinde büyük bedeller ve fedakarlıklar vererek şahadete ulaşan Hayri Durmuş, Kemal Pir, Akif Yılmaz ve Ali Çiçek yoldaşları bir kez daha büyük bir saygı ve minnetle anıyor, devrettikleri Ulusal Onur direnişini en yüksek yurtseverlik bilincimizle takipçileri olacağımızı ve

özgür yaşam ve özgür ülke hayallerini zaferle taçlandıracağımızı belirtiyoruz. Yine bu uğurda Özgürlük Mücadelemizde büyük emekleri olan ve yolumuzu aydınlatan komutanımız Kasım Engin yoldaşın mücadeledeki emeği, coşkusu, heyecanı ve yurtseverlik bilinci ile büyük bir direnişle mücadelemizi büyüteceğiz. Özgür yaşam, Özgür Ülke hayalleriyle ve büyük direnişlerle Kürt Halkına ve Kürt Kadına direnmeyi ve mücadele etmeyi öğreten büyük şehitlerimize bağlılığımızı belirtiyor ve intikamlarını alacağımızın sözünü veriyoruz.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

21.yüzyılı derin bir kriz ve kaos içerisinde karşılayan kapitalist modernitenin hegemon güçleri, bu yeni yüzyılda da erkek egemenlikli tekelci sistemi ayakta tutmak için başta Ortadoğu halkları olmak üzere, dünya mazlum halkları üzerinde çok kirli hesaplar yapmaktadır. Kapitalist moderniteyi hem sistemsel hem de ideolojik, sosyal, kültürel ve zihinsel olarak küreselleştirmenin derin hesabı içerisinde. Bu hesapların en başında; Ortadoğu halklarının tarihsel-kültürel varlıklarını ve toplumun henüz tam yenilgiye uğratılamamış doğal demokratik yapısını, ahlaki-politik unsurlarını ortadan kaldırmak gelmektedir. 20. yüzyıl boyunca Ortadoğu coğrafyası ve halkları üzerinde geliştirdiği genel ve özel savaş strateji ve uy-

gulamalarına, yine kendi himayesinde inşa ettiği sayısız yapay ulus-devlet ve işbirlikçi-despotik hükümetlere rağmen bir türlü teslim alamadığı, tasfiye edemediği, etkisiz kılamadığı direngen demokratik toplumsal mücadele damarlarını kesmenin hesap ve arayışını sürdürmektedir.

Başkan Apo önderliğinde Kürdistan merkezli geliştirilen Özgürlük Mücadelesi ve ortaya çıkardığı başarı düzeyi ile elde ettiği demokratik kazanımlar; halklar, demokratik toplum ve demokratik insanlık lehine elde edilen kaza-

nımlar olarak gelişmiştir. Ataerki kapitalist hegemon güçler, demokratik toplum lehine elde edilen bu kazanımları kendi ataerki kapitalist hesapları ve bu çerçevedeki plan-projeleri önünde büyük bir tehlike ve engel olarak görmüş ve zaten Önder Apo'yu bundan dolayı kirli ve karanlık bir komployla esaret altına almıştır. Diğer yandan ise 21. yüzyıla girerken Kürt halkını, tıpkı 20. yüzyılın

başında olduğu gibi kendisini yeniden dizayn eden dünya sisteminin dışında bırakmayı amaçlamaktadırlar. İçerisinde Özgür Kürde yer olmayan, halklar düşmanı Büyük Ortadoğu Projesi'ni hiçbir karşı koyuş ve engelle karşılaşmadan hayata geçirmek istemektedirler. 20. yüzyıl boyunca bir türlü tamamlayamadıkları Kürt soykırımını artık tamamlamayı ve bu temelde nihayete erdirmeyi amaçlamaktadırlar. Yıllarca büyük bedeller ödeyerek yeniden siyasal, toplumsal, kültürel bir varlık haline gelen Özgür Kürtlüğü ve ona can veren iradeyi tasfiye etmek istemektedirler. Kürt varlığı lehine ortaya çıkmış tüm kazanımları bir kez daha elinden almayı, soykırıma uğratarak katletmeyi ve ortadan kaldırmayı amaçlamaktadırlar. Ancak Kürtler, yarım asırdan beri verilen büyük mücadele sonucunda artık hiçbir egemen güç karşısında diz çökmeyecek, baş eğmeyecek ve yok olmayacak

bilinçli, onurlu, politik ve örgütlü bir halk düzeyine ulaşmıştır. Bu gün AKP-MHP'nin Kürt düşmanlığı temelindeki kirli ittifakla uyguladığı sınırsız faşizm, Kürtlerin yakaladığı bu gelişme ve kazanım düzeyini tasfiye etmek istemektedir. Varlık kazanan Özgür Kürtlüğü tasfiye ederek eski teslimiyetçi, işbirlikçi, kendini inkar eden; bitmiş, tükenmiş köle Kürtlüğü yeniden dayatmaktadır. Kürt düşmanı dolayısıyla demokrasi ve özgürlük düşmanı bu tecrit siyasetini, İmralı'yı merkez alarak tüm Kürdistan ve Türkiye toplumuna dayatmaktadır. Tecrit siyaseti artık AKP-MHP faşist hükümetinin ülkeyi yönetme siyaseti haline gelmiştir. Bu anlamıyla tecrit siyaseti, uygulamada olan faşizmin diğer adı olmaktadır. Faşizmi ayakta tutan temel siyaset tarzı olmaktadır. Tecrit siyasetiyle mücadele artık sadece Kürt Halkının değil, Kürdistan ve Türkiye'de yaşayan

herkesin sorunu haline gelmiştir.

Türkiye'deki hukuk ve siyaset; sivil, toplumsal, sosyal ve kültürel yapılar faşizmin soykırımcı kısıpacı altına alınmış ve adeta nefessiz bırakılmıştır. Faşizm karşısında gösterilen en ufak bir toplumsal tepki ve itiraz, en küçük muhalif bir ses, en sıradan demokratik sivil eylemsellik bile terörize edilerek suç kapsamına alınmakta ve baskı, işkence, gözaltı, tutuklama ile cezalandırılmaktadır. Savaş karşıtı bir bildiriye imza atmaktan, bir spor kulübüne taraftar olmaktan, sosyal medyada paylaşılan bir-iki muhalif cümleden, bir televizyon konuşmasından veya yazdığı bir gazete makalesinden dolayı insanlar en ağır suçlar kapsamına giren cezalar almaktadır. Kapasitelerini çoktan aşmış cezaevlerine aydınlar, yazarlar, akademisyenler, parti eş başkanları, seçilmiş siyasetçiler, hukukçular, sivil toplumcular istiflenmiş durumdadır. Faşizmin mevcut baskı, şiddet ve tecrit siyaseti karşısında yurt dışına büyük bir beyin göçü yaşanmaktadır. Haddi hesabı olmayan kirli savaş giderleri ve sarayın dev çete ordusuna yapılan harcamalar, ekonomik krizi daha da derinleştirmekte, toplumu dayanılmaz bir açlığa ve yoksulluğa mahkum etmektedir. İnsanların açlıktan ve yoksulluktan çaresizce intiharına neden olmaya başlamaktadır. Türkiye toplumu, derin bir gelecek kaygısı ve endişesi içerisine sürüklenmektedir. Faşist hükümetin şiddetle bastırma, sindirme ve haksız yere cezalandırma siyaseti, tüm toplumu büyük bir kısıpacı altına almaktadır. Bu kısıpacıtan kurtulmanın tek yolu, faşizm karşısında toplumsal mücadele gücünü birleştirmek ve temelde demokrasi ittifakını genişleterek demokrasi bloğuna dönüştürmektir.

Tecrit siyaseti, Türkiye sınırlarını aşarak Ortadoğu halklarına karşı da uygu-

lanmaya sokulmuştur. Kürtlerle beraber Arap, Süryani, Asuri, Ermeni, Keldani halkları ve Êzidi, Alevi toplumlarına karşı da yürütölen bir siyaset haline gelmiştir. Ortadoğu'da halkların, kültürlerin, inançların kardeşliği ve birlikte yaşam temelinde, demokrasiye ve kadın özgürlüğüne dayalı konfederal yapıların başta Rojava olmak üzere Kürdistan'ın çeşitli yerlerinden başlayarak Ortadoğu coğrafyası ve halkları arasında gelişme aşamasına girmesi, 21. yüzyılın başında insanlık lehine ortaya çıkan en büyük gelişme olmaktadır. Sömürgeci soykırımcı Kürt düşmanı AKP-MHP iktidarının güncel olarak İmralı'da uyguladığı mutlak tecride karşı uluslararası güçlerin sessiz kalması ve çok açıktan olmasa da altan alta destek vermesi, Önderlik paradigmasının demokratik insanlık lehine yol açtığı bu büyük gelişmeler sebebiyledir. Önderliğin "Demokratik Modernite", "Demokratik Ulus", "Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi" gibi 21. yüzyıla damgasını vuracak ve çağı demokrasi ve özgürlükler çağı yapma potansiyeli taşıyan toplum kuramlarının giderek hayat bulma imkanına kavuşmaya başlaması, artık sadece faşist Türk sömürgeciliğinin değil, ataerkil kapitalist modernist hegemonyanın da en büyük kabusu haline gelmiştir. Rojava üzerindeki işgal ve ilhak operasyonları, Başur üzerindeki imha operasyonları, Maxmur ve Şengal toplumu üzerinde giderek artan saldırılar ve dayatılan özel savaş yöntemleri faşist sömürgeci Türk devleti ve bölgeye yerleşen ataerkil işgalci hegemon güçlerin yaşadığı korku, panik ve aciziyetinin göstergesi olmaktadır.

Kuşkusuz ataerkil kapitalist güçlerin esas saldırı odağında kadınlar bulunmaktadır. AKP-MHP faşizmi kadın karşıtlığı üzerinden tüm uygulamalarını pratikleştirmektedir, kendisini var kıl-

maktadır. İşgale girdiği alanlarda tecavüz mantığıyla kadınlara yaklaşmakta ve saldırmaktadır. Muhalif ve belli bir siyasi kimliğe sahip olan kadınların sesi kısılarak zindanlara doldurulmaktadır. AKP hükümeti süresince kadın katliamları neredeyse olağan bir hal almıştır. Sistemik bir şekilde artış gösteren kadın katliamlarının oranı bize bunu göstermektedir. Politik bir ifade taşıyan kadın cinayetleri sistemin siyasetini de teşhir etmiştir. Erkek devlet, katil erkeği aklayarak kadını yine kurban haline getirmektedir. Sistem okullarında, AKP eliyle örgütlendirilen ve din kullanılarak geliştirilen kurslarda, yatılı yurtlarda çocuk tecavüzleri her geçen gün artmaktadır. Çocuk yaşta zorla evlilikler için yasal kılıflar aranmaktadır. Yine geleneksel normlarla kadın sınırlandırılmakta, aile sınırları dışına çıkılmasına müsaade edilmemekte, namus adı altında intihar süsü verilerek katledilmekte, kürtaj yapan kadınlar fişlenmektedir. Kadın tecavüzcüleri aklanarak suçlu yine kadınlarmış gibi yansıtılmaktadır. Sistem kendisine göre bir kadın modeli yaratmaya çalışmaktadır. Bu model itaatkar, boyun eğen, siyasi hiçbir düşüncesi olmayan, erkeğin her türlü saldırısını ve sömürsünü sineye çeken, erkek karikatürü bir modeldir. Bunun karşısında kadın özgürlük mücadelemiz yaratılmak istenen ve kadına yüklenen tüm bu tanımlamaları reddederek erkek sistemine en büyük darbeyi

**KÜRDİSTANLI
GENÇ KADINLAR
AÇISINDAN DİRENMEK VE
MÜCADELE ETMEK BİR
ZORUNLULUKTUR.**

vurmuştur. Partileşme, ordulaşma ve örgütlenme tarzıyla tüm dünya kadınları için de örnek teşkil edecek bir düzeye ulaşmıştır. Hem siyasi hem askeri hem de toplumsal açıdan yürütülen kadın özgürlük mücadelesi sonucunda kadınlar ciddi kazanımların sahibi olmuştur. Bu kazanımları sindiremeyen erkek-devlet bu nedenle saldırı tahtasının odağına kadınları oturtmuştur. Rojava sahasına saldırılarının temel boyutlarından biri de bu olmaktadır. YPJ öncülüğünde geliştirilen direnişle erkek terörünün temel maşası olan DAİŞ'in bitirilmesinin adeta intikamı alınmaktadır. İşgal edilen alanlarda kadınlara ganimet gibi yaklaşılmaktadır. Fakat kadın hareketimiz öncülüğünde derinleşen ve her geçen gün evrenselleşen direnişimiz, tüm dünya kadınlarına da ilham olmuştur. Şili'de Las Tesis (asla yalnız yürümeyeceksin) adıyla örgütlendirilen eylemselliklerin Güney Amerika, Avrupa ve diğer dünya ülkelerine yayılması bu küreselleşmenin göstergesidir. Dünyayı yeniden dizayn etmeye çalışan küresel hegemonik güçler son koronavirüs belası ile kadınları daha büyük bir cendereye alarak katledilmelerini izlemişlerdir. Bu da gösteriyor ki küresel hegemonların hedefi yine kadını eve hapsetmek ve katletmektir. Muhakkak ki tüm bu sömürü ve katliam politikalarına karşı kadınlar ve genç kadınlar olarak daha güçlü ve daha örgütlü bir mücadele içerisinde olunmalıdır. Kadına dönük gelişen katliam, tecavüz politikaları ne bugün ile

başladı ne de bugün ile sonlanacaktır bundan kaynaklıda özelde biz genç kadınlar olarak gelişen küresel eril zihniyetin kirli oyunlarını açığa çıkarmak ve ona karşı daha örgütlü ve daha radikal bir mücadeleyi yürütmek olmalıdır.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Kapitalist sistemin kadına dayattığı tüm sömürü ve kirli oyunları kadınlar hep direnerek ve mücadele ederek aşmış ve günümüz direnişçi kadın çizgisini açığa çıkarmıştır. Bunu özelde Kürdistan ve Ortadoğu kadını açısından ele aldığımızda büyük bir mücadele içerisinde olan Kadın Özgürlük Hareketimiz direnişte öncülük rolünü her zaman oynamış bugünde Kürdistan'ın dört parçasında mücadelelenin her alanında yer alarak Ortadoğu ve dünya kadınlarına ilham olmaktadır. Böylesi büyük kazanımları olan mücadelenin öncüleri muhakkak ki genç kadın kesimi olmaktadır. Görülüyor ki her geçen gün büyüyen mücadelemizi kazanmaya evriltmek için daha radikal bir mücadele tarzı bizi beklemektedir. Kadın mücadelesi açısından son gelişmeleri ele alırken muhakkak ki Kürt kadını için özgür yaşamının temel noktası ülke özgürlüğü olmaktadır. Kürt kadınları olarak mevcut dönemde öyle bir mücadele sürecinden geçmekteyiz. Her zamankinden daha büyük bir mücadele vermemiz gerektiği her an daha fazla belirginleşmektedir. Bilinmektedir ki özgür bir ülkemiz olmadıkça özgür yaşamı inşa etmekte bir o kadar zordur.

Özgür ülke, özgür yaşam ancak kadın mücadelesi ile açığa çıkabilir. Bundan kaynaklı her şeyimizle bizi yok etmeye çalışan, her gün taciz, tecavüz, katliamlarla karşı karşıya kalan Kürdistan kadını bugün daha büyük ve

daha radikal bir mücadeleye beklemektedir. Efrîn, Grê Spî, Serêkani'ye de her gün genç kadınlar faşist AKP-MHP çeteleri tarafından tecavüze uğrayarak katledilmektedir. Yine Kuzey Kürdistan'da genç kadınlar hala zorla evlendirilmekte, gözaltına

alınarak taciz, tecavüz ve işkenceye maruz kalmaktadır. Kürt anneleri hala yiğit kahramanlarını gömecek bir özgür ülke toprağı bulamamaktadır. Faşist kadın düşmanı olan AKP-MHP çete güruhu annelerimizin yüreğine vura vura faşizm uygulamaktadır. Faşizmin bu vahşi ve insanlık dışı uygulamaları ne ilk ne de son olacaktır. Buda gösteriyor ki faşizm; işkence, tecavüz, gasp, talanla beraber insanlık dışılığıdır. Mevcut koşullar gösteriyor ki Kürdistanlı genç kadınlar açısından direnmek ve mücadele etmek bir zorunluluk olmaktadır. Böylesi faşist ve vahşi uygulamalar içerisinde sıradan ve normal yaşamayı kim kabul edebilir ki? Kadını her yönüyle kullanmaya çalışılan, bedeninin her parçası saldırı altında iken normal ve sıradan yaşamak haramzadelik değil de nedir. Bizlerin, özgür ülkemiz olmadan asla özgür olamayacağı aşikardır.

AKP-MHP faşist çeteleri ülkemizin her alanında işgal politikaları yürüt-

**TECRİD SADECE
KÜRT HALKININ
DEĞİL KÜRDİSTAN VE
TÜRKİYE'DE YAŞAYAN HERKESİN
SORUNU HALİNE
GELMİŞTİR.**

meye devam etmektedir. Bu faşist işgal uygulamalarında ilk hedefledikleri kesim genç kadınlar olmaktadır. Bu yeni bir politika olmamaktadır, bu gerici erk zihniyetin 5 bin yıldır kadına uyguladığı bir zihniyettir. Soykırımcı erk zihniyetinin politikalarında ne vardı? Önce kadını esir et, önce kadını mal et, önce kadını dilsiz, kültürsüz bırak, önce kadını katlet. Erdoğan-Bahçeli tecavüzcü zihniyetinin çeteleri bugün aynı politikaları Efrinde, Grê Spî'de, Serêkanî'ye de barbarlık yaparak uygulamaktadır ve tüm dünya devletleri bu vahşi ve soykırımcı politikalarını sadece izlemektedir. Bu göstermektedir ki Kürdün hele Kürt kadınının kendisinden başka dostu ve savunması yoktur. Kendi özgücü dışında başka gücü de yoktur. Yüzyıllarca kendi özgücü ve kendi ülke ve yurt sevgisiyle, yiğitçe, kahramanca direnen Kürt kadını bugün de kendi özgücü ile mücadele etmelidir. Büyük yurtseverlik bilinci ve ülke sevgisiyle düşmana karşı direnen Zarife, düşmanın eline geçmemek için kendisini kayalardan atan Besê, Kürdistan tarihinde Kürt kadını için direniş temsili olmuştur. Bu boyun eğmeyen direniş bayrağını devralan Beritan yoldaş eylemi ile ihanet çizgisini parçalamış, düşmanın beyninde ve yüreğinde kendisini patlatan Zilan yoldaş, düşmanın tüm işkence politikalarına rağmen düşmanın suratına tüküren Sara yoldaş, yine düşmanın tüm tekniğini ve özel savaş politikalarını boşa çıkartan Sema Koçer yoldaş edindikleri direniş mirasıyla bugün biz Kürt kadınlarına direniş tarzını emretmektedir.

Şimdi Kürt genç kadınları her zamankinden daha güçlü ve daha büyük bir irade sahibi olmaktadır. böylesi büyük kahramanlıklar yazan ve düşmanı beyninden ve yüreğinden vuran bir mirasa sahip olan bir halkın genç kadınlarını kim, hangi gerici zihniyet durdurabilir?

Kürt kadını kendi kaderini her zaman kendisi belirlemiş ve gerici, vahşi, tecavüzcü düşmanı kendi özgücü, kendi öz iradesiyle yenmiştir. Biz tüm cihana kahramanlıklarıyla, savaşçılığıyla, ilham olmuş, cesaret kazandırmış devrimci Kürt annelerinin genç kadınlarıyız, bizleri hangi gerici güç durdurabilir ki! Biz öfkemizin ateşiyiz ve tarihe adını kahramanlık ve savaşçı özellikleriyle yazdıran savaşçı kadınların torunlarıyız. Bu günde kendi öz tarihimize ve öz gücümüze dayanarak örgütlenmeli ve savaşmalıyız. Kürt kadını için savaşçı olmak tek yoldur. Yaşamımız, nefes alışımız ancak direnişle, devrimci savaşla gerçekleşebilir. Unutmayalım ki Kürdistan'da savaşan kadın gerçekliği düşmanın en büyük korkusu olmaktadır. Kürt kadınının zılgıtları düşmanın en büyük korkusudur.

21. yüzyılın tüm tekniğiyle Özgürlük Mücadelemizi imha etmeye çalışan faşist TC devleti her gün özel savaş propagandalarıyla PKK'yi bitirdiğini söylüyor. 40 yıldır aynı tekerlemeyi söylemektedir. Sema KOÇER yoldaşın eylemi düşmanın tüm tekniğini yerle bir etmiş ve düşmana büyük bir yenilgi yaşatmıştır. Bu soylu eylem göstermektedir ki en büyük teknik insanın kendisidir. Hedefini doğru belirleyen ve hedefine kitlenen insan her türlü tekniği yerle bir edebilir. PKK 21. Yüzyılın tüm tekniğini yerle bir etmiş ve yenilmezliğini tüm cihana göstermiş bir örgüttür. Muhakkak ki bu iradeyi ve gücü Önder APO direniş hakikatinden almaktadır. Bu temelde kadının mutlak hakikati, kendi özülüyle buluşmasıyla olacaktır. Bu hakikatle; Önderlik Hakikatimiz ve mücadelemiz yenilmezdir. Bu temelde tüm Kürdistanlı genç kadınları bulundukları her alanda örgütlenmeye ve direnişi büyütmeye çağırıyoruz. ■

Heval Rênas bû Agir Heval Rênas bû Heqîqet

Özgür Roni

Her erdnîgarî, her civak, her gel lehengên xwe ava dike. Dirokên gelan ji aliyên lehengên xwe ve tîn nivisandin. Di erdnîgariyek weke Kurdistanê de jî ev her tim bi awayeke zindî xwe gihandiye roja me ya îro. Dîroka Kurdistanê her çiqas ji aliyên dijminê me ve hatibe înkâr kirin jî ev yek heqîqêta wê nade guhertin. Bê şik dîroka Kurdistanê bi dîroka qehremantî û lehengiyê ve xwe gihandiye roja me ya îro. Ji ber vê yekê jî ruxmê ku dijmin ewqas êrîşê dîroka me dike û dixwaze tune bike jî, lê belê heta niha nekariye encama dixwaze werbigre. Encam negirtina dijmin bingehe xwe ji vê rastiye digre. Lê belê dijmin dîsa jî navber nedaye êrîşên xwe yên armanca tune kirina dîroka me. Her roj bi hovane êrîş dike. Lê belê tevgera azadiya Kurdistanê PKK li hemberî wan êrîşan weke bendekî sekiniye û dîroka me ya pîroz dipareze. Ji ber ku tevgera azadiya Kurdistanê şopdarê lehengên Kurdistanê ye û her tim vê doza azadiyê xurtir dike. Çawa ku lehengan dîroka Kurdistanê nivisandine PKK jî heman rengî lehengan diafirîne. PKK mîna hêlîna lehengan e. Lehengên di nav PKK'ê de wek lehiyek diherikin û di nav dilê gel da cîh digrin. Yek ji wan lehengan jî Rênas Avesta ye.

Heval Rênas di nav malbateke welatparêz de hatiye dine. Ji ber vê yekê jî

“ Gelek encax bi
xwedî derketina
şehîdên xwe
dikare rûmeta
xwe biparêze. ”

Rêber APO

malbat navê heval Rênas kiriye Welat. Heval Rênas zilm û zordariya ku dijmin li malbatê kiriye hîn di zarokatiya xwe de ji nêz ve jîyan dike. Her êrîşên ku dijmin li ser malbatê kiriye ev yek di heval Rênas da nakokî daye ava kirin. Ji ber vê yekê heval Rênas rastiya dijmin hîn di temenekî biçûk de naskariye. Ruxmê ku hîn temenê wî biçûke jî dikeve nav lêgerînê. Piştî ku hevalên ciwan nas dike dikeve nav xebatên ciwanan. Di nav xebatan de Rêbertî, partî û rastiya dijmin bi awayekî xurt derdixe zanebûnê. Dema Rêbertî nas dike hîskirina welat pêşdikeve. Di 28 Sibata 2014'an de bir-

yara tevlîbûnê dide û êdî ji malbatê qut dibe.

Ez dizanim şehîdan vegotin tiştêkî ne hêsane. Ji bo milîtanekî tiştê herî zehmet û giran vegotîna şehîdan e. Her çiqas şehîd werin vegotin jî em dizanin di nav dilê me de parçeyên herî girîng û pîroz emê nikaribin bînin ziman. Dê her tim weke kulekî di hundirê me de bimîne. Dibe ku tiştêkî ku me bi şehîdan ve girêdayî dihêle ew kul e. Her çiqas giran were jî şehîdan vegotin deynê stûyê me ye. Ya girîng şehîdan her tim jîyan kirin û dayîna jiyan kirine. Ji bo vê jî Rêbêr Apo dibêje; “Gelek encax bi xwedî derketina şehîdên xwe dikare rûmeta xwe biparêze”.

Tiştê ku ez di derheqê heval Rênas de bînim ziman ne tiştên ku min ji hevalan bihîstiye an jî min di nivisan de xwendiyê. Min heval Rênas wek şexs nas kir. Ez pêremam, min pêre jiyan kir. Ez dizanim hestên xwe çiqas bînim ziman jî wê kêmbimîne. Lê tiştê ku min ji wî dît ji bo min wê her tim mayînde be. Ez ê tu carî ji bîr nekim. Naskirina min ya heval Rênas Adara 2014’an li Amedê çêbû. Wê demê heval Rênas nû tevlê xebatan bibû û soza xwe ya tevlîbûna gerîla dabû. Heval Rênas dema tevlî bibû min pir bandor kiribû. Rûxmê ku hevaleyê him ciwan bû him jî xwesteka wî ya pêşketinê pir zêde bû. Vesaziya Heval Rênas wê demê ji bo dewreya perwerda ragihandina ciwanan hat çêkirin. Dewreyekî 15 roj bû. Tevlîbûna heval Rênas ya perwerdê rastî jî di asta herî jor de çêbûbû. Her kêliya ku di perwerdê de derbas kir têr û tije bû. Yek lêhûrbûna wî hebû ew jî hîn zêdetir Serokatî nas kirin bû. Çiqas

Serokatî dixwend ew qas zêdetir girêdanbûna wî çêdibû. Rastî jî ev yekî min bi çavê xwe dît. Dema pirtûka Serokatî ya “Parastina Gelekî” dixwend mirov digot qey ji ser hişê xwe diçe. Awayekî wisa dixwend wekî ku mirov bêje bi pirtûkê ve dibe yek. Wisa direcifî mirov digot wê bikeve. Ev rewşa wî û girêdanbûna wî ya Serokatî min pir bandor dikir. Ew dîmenê wî yê xwendina pirtûka Serokatî hîn jî di bîra min da zindî ye. Tu carî ji ber çavê min derbas nabe. Ez çî demê pirtûk dixwînim ew dîmenê wî yê ricifîna wî tê ber çavê min.

Heval Rênas ne tenê di xwendinê de wisa bû. Her kêliyê jiyanê her tiştê jiyanê ji bo wî dibû sedema fêmkirinê.

Ji bo wê jî her tim bi moral û coş bû. Xwedî pîvan û rêgezan bû. Her tiştê ku partî digot, ji bo wî talîmatekî bê qusûr bû û bê şîrove diviyabû pêk bihata. Piştî perwerdê vesazbûna wî û hîn hevalên dîtir ji bo ragihandinê çêbû. Di heman perwerdê de

4 hevalan fîrarê eyaleta Licê kirin. Heval Renas ji pratîka ku hevalan kir pir aciz bû û nepejirand. Sedema ne pejirandina wî jî bi temamî bi hesasiyeteke rêxistinî bû. Her tim digot heke partî ewqas qedr daye me, me ewqas perwerda partiyê dîtiye. Partî çî erk bide me pêwîste em jî bi layîqî erkên ku partiyê daye me bi cîh bînin. Mîlîtan ji bo erkên partiyê bi cîh bîne heye. Girêdanbûna wî ya partiyê heta dawî ji bo erk û berpirsyartiya partiyê bi cîh anînê bû. Dîsa Heval Rênas, hevaleyê her çalak bû. Nedikarîbû li cîhê xwe bisekine. Ji bo wî çalakî her tişt bû. Roj kar û xebatên ragihandinê dikir. Dema dibû şev jî taxên Amedê de di nav çalakiyan de bû. Her

**“Parastina Gelekî”
dixwend mirov
digot qey ji ser hişê
xwe diçe. Awayekî
wisa dixwend wekî
ku mirov bêje bi
pirtûkê ve dibe yek.**

çiqas dizanibû jî ew tiştê wî şaş e. Lê belê nedikaribû pêşiya çalakbûna xwe bigre. Rojekî min dît bi lez tişteke di-veşêre min jê re got: “Heval ew çiye?” Destpêkê veşart ne got. Min dît ku 2 bombeyên deng li gel wî ne Li ser vê yekê dema min wî rexne kir heval Rênas got: “Heval ez çi bikim hevalan ji min re gotin êvarê çalakî heye. Ez jî çûm ev jî li gel min man. Ez ji bo çalakiyan nikarim ji hevalan re bêjim na.” Ez dikarim bêjim ku çalakî navê wî yê duyemîn bû.

Çalakî navê wî yê duyemîn bû.

Herî dawî min heval Rênas 2015 li Çiyayên Azad dît. Piştî perwerdeyê ji bo derbasê Bakur bibe xwe pir xurt amade kiribû. Piştî perwerdê vesaziya wî dîsa ji bo ragihandina ciwanan çêbû. Di aliyekî de qet ne dixwest ji çiya qut bibe ji aliyekî ve jî dilê wî her tim ji bo Bakur lêdida. Ji ber ku li Bakur pêvajoyek tam li gor wî hatibû destpêkirin. Di pêşengtiya ciwanan de pêngava ‘Rêveberiyên Xweser’ hatibû îlan kirin. Ciwan li her derê di nav çalakiyan de bûn. Her çiqas vesazbûna heval Rênas yekser ji bo xebatên civakî û îllegal çênebe jî dixwest di nav wan çalakiyên dîrokî de rola xwe bilîze. Heval Renas rûxme ku temenê wî bicuk bû jî di asta ku dikare berpirsyariyê rabike vesazbûna wî çêbû. Piştî ku derbasê Bakur bû xebatên kovara “Yurtsever Gençlik” da meşandin. heta astekî jî ev xebat pir baş da meşandin. Lê belê piştî Şerê Bajaran geş û mezin

bû, coş û kelecana wî ya ciwantî berê wî da yek ji kelha berxwedanê: Nisêbîna rengîn. Heval Rênas dema xwe digihîne hevalan êdî tu kes nikare pêşiya çalakbûna wî bigre. Di berxwedaniya ku bi pêşengiya ciwanan di Nisêbîna rengîn de dihat meşandin rola heval Rênas diyarker bû. Heval Rênas ew kî û hersa xwe ya ku bi salan di dilê xwe da mezinkiribû li hemberê dijmin da der. Her kêliyên di nava berxwedanê de hêrs û kîna wî geştir dikirin. Kêliyekî jî li hemberê dijmin ne ket nav dûdiliyê. Her tim li hemberê dijmin zelal û tûj bû. Heta dawî jî li hemberê dijminê xwînxwar tevî rêhevalan berxweda û talîmatên ku ji partiyê girtibû bi cîh anî. Heval Rênas bi rihê ciwantiya Apoger, xwe xist nav dilê gelê Nisêbîna rengîn.

**Hestên Heval Rênas
beriya ku biçe Bakur:**

Êdî di Kurdistanê de zilm û zextên dewleta Tirk nayên pejirandin. Salane komkijiyên ku dijmin li Kurdistanê dike îro hatiye asta herî dawî û wan komkijiyên xwe eşkere dimeşîne. Bi wî şeklê êdî em nikarin bédeng bimînin. Ji bo vê yekê ez jî dixwazim di vê pêvajoya Şerê Gelê Şoreşgerî de cîhê xwe bigrim û bi awayek fedaî û mîlîtanekî Apoger tevî bibim.

Ez jî bibim parçeyek vê şoreşê. Xwestek û hewildana min dê her tim di wê astê da be.

Herî dawî ez dixwazim bêjim; ji bo çiyê, ji bo PKK dema mirov dikeve nav rêxistinê hinek tişt baştir tîn fêm kirin û xuya kirin. Pêwîste mirov xwe bixe nav agir. Dema destê mirov neşewite mirov nizane şewitandin êşeke çawa ye. Dema mirov nêzî agir nebe jî mirov nizane agir çawa derdora xwe ronî dike an jî agir çiqas pîroz e. Pêwîste mirov xwe carna bavejê nav agir ku ji bo agir fêm bike. Ji bo vê ez dibêjim pêwîste her ciwanekî li Kurdistanê xwe bixe nav agir û fêm bike agir tişteki çawa ye. Ji ber ku salane di Kurdistanê de ev agir gelê me dişewitîne. Divê hinek fedakartî bikeve pêş ku ew agirê ku dijmin ji bo şewitandina gelê me bi kar tîne em wî agirê bifeqînin û agirê pîroz pêxin. Xwesteka min ya herî mezin ji bo ciwanên Kurd tevî refên gerîla bibin û agirê pîroz li her derê geş bikin e.

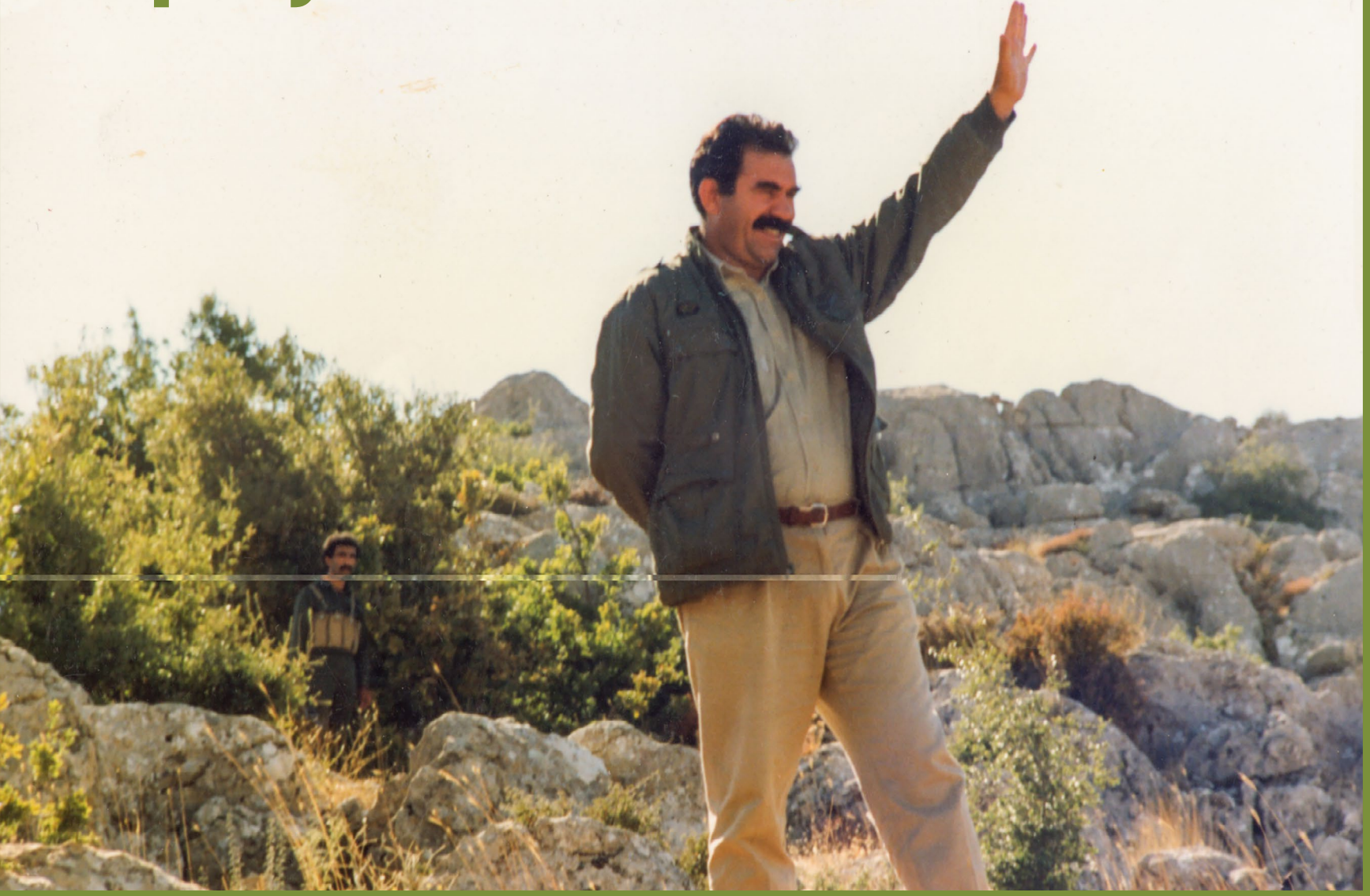
“Ez jî dixwazim di vê pêvajoya Şerê Gelê Şoreşgerî de cîhê xwe bigrim û bi awayek fedai û mîltanekî Apoger tevî bibim.”

Şehîd Rênas Avesta

Heval Rênas bi wan hest û ramanan bû yek gihîşt heqîqetê. Êdî Heval Rêberê xwe da Bakur. Heval Rênas bû agir. nas ji bo şopdarên xwe bûye heqîqetek. Agir ji nêz ve nas kir û hîs kir. Heval Rênas him bi wî agirê ronahî dît, him bi wî agirê xwe germ kir, him bi wî agirê re

Apo'yu Görmeden Ölemem

Ayn Zeliha

Başkan Roma'ya gitmeden önce de kendisini ziyaret ettim. Gelişimin üzerinden iki ay geçmişti. Bir gün Başkan rüyamda bana

- "Kendinizi üzme. Umudunuzu kesmeyin, Kürdistan'a kavuşacaksınız. Yola çıkacaksınız. Ülke topraklarında tek bir gerilla bile kalmazsa analara ve kadınlara kalsa Kürdistan yine özgürleşecek. Artık kimliklerimiz Kürtçe olacak", diyordu. Uyandığımda rüya olduğunu anladım ve hüngür hüngür ağlayarak ona olan özlemim gözlerimden akmaya başladı.

Esir düştüğünde benim kaldığım yerde ne telefon ne de televizyon vardı. Gecenin ikisinde kapımız öyle bir çalındı ki ürktüm. Eşimi kapıyı açması için uyandırdım. Kapı açıldığında,

- "Abdurrahman kim geldi?" dedim.

- "Yade Zerdeşt" deyince apar topar kapıya koştum. Kapıya vardığımda Yade durmadan yüzüne vuruyor, saçlarını yolar, ve hıçkırarak hıçkırarak ağlıyordu. Onu böyle görünce kesin gerilla arkadaşlara bir şey oldu diye düşündüm. Başkan'ın yakalanmasını düşünmek bir yana düşlemek bile korkunç geliyordu. Birkaç dakika sonra zorlana zorlana

- "Başkan yakalandı!" dediğinde

- "Nasıl olur, nasıl yakalanır" dedim.

İçeri girmeden çıkıp kapıyı ardımızdan kapatıp annemlere gittik gecenin o saatinde. Eve varır-varmaz erkek kardeşime hemen televizyonu aç dedim. Kardeşim gecenin bu saatinde televizyonu niye açtığımı öğrenmek için sorular sorduysa da o an hiçbirini yanıtlayamadım. Televizyon açıldığında haber bültenleri sona ermişti. Kardeşimi de ya-

nımıza alıp araba atladık ve telefonu olan bir aileye gittik. Birkaç numarayı çevirdikten sonra nihayet cevap veren çıktı. Karşıdaki,

- "Alooo" dediğinde kendisine,
- "Gerçekten Başkan yakalanmış mı?"

diye sordum.

- "Evet."
- "Ne zamandan?"
- "İkindiden sonra."
- "Niye bize haber vermediniz?" diye-
rek kendilerine kızdık.

Bu kısa cevaplı soruların ardından televizyon izlemek için yine babam gile döndük. O şaşkınlıkta anahtarı içerde unutmuştuk. Ama pencerenin camını kırıp kapıyı açmayı başarabildik. Televizyonu açtığımızda Başkan'ın elleri bağlı olan ve uçaktaki görüntüleri veriliyordu. Türkçe ve başka dillerden konuştukları için hiçbir şeyi anlayamıyorduk ama o gece saatinde Türkçe bilen arkadaşları aradık. Ancak hiçbirine ulaşamadık. Dayanılacak gibi değildi. Hepimiz birlikte oturup ağladık. Kimimiz saçlarını yoluyor, kimimiz yüzünü dövüyordu. Günlerce ne uyuyabiliyor, ne yiyebiliyor, ne de içebiliyorduk. Günlerce süren açlık grevlerine başladık. Hasta, yaşlı insanları zorla açlık grevinden çıkarıyorlardı. Yaşamımda ne o kadar zorlandım, ne zorlanacağım. Evimizi, ocağımızı boş vermiştik. Onsuz her şey anlamsız ve tanımsız geliyordu. Hala hatırlıyorum emzikli olan bazı kadınlar bebelerini bile günlerce emzirmediler....

Partiyi tanımamın üzerinden ondokuz yıl geçti. İlk tanıdığım günden bugüne kadar hiçbir zaman Başkan'a hizmet edecek görevlere hayır demedim. Kuryelikten tutalım daha birçok görev yaptım. Önüme konulan görev çöpçülük de olsa büyük bir heyecanla yaparım. Çünkü yaptığım çöpçülüğün de Abdullah Öcalan'ın çizgisine hizmet ettiğini düşünüyorum.

Örneğin kırk yaşımdan sonra sırf halka hizmet, Abdullah Öcalan'ın büyük düşüncelerine hizmet edeceğimi düşündüğümünden kurulan kültür gruplarında tiyatrocü olarak yer almaya karar verdim.

Kızım on dört yaşına gelince kendi ellerimle kendisine elbise diktim ve omzuna elimi vurarak

- "Sen de git Başkan Apo için devri-

**Bir eve gittiğimde
evlerinin duvarında
Başkan'ın resmi
asılı mı değil mi
bakıp varsa öyle
geçiyorum içeriye.**

min kızı ol", dedim.

Örneğin bir eve gittiğimde evlerinin duvarında Başkan'ın resmi asılı mı değil mi bakıp varsa öyle geçiyorum içeriye.

Başkan'ın esaretinden bir süre sonra gittiğim bir evde duvara Başkan'ın kocaman bir resmi asılmıştı. Kapıda durup Başkan'ın resmine baktım ve resmin önünde durup

- “Başkanım Başkanım sana kurban olayım. Zindanı görmemiştik onu da gördük...” diye bağırdığımda yanımdaki arkadaş dışarıdan bana seslenip beni tanıdın mı deyince evet çok iyiyim, sadece Başkan’ı gördüm dediğimde ev sahibi bana

- “Vallahi sen ölmezsin, sen Başkan’ı mutlaka görürsün”, dediğinde kadına kızarak kim öleceğimi söylüyor, O’nu mutlaka göreceğim, Apo’yu görmeden ölemem dediğimde göz yaşlarımız birbirine karıştı. Fotoğrafa bakıp Başkan’ı çağırdığımda beni duyduğunu hissettiğim için bana cevap vermesini istiyordum ama Başkan sadece bana o karede gülümsüyordu. Dizlerimin üzerine çöktüm ve ona olan özlemlerimin şiddetiyle ağlamaya başladım, diğer kadınlar da öyle.

Onsuz çektiğimiz bu kadar acıya rağmen O’nu bir kez daha görme hayalim

ve umudum çok güçlü. Ancak hepimiz bir olursak, gücümüzü birleştirecek onu çıkarabiliriz. O çıkacak, hem de çok yakında. Tıpkı öptüğüm gibi ona yine sarılacak, alnından öpeceğim.

O’ndan umudumuzu kesmiyor, tersine son nefesimize kadar ona verdiğimiz söze bağlı kalacağımızı ve ona göre yaşayacağımızın bağlarını güçlendiriyoruz. O çok farklı bir insandır, dünyanın en iyi insanı olduğu gibi biz kadınların da en iyi arkadaşısıdır. Bu yüzden de O’nun en az biz kadınlara güvendiği gibi ona güveniyoruz. O bizim için anlamın kendisidir. İşte bundan dolayı her zamankinden daha fazla onu göreceğimiz yolunu gözlüyoruz. Onun bizim şahsımızdaki başarısını bin kez daha selamlıyor ve onu binlerce halkın içinde göreceğim günü sabırsızlıkla bekliyorum. ■

O’nun en az biz kadınlara güvendiği gibi ona güveniyoruz. O bizim için anlamın kendisidir.

DEVRİMCİ HALK SAVAŞINDA ÖZSAVUNMA VE SERHİLDAN GEREKÇELERİ

Mahir Botan

Savaşın halk gerçekliğinin gereklerini doğru kavrayan ve bilince çıkararak düşman karşısında mutlak başarı dışında bir şeyi kabul etmezler. Bugün Önder Apo'nun iki sözcükle başlatmış olduğu devrimci halk savaşının birçok kazanımlar elde ettiği süreçlerden geçmekteyiz. Savaşın halk gerçekliğinin startını veren "Kürdistan Sömürgeci" tezi aynı zamanda Kürdistan halkının mezar sessizliğinden kurtulmasının adı da oluyor. Yani faşist TC devletinin Ağrı Dağı katliamlarından sonra kendi deyimleriyle "Muhayyel Kürdistan" Ağrı Dağı'nın yedi kat derinliklerinde bir mezarı çizerek "burada meftundur" Kürt ve Kürdistan yoktur söylemlerine en büyük cevap "Kürdistan Sömürgeci" ile yola çıkış olmuştur. İşte Önder Apo'nun "Kürdistan Sömürgeci" tezi faşist TC devleti tarafından

yerin yedi kat altına gömdükleri Kürt ve Kürdistan'ın o mezardan çıkışını ifade ediyor. Eğer Apocu Hareket Kürt ve Kürdistan'ı mezar sessizliğinden uyan-dırmamış olsaydı bir nevi faşist TC devletinin bu hayalleri gerçekleşmiş olacaktı. Fakat Kürt Özgürlük Hareketi TC devletinin Kürt'ü imha ve inkâr politikalarına dur diyerek Devrimci Halk Savaşı'na başlamıştır. Kürt Özgürlük Hareketi'nin yaklaşık yarım asırdır yürütmüş olduğu Devrimci Halk Savaşı tamamen meşru ve haklı dayanakları olan bir savaştır. Yürütülen bu savaşın haklı ve meşru olması tek başına düşman karşısında başarıyı getirmeyeceğini iyi bilmek gerekiyor. Kuşkusuz yürütülen halk savaşında haklıyız. Bunda en ufak bir şüphe yoktur. Fakat "Haklıyız kazanacağız, özgürlük direnen halkımızın olacak, vur gerilla vur Kürdistanı kur"

vb. söylem ve sloganlar elbette önemlidir. Moral ve motivasyon sağlayabilir. Fakat sadece bu sloganlarla başarının gelmesini beklemek kendini kandırmak olur. Eğer gerçekten başarının ve zafirin gelmesi isteniyorsa bu sloganların gereklerine göre hareket etmek ertelenemez devrimci görevdir. Bunun için doğru temelde bilinçlenmek, örgütlenmek ve eyleme geçmek gerekir.

Örgütlenmek için bilinç gerekir

Nereden ve nasıl başlanılacağı bilinirse geriye kalan teferruat oluyor. Bizler ise nereden ve nasıl başlayacağımızı biliyoruz. Mademki Devrimci Halk Savaşı yürütüyoruz o zaman tarihimizi, halk gerçekliğimizi, düşman gerçekliğini bilince çıkarmamız gerekiyor. Her şeyden önce yurtseverlik bilinciyle örgütlenmek şarttır. Örgütlenmek için bilinç gerekir. Bilinç olmadan örgütlenilemez. Kişi örgütlenmeden bir saldırı karşısında kendini savunamaz. Demek ki yurtseverlik bir bilinçlenme olayı, örgütlenme olayı, bunlara dayalı bir eylem ve davranış olayıdır. Yurtseverlik olayı sadece ülkesini seven bireyler olarak tanımlanamaz. Bu eksik ve yanılgılı bir yaklaşım olur. Yurtseverlik kavramının özü Kürtçe karşılığında saklıdır. Yani "Welatparez" kelimesinde. Yurtsever kelime olarak yurdunu ülkesini seven anlamına gelmesine karşılık Welatparez kavramı çok daha kapsamlıdır. Welatparez kavramı Türkçe'ye çevrildiğinde yurtseverlik kavramını tam olarak karşılamaktadır. Aslında bunda da tarihsel bir bilinç saklıdır. Çünkü Türkçe karşılığı ülkesini savunan anlamı veriyor. Bu da Kürdistan halk gerçekliğini daha iyi ifade ediyor. Gerçek welatparezlik duygusu olan birey ülkesini elbette savunmakla görevlidir. Bu öyle sırtını dönüp bırakacak bir görev değildir. Burada savunma

belirleyici oluyor. O zaman yurtseverlik için ülke savunması gerçekleşiyorsa anlamı olur. Zaten devrimci halk savaşı da bireyi olunan toplumu savunmaktan geçtiği unutulmamalıdır.

Devrimci Halk Savaşı Stratejisi, meşru savunma ve öz savunmanın kurumsallaştırılıp halk serhildanlarıyla düşmana

Yurtseverlik Kürtçe
karşılığı olan
WELATPARÊZ
kavramında saklıdır.

karşı durmaktır. O zaman Meşru savunmayı çok genel bir ifade olarak saldırı karşısında kendini koruma olarak ifadelendirebiliriz. Başkalarının çıkarına dokunmayan, yönelmeyen ama kendini, kendi varlığını korumayı ifade eden bir savunma durumudur. Meşru savunma hakkı bireyler, kurumlar, örgütler, toplumlar ve halklar için vardır. Bir kişinin eylemi, bir kurumun eylemi, bir halkın eylemi, bir toplumun ve bir kesimin eylemidir. Yani meşru savunma saldırıya uğrayan kesimler tarafından

yapılmaktadır. Öyle çok fazla başkasına bırakılmayan bir eylemdir. Böyle olunca meşru savunma ile öz savunma iç içe geçiyor, bir bütün oluyor. Özünde meşru savunma, gerçekte bir öz savunma oluyor. O zaman ortaya şu çıkıyor: Öz savunma bir anlayış ve bir bilinç olayıdır. Bir duruş, davranış, bir örgütleniş, bir eylem ve pratikleşmedir.

Yaşamına, çıkarına, onuruna zarar verecek saldırılar karşısında kendini savunabilmek için örgütlü olmak gerekir. Öz savunma ister sözle olur, ister pratikle olur, isterse çeşitli biçimlerde gerçekleşen bir eylem olabilir. Yine Öz savunma ve meşru savunma her zaman için kendini savunma olarak ele alınmamalıdır. Böyle bir anlayış tamamen pasifist bir yaklaşım olur. Düşman şehrimize gelsin, mahalle-

me gelsin, kapıma gelsin, bütün insan haklarını gasp etsin, tarihi kültürel değerlerimi yok etsin ben ondan sonra öz savunmamı geliştiririm yaklaşımı peşinen düşmana teslim olmak anlamına gelir. Onun için öz savunma düşman kapıya dayandığında geliştirilen bir refleks değildir. Aksine düşmanın varlığını hissettiğin an, düşman bilincinin geliştiği an öz savunma bilinci gelişir. Onun için öz savunmayı dar ve kaba ele almak kendini kandırmaktır. Zaten düşmanda Kürt ve Kürdistan halkına karşı imha ve inkâr saldırılarını tamamıyla “meşru savunma” adı altında yürütüyor. Yani halkın özgürlüğünü ve varlığını koruma mekanizması olan meşru savunmayı kendi kirli emellerine alet etmekten geri durmuyor. Devlet-iktidar aygıtları da meşru savunmadan dem vurup du-

ruyor. Devlet- iktidar aygıtı halka ait olan meşru savunma hakkını daha çok kendi çıkarları doğrultusunda gasp etmiş bulunuyor. Bu gasp tamamen halkı denetim altına almak ve mutlak itaati sağlamak için yapıldığı bilinmelidir. Eğer bu doğru şekilde özümsemmezse toplumun en doğal hakkı olan meşru savunma hakkını düşmana devretmek olur. Devlet-iktidara devredilen meşru savunma en tehlikeli silah konumuna gelir. Savunmayı devlete emanet etmek toplumun kendi kendini prangalara vurması demektir. Böylelikle devlet-iktidar meşru savunmayı toplumun insa-

ni haklarını korumaktan ziyade ordusunu güçlendirme yoluna gideceği de tartışılmaz bir konudur. Onun içindir ki bugün devletler toplumun tepesinde orduyu adeta korku me-

kanizması olarak kullanmaktadır. “Ordu halkın meşru savunması için vardır” propagandası safsatalardan ibarettir. Aksine ordu, devleti ve devlet çıkarlarını korumakla yükümlüdür. Oysa öz savunma bunun tam tersidir. Öz savunma tamamen toplum ve toplumun değerlerinin savunulması için vardır.

Kürt gençliği bilinçlenmeli ve harekete geçmelidir

Kürdistan gençliği öz savunma bilinciyle hareket ederse, gelişen her türlü saldırı karşısında kahramanca direnebilir. Bilinçli olan kişi duyarlıdır. Bilinçli olmak, her an her türlü işgal saldırılarına karşı gerektiği şekilde cevap olmak demektir. Belki de bugün Kürt gençliğinin en temel sorunu düşman gerçekliğini tam özümsememiş olmasıdır. Gençliğin

**KÜRDİSTAN GENÇLİĞİ
ÖZ SAVUNMA BİLİNCİYLE
HAREKET EDERSE
GELİŞEN HER TÜRLÜ
SALDIRI KARŞISINDA
KAHRAMANCA DİRENEBİLİR.**

düşmanını düşman olarak görmemesinden dolayı işgalci Türk devleti Kürdistanı sömürmekte, talan etmektedir. TC faşizmine ve sömürgeciliğine karşı kahraman Kürt gençliği bilinçlenmeli ve harekete geçmelidir. Kürdistan gençliğinin, geliştirdiği öz savunma bilinciyle de örgütlülüğünü oluşturması gerekir. Gençlik için başta Kürdistan olmak üzere Türkiye'nin tüm metropol ve illerinde öz savunma birliklerini oluşturması zaruri bir görevdir. Gençlik, şehir şehir, ilçe ilçe,

tirdiği Rojava'ya, Medya Savunma Alanları'na, gerilla alanlarına saldırıyor ve işgal ediyor. İşgalci ve faşist Türk Devleti, dünyanın neresinde olursa olsun Kürt halkının kazanımlarına saldıracak ve yok etmeye çalışacaktır. Hatta uzayın her hangi bir gezegeninde olsa dahi Kürdistan'ın kazanımlarına göz dikip saldıracaktır.

**Bizi yok etmeye çalışanları
biz yok etmeliyiz**

Bu temelde öz savunma birimleri alan-

**BİZİ YOK ETMEYE ÇALIŞANLARI
BİZ YOK ETMELİYİZ.**

mahalle mahalle, sokak sokak öz savunma birimlerini oluşturarak harekete geçmelidir. Öz savunmanın örgütlenme alanları gerektiği kadar olmalıdır. Nerede işgalci Türk devletinin baskısı, sömürüsü ve faşist saldırıları varsa, orada gençliğin öz savunma örgütlülüğünün olması şarttır. Nerede Kürt halkının temel yaşam hakları ve özgürlüğü kısıtlanıyorsa, orada gençliğin öz savunma birimlerinin olması gerekir. Kürt gençliğinin düşmana karşı kaybedecek zamanı yoktur. İşgalci Türk ordusu Kürdistan üzerindeki saldırılarına her gün bir yenisini eklemektedir. Faşist TC Devleti'nin Kürdistan'da yürüttüğü savaş artık askeri anlamda PKK ile işgalci Türk Ordusu'nun arasında olan bir savaş değildir. Faşist, işgalci Türk Devleti, PKK ile savaşıyorum adı altında Kürt halkının kazanımlarına, yaşamının her alanına, kültürüne, kimliğine, diline, öz benliğine saldırmakta, sömürmekte ve işgal etmektedir. En önemlisi de Kürt gençliğinin kahramanca savaşıp, özgürleş-

ların koşullarına göre kendini örgütlemelidir. Kürdistan gençliği artık bir PKK kadrosunun gelip tek tek alanları örgütleyip, öz savunma birimlerinin örgütlemesini beklememelidir. Kürt gençliği bulunduğu alanda inisiyatifli olmalıdır. Üniversite gençliği kendi öz savunmasını oluşturabilmelidir. Lise ve mahalle gençliği kendi öz savunma birimlerini oluşturabilmelidir. Bu birim 5 kişilik de olabilir, 3 kişilikte olabilir. Hatta tek kişilik bir birim de olabilir. Önemli olan sayı değil pratiktir. Önemli olan iradeli, kararlı, cesaretli olmaktır. Çünkü gençliğin onurluca, değerlerine sahip çıkması için direnmekten başka bir alternatifi yoktur. Ve en önemlisi de onurlu ve kahraman Kürdistan gençliğinin yürütülen saldırılar karşısında örgütleyeceği öz savunma birimleriyle işgalci Türk devletinin kurumlarını, iş merkezlerini, fabrikalarını, sivil yerleşim alanlarını, vurup, yakarak cevap vermelidir. Bu konuda gençliğin önünde hedef sınırlaması yoktur. Var olan işgal saldırılarını, ancak gençliğin savunma birimleri

durdurabilir. Gençliğin savunma birimleri her zaman çok mükemmel askeri eylemler örgütlemesine de gerek yoktur. Kuşkusuz bu tür eylemler anlamlı ve önemlidir. Ama bazen çok küçük bir eylem biçimi bile muazzam sonuçlar doğurabilir. Farklı alanları da tetikleyicidir. Örneğin bir kişilik bir savunma birimi Türkiye'nin her yerinde binlerce araba yakabilir. Ya da 3-5 kişilik birimler onlarca market, fabrika ve iş merkezlerini yakabilirler. Üniversite ve lise gençliğinin

mız yaşamı cehenneme çevirmeliyiz.

Türkiye alanlarında bulunan öz savunma birimleri ise kaos yaratmalılar. Yaşam alanlarını felç etmeliler. Öz savunma birimleri Türkiye metropol ve illerinde de yakıp yıkma eylemleriyle beraber korku yaratmalılar. Örneğin; öz savunma birimleri kendilerine belirleyeceği her hangi bir faşist sokağında bulunan tüm evleri taşıyabilirler e atacakları her taşın üstüne "Her an yakabilir,yıkabilir,vurabiliriz" yazısıyla korku salabilirler. Ya da birimler her sokağa korkutmak amacıyla ses bombalarını patlatıp sloganlar atabilirler. İmkânları olmayan birimler birkaç torpil birbirine bağlayıp patlatabilirler. Her yere sahte bomba paketlerini bırakıp üzerine de

GENÇLİK ÖNDER APO ÜZERİNDEKİ TECRİDİ UNUTMAMALIDIR.

savunma birimleri kendi bulunduğu, sömürüldüğü, kimliksizleştirildiği ve öz benliğinden uzaklaştırıldığı faşist TC'nin okullarını yıkıp, yakabilirler. Kürdistan'daki öz savunma birimleri işgalci TC'ye ait tek bir kurum, yapı, kişiyi es geçmemelidir. Bu tür kişilere ilişkin eylem tarzı ise, alanlardaki öz savunma birimlerinin inisiyatifine bağlıdır. Topraklarımızı sömüren, işgal eden, bizi yok etmeye çalışan, her gün insanlarımızı hem fiziki hem de zihni olarak yok etmeye çalışan, bu kurum ve kişilere karşı yapılan her türlü eylem meşrudur. Bizi yok etmeye çalışanları biz yok etmeliyiz. Bize yaşam alanı bırakmayanlara bizim olmadığı-

"her an patlatabiliriz" yazısını yazabilirler. Bütün alanlarda korkutmak amacıyla yazılama yapabilirler. Öz savunma birimleri, Türkiye'nin her yerinde elektrik trafolarını patlatıp elektriksiz bırakabilirler. Ulaşım alanlarını hedefleyip yakabilirler. Faşistlerin sık sık uğradığı kafeler, kahvehaneler, sosyal aktivite gibi alanları hedefleyip yakabilir, Büyük AVM'ler ve merkezi yerlerde birçok yaratıcı eylem gerçekleştirilebilir. Bu tarz eylemleri çoğaltıp, zenginleştirebilirler. Dile getirdiğimiz eylem biçimleri basit olmakla birlikte etkilidir. Bu eylemleri profesyonel birimlerde yapabilir, tek kişilik birimlerde yapabilirler. Kürdistan işgalciliğinin öncülüğünü yapan

AKP'liler hedeflenebilmelidir. Öz savunma birimleri, Kürdistan da bulunan AKP-MHP yönetici ve üyelerini, ajanlarını, istihbaratçıları tespit edip cezalandırabilmeliler. AKP-MHP faşizmine çanak tutun hiç kimse Kürdistan'da rahat dolaşmamalıdır. Kısacası Kürdistan ve Türkiye'de oluşturulan öz savunma birimleri, eylemleriyle her yere korku salmalı, yaşam alanlarını felç etmeliler.

Özsavunma birimleri illegaliteyi yaşam tarzı haline getirmelidir

Öz savunma birimleri; her şeyden önce gizliliğe dikkat etmelidir. Yani illegal çalışmalıdır. Gizlenmeyi iyi bilmeliler. Eylem yapacakları alanları, deyim yerindeyse avucunun içi gibi bilmeliler. Nerede mobese, kamera var bilmeli. Kimliğinin açığa çıkarması için kendini kamufle etmelidir. Gece gündüz temkinli olmalı, yürürken aceleci ve panik olmamalıdır. En kötü şartlarda bile soğukkanlılığını korumalı, geride tek bir iz bile bırakmamalıdır. Öz savunma birimleri illegaliteyi yaşam tarzı haline getirmelidir. Yanındaki en iyi arkadaşına bile yaptığı eylemler hakkında bilgi vermemelidir. Öz savunma birimleri, halk içinde kaybolmayı iyi bilmelidir. Eylemden sonra normal bir vatandaş, bir işçi, bir öğrenci gibi olabilmelidir.

Sonuç olarak; TCnin Kürdistan üzerinde yürüttüğü işgal politikalarını, kahraman Kürt gençliğinin her alanda oluşturacağı öz savunma birimleri durdurabilir. Kürdistan gençliği yakılan yıkılan binlerce Kürt köylerini, unutmamalıdır. Roboski katliamını unutmamalıdır. Cizre başta olmak üzere Kürdistan'da yürüttüğü vahşeti unutmamalıdır. Her

gün katlettiği Kürdistan çocuklarını ve kadınlarını unutmamalıdır. Şehit düşürüp zırhlı araçların arkasına bağlayıp, dolaştırdıkları gerilla yoldaşlarını unutmamalıdır. Kürdistan gençliğinin kanıyla özgürleştirdiği Efrin'in, Gire Spi ve Serekaniye'nin işgal edildiğini unutmamalıdır. En önemlisi de ÖNDER APO'NUN üzerinde yürüttüğü ağır tecriti unutmamalıdır. Çünkü unutmak, cevap vermemek, sessiz kalmak ihanettir. Onun için öz savunma birimleri işgalciliğe karşı en aktif bir şekilde cevap vermelidir. İşgalci Türk devleti

bir kere saldırırsa, gençliğin on misliyle cevap vermesi gerekir. Geçmişte olduğu gibi bugün'de kahraman Kürt gençliğinin direnişçiliğiyle, mücadeleciliğiyle, eylemleriyle kazanacağımıza inanıyoruz. Her şeyden önce yıllardır sömürgeci, kan emici düşmana karşı beslemiş olduğumuz kin ve öfkenin dışa vurmanın zamanının geldiğini bilmemiz gerekir. Kin ve öfkemizi örgütleyerek her alanda öz savunma mekanizmasıyla düşmana öldürücü darbe yi vurabiliriz. ■

BİR AVUÇ UMUT

Bizler Kürtlüğe susamıştık...

Güneşin önüne perde çekilmiş gibi, hava birden bire karardı. Gökyüzü maviliğini yitirip, gri bir renge büründü. Ilık bir hava köyün içinden geçip bize ulaştı.

Gece karanlığıyla parlak aydınlığı yutup gündüze son vermişti. Kadın, çocuk, genç, yaşlı demeden herkes köy meydanında Apo'cuların yapacağı toplantı için bir araya gelmişti. Ama asıl neden şuydu ki; Şilerut'ta yaşayan herkes Apo'cuları merak ediyordu. Gizli hareket etmeleri onlara olan ilgiyi esrarlı bir hale dönüştürüyordu. Zaman geçtikçe Apo'culura olan merakımız, azalmamış tersine çoğalmıştı. Devletin ve ağaların yaymış olduğu; "Apo'cular Ermenidir" gibi uydurmaları unutmuştuk. Kimdiler? Neydiler? bilmiyorduk. Ala Rızgari ve KDP'yi tanı-

miştık. Ama Apo'cuları kimse tanımıyordu.

Çocuklar durmadan kavga edip, gü-rültü çıkarıyorlardı. Büyüklerimiz ayakta durmaktan yorulup, yandaki duvarın dibine çömelmişlerdi. Biz gençlerde babalarımızdan gizli sigara içiyorduk.

Bizler Kürtlüğe susamıştık. Kim bize Kürtlükle ilgili bir kurtuluş umudundan bahsederse her şeyimizi ona vermeye hazırдық. Bu konuda elimizden ne gelirse yapmaya hazırдық. Devletin yasak ve baskıları yetmezmiş gibi kene misali sırtımıza yapışıp, kanımızla yaşayan ağalar vardı. Herkesten vergi aldıkları gibi yılın iki üç günü de köylüleri toprağında parasız çalıştırıyorlardı. O zaman Şırnak'ta iki büyük aşiret ağası vardı. İki aşiret ağasının birbirleri ile çelişkisi olmasına rağmen

yöre halkına uyguladıkları baskı talan ve angarya konusunda iyi anlaşıyorlardı. Liderliğini Ali Han Tatar'ın yaptığı Tatarlar aşireti, Şırnak'ta devletin en fazla güvendiği aşiretti. Cumhuriyetin kurulduğu günlerde Ali Han'ın babası Süleyman Ağa, Ankara'ya gidip, Ağaya Sor aşiretinin yakında isyan başlatacağını

Mustafa Kemal'e ispiyonlayıp, Mustafa Kemal'le bir fotoğraf çektiriyor. Ağaya sor aşiretinin lideri devlet tarafından yakalanıp idam edilince, bölgenin tek otoriteri Alihan aşireti kalıyor. Alihanlar askerlerden ve kaymakamdan bile daha etkiliydi. Devlet karşıtı gibi görünen Ağaya sor aşiretinin iler gelenlerinin köyleri, kömür ocakları olduğundan devletle ilişkileri vardı. İdamdan sonra çelişkileri artık devletle değil Alihan aşiretiyleydi. Yine de Ağaya Sor aşiretinin gençleri Apo'culara yaklaşıyorlardı. Herkes ağalardan rahatsız olduğu hal-

*Gece yürüyüşüne alışkın
olmadığımız için bazen
tökezleyip yere düşüyorduk.
Hareketlerine bir an önce
adapte olabilmek için onlar
gibi yürümeye çalışıyorduk.*

de kimse korkudan sesini çıkaramadı. Apocuların, "Ağaların zulmünü kaldıracamız" dediklerini duymuştuk. Köylüler bunun doğru olup olmadığını merak etmekteydi. Kalabalık köy halkı hareketlenmeye başlamıştı. Anlaşılan Apocu konuşmak için halkın önüne çıkmıştı. Herkes görmek için çırpınmaya başlamıştı. Konuşmasında Türk devletinin zulmünü tek tek anlattı. Ağaların Kürt halkı üzerinde ki baskılarını kaldıracaklarını söyledi. On dört yaşında olmama rağmen söyledikleri beni bayağı etkilemişti. Bu herkeste böyle görülüyordu. Toplantı bittikten sonra, ben yaşta üç arkadaşım ile birlikte onun yanına gittik. Meğerse arkadaşlarım onu önceden tanıyor ve her köye geldiğinde onunla görüşüyorlarmış.

- "Biz de size katılmak istiyoruz" dedik. O zaman

dördümüzün en büyüğü on altı yaşındaydı. Apocu bize çok sıcak davranmıştı. Özellikle ilk merhabalaşmada elimi sımsıkı avucunda tutuşu dikkatimi çekmişti. Çünkü ne KDP ne de Alarızgarî'dekiler böyle sıcak davranmıyorlardı. Biraz sohbet ettikten sonra bir milisin bizi alacağını söyledi. Ertesi gün saat üç gibi daha hava aydınlanmadan bir milis dördümüzü köyden aldı. Aynı günün öğle vaktinde bizi onlara ulaştırdı. Biz dört kişi katılınca grup sayımız se-

medik. Toplantıyı Abbas arkadaş yaptı. Toplantıdan sonra bazı güçler dağıldı, Abbas arkadaş bir grupta Güneye geçti. Bizim grupta dahil, birkaç grup Agit arkadaşın koordinesinde Alihanların Köyleri ve şantiyesi üzerinde eylem yapacaktık. Bana bir Smirnof, bazı arkadaşlara G-1 bazılarına da Bruno vermişlerdi. Çok sevinmiştik. Eyleme katılacağımız haberi verilince sevinçten yerimizde duramıyorduk. Şantiye Şırnak'ın biraz aşağısındaydı. Cudi tarafına gidip düzenlemeler

yapıldı. Yaklaşık otuz beş kişi dört gruba ayrıldık. Birinci grup Agit arkadaşın komutasındaki genel koordineyi yapacak gruptu. İkinci; şantiyeyi basacak, üçüncüsü; ağanın evini basacak, dördüncü grupta şantiye eyleminden sonra oraya müdahale edecek askeri araçları vuracaktı. Şantiyeye gi-

decek yol üzerinde pusu atacaktı. Böylece şantiyeye gelecek destek engellenecekti.

Ben de pusu grubundaydım. Grubun üzerinde Bedran arkadaş vardı. cihazlarımız olmadığı için randevu sistemi geliştirilmişti. Verilen saatte herkes eyleme başlayacak ve eylemden sonra da yine belirlenen yerde bütün gruplar birleşecekti. Eylemlerimiz saat dokuz buçukta başlayacaktı. Bizim pusu grubu olduğu için ne zaman başlayacağımız belli değildi. Müdahale ne zaman yapılırsa o zaman başlayacaktık. Grubumuz önceden belirlenen yolun üzerinde mevzilendi. Beş kişiydik. İki kişi Afarof kullanacaktı. Bu daha çok uzak mesafede etkiliydi. Bir arkadaş B-7 kullanacaktı. Kalanlarda silahlarla eyleme katılacaktı. Gözlerimizi heyecanla müdahalenin geleceği şehir tarafına dikip bekliyorduk. Herkes yerini almış bir beklentinin içindeydi, hiç konuşmuyorduk. Uzaktan bir motorun sesi geldiğinde hepimizin elleri kendiliğinden

Eyleme katılacağımız haberi verilince sevinçten yerimizde duramıyorduk.

kize çıkmıştı. İkinci gün güvenlik dolayısıyla saat sekiz gibi Cudi'den ayrıldık. Gece yürüyüşüne alışkın olmadığımız için bazen tökezleyip yere düşüyorduk. Hareketlerine bir an önce adapte olabilmek için onlar gibi yürümeye çalışıyorduk. Gece soğuk olduğundan parkelerini kefyelerini bize veriyorlardı. Onlar öyle parkesiz, kefyesiz yürüyorlardı. Bir aile çocuklarını nasıl sevip koruyorsa, Apo'cular da bize öyle bakıp koruyorlardı. O gece zamanın nasıl geçtiğini anlamadan saat dörtte Besta tarafına ulaştık. İki ay boyunca buradaki koçerlere gidip propaganda yaptık. Bu süreçten sonra 1985 yazında Bestadan Kato Xalile'ya gittik. Burada eyalet toplantısı olacağı söylendi. Aslında toplanacak olan bütün parti gücüydü. Botan'dan Mardin'den Hakkari'den gruplar gelmişti. Aralarında Abbas, Agit, Dr. Baran ve Erdal arkadaşlar vardı. Sayımız yetmiş bulmuştu. Daha sonra öğrendiğime göre merkez toplantısıydı. Biz yeni olduğumuzdan dolayı toplantıya gire-

silahlara uzanıyordu. Karanlıkta etrafı dinleyerek bekliyorduk.

Şantiye grubunun üzerinde Ferit arkadaş vardı. Aynen planladığımız gibi dokuz buçukta şantiyeyi basıyorlar. İki bekçiden birinin silahına el koyuyor, diğeri ise kaçıp kurtuluyor. Oradaki işçileri toplayıp propaganda yapıyor, sonra da şantiyeyi yakıyorlar. Kaçan bekçi gidip düşmana haber verince askerler arkadaşların geri çekilecekleri yolun üzerine pusu atıyor. Ve grup pusuya düşüyor. Ferit arkadaş bir sokak lambasının altından geçerken vurulup şehit düşüyor. Önceden ne olduğunu bilmediğimiz için orada patlayan her mermi merakımızı daha da çoğaltıyordu. Çatışma olurken bile ne olduğundan habersiz yerimizde bekliyorduk. Bedran arkadaş yanındaki arkadaşına bir şey söylüyordu ki bir aracın ışıkları üzerimize vurup geçti. Gizli mevzilendiğimizden dolayı bizi görmesi imkansızdı. Git gide ışıklar yaklaştıkça heyecan daha da ar-

tıyordu. Biraz sonra Bedran arkadaşın “Panzer!” dediğini duydum. Şimdi daha rahat görebiliyorduk. Parlayan asfaltın üzerinde büyümüş bir kaplumbağa gibi ağır ağır bize doğru ilerliyordu. Birden her şeyi unutup panzeri izledim. Bedran arkadaş hazır gülleyi B-7’ye taktı. Omzuna usulca yerleştirdikten sonra nişan aldı. Kısa bir süre sonra kulakları çınlatan büyük bir patlama duyduk. Duman kuyruklu bir alev panzeri yakaladı ve ikinci patlama orada oldu. Panzer olduğu yerde çivilenmiş gibi duruyordu. Panzerden alevler çıkmaya başladı. Bir anda her taraf aydınlandı. Bu patlama işaretmiş gibi biz de silahlarımızdaki mermileri üzerine boşalttık. Birkaç dakika sonra eylemimiz sona erdi. Zaman kaybetmeden randevu yerimize doğru yola koyulduk. Yürürken ilk gördüğüm Apo’nun sözleri hala kulaklarımda çınlıyordu. “Kürtlerin üzerindeki baskıyı yok edeceğiz...” ■

ORTAK MÜCADELE BİZE ZAFERİ GETİRECEKTİR

Yurtsever Gençlik Dergisi adına Komalên Ciwan Koordinasyon Üyesi Lêgerîn Artemêtan ile bir röportaj gerçekleştirdik. Sorularımızı yanıtlayan Lêgerîn Artemêtan süreç içerisinde Kürdistan gençliğinin dönem görev ve sorumluluklarına ilişkin değerlendirmelerde bulundu.

Apocu Gençlik Hareketi olarak mevcut süreci nasıl değerlendiriyorsunuz? Gençlik hareketlerinin örgütlülük durumu hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Lêgerîn Artemêtan: Dünyada gelişen genel durumları değerlendirmek, sürece göre hareket etmek elbette ki Apocu Gençlik Hareketi açısından önemli olmaktadır. Dünya genelinde neler oluyor, gençlik kesimleri gelişmeleri nasıl değerlendiriyor? Nasıl cevap olunuyor? Bu bizler açısından önemlidir. Mutlaka herkes gündemi takip ediyordur. Özellikle son süreçte özelde Kürdistan ve genelde dünyada yaşananlar sıradan süreçlerden geçmediğimizi gösteriyor.

Her geçen gün dünyanın bir laboratuvar olarak kullanıldığı, Kapitalist Modernite sistemi içinde insanlar denek gibi görülmektedir. Küresel Kapitalist

Modernite sistemlerinin ürettiği, kimyasal silahlardan, hastalıklardan, mikroplardan turalım da, ekoloji üzerinde yaptıkları deneysel tahribatlar ve yine Hitler faşizmi gibi zihniyetlerle insanların yaşamlarını kısıtlamaktadırlar. Eskiden bunlar çok daha gizli saklı yapılırken şimdi oldukça aleni yapılmaktadır.

Bu kadar ahlaksız bir yaşamı dayatan bir sistemin artık sakınacağı hiçbir şey kalmamış demektir. Faşist, soykırımcı zihniyetin kendini saklayacağı her hangi bir yüzü kalmamıştır. Her geçen gün faşizm biraz daha dozajını artırırken, son demlerini yaşadığının farkındalığıyla saldırı-maktadır. Bu durumlara karşın, dünya genelinde çok ciddi bir faşizm karşıtlığı yaşanmaktadır. Yaşanan sömürü ve katliamlara karşı birçok yerden reflekslerin oluşması olumludur. Fakat ulus-devlet zihniyetinin temel ideolojisi olan erkek egemen ve faşist zihniyetinin bu kadar sınırsızca saldırıları karşısında verilen mücadelenin yetersiz kaldığını belirtmek gerekiyor. Tarihten günümüze ka-

dar emperyalist güçler hiç bu kadar soysuzca saldırılarda bulunmamıştır. Kendi elleriyle oluşturdukları DAİŞ'ten, Korona virüse kadar çok ciddi saldırılar söz ko-

nusu. Kuzey Kürdistan'da bu çok daha hunharca yapılmaktadır. TC Devleti'nin Ağrı Dağı'na "Hayali Kürdistan burada meftundur" diye yazan, Dersim, Zilan katliamını yapan zihniyeti aratmayan kirli bir politika yürütülmektedir. Öyle bir hale gelmiştir ki halkımızın kuttallıklarına bile tahammül etmeyen

**DİRENMEK
YAŞAMAKTIR
CÜMLESİ BİZİM İÇİN
YAŞAM FELSEFESİDİR.**

Kürt'ün celladı olmaya ant içmiş bir düşmanla karşı karşıyayız. AKP- MHP kliğinin faşist zihniyetiyle PKK'yi bitireceğiz söylemleriyle 'Hayali Kürdistan burada meftundur' operasyonları yapılmaktadır. Her gün Kürdistan dağlarına operasyonlar düzenleyerek dağda gerillayı bitirme, geri kalanları da zindanlara atarak korkutmaya çalışmaktadır. Faşist azgın saldırılarıyla zindanda ve dağlarda devrimi bitirmeye çalışmaktadır. Bunlar elbette ki ilk kez Kürt Halkının başına gelmiyor. Tarihten günümüze kadar her sömürü zihniyeti aynı amaçla bizleri, yani mücadele edenleri bitirmek istemiştir. Tarihte olduğu gibi her başa gelen zalim Dehakların sonu kendi ateşinde yanmak olmuştur.

AKP-MHP kliğinin sonu da bundan farklı olmayacak. Fakat bu durum ancak mücadeleyle olacaktır. Dolayısıyla kendini Apocu Gençlik ya da bu sistemi yenmeye ve intikama ant içmiş her gencin mücadele alanlarında olması şarttır. Alanlarda gençlik hareketliliği var, ya da gerçekten de bu sisteme karşı koymak isteyen, özgürlük saflarına katılmak isteyen binlerce gencin olduğunu biliyoruz. Gençliğin eylemleri her ne kadar olsa da yetersizlikleri de bağrında barındırıyor. Yetersizliklerin aşılması için daha çok örgütlenmeli daha fazla eyleme geçmeliyiz. Gençlik hareketi olarak belirli bir yol kat ettik. Bir kimlik haline geldik. Faşizmin korktuğu bir dinamizmi taşıdığımızı söyleyebiliriz. Ama en başından da belirttik yetersiz kaldığımızı söylemeliyiz.

Biliniyor ki PKK'nin kendisi de küçük bir

genç grup olarak örgütlendi, gelişti ve özgürlük hareketi haline geldi. PKK bugün başta Kürdistan ve dünyaya model olmuş durumda. PKK'nin çıkışına kaynaklık eden gençlik ruhuyla günümüz gençlik ruhu arasında herhangi bir fark var mı?

Lêgerîn Artemêtan: Sizin de belirttiğiniz gibi partimiz kurulduğu günden bu güne kadar hep bir gençlik partisi oldu. Hem taşıdığı felsefe, ideoloji hem de ruh ve enerji itibariyle genç kalma-yı başarmıştır. Yıllar geçmesine rağmen hala mücadelesini o dinamikle yürütmüş ve kendini bu temeller üzerinden büyötmüştür. Partimizin kuruluş aşamasından günümüze kadar aynı gençlik ruhuyla ya-

şamsal kılmıştır. Zaten PKK'yi, PKK yapan da o dinamikliğini yitirmemesidir. Fakat şu gerçekliği de unutmamak gerekir: Bizler açısından da o dönemden, yani kuruluş aşamasında yer alan Kemal Pir, Haki Karer, M. Hayri Durmuş, Sara, Mazlum Doğan, Ali Çiçekler birer yol gösterici olmuşlardır. Hep onlar gibi olmak onların izinde yürümek bizler açısından en önemli amaç olmuştur. 14 Temmuz'da bıraktıkları direniş bayrağını her döneme taşımak, yaşam felsefeleri olarak miras bıraktıkları "Direnmek Yaşamaktır" cümlesi bizler açısından her daim yaşam felsefesi olmuştur. Onların direnişlerine yakışır devrimciler olmak bizler açısından temel yaşam nedenimizdir. Dolayısıyla onlarla yaratılan PKK gençlik ruhu, onlara laik olmanın direnişiyle temmuz ayının önemini tekrar vurgularken 14 Temmuz'da şehit düşen arkadaşların şahsında sözümüzü

GENÇLİK BİR TOPLUMUN; ÖZSAVUNMASI, ÖNCÜSÜ VE ÖZÜDÜR.

onlara Apocu Gençlik ruhuyla bağlılık üzerinden yineliyoruz.

Bir yandan Önder Apo üzerinde mutlak işkence devam ederken diğer taraftan faşizm topyekûn olarak Kürdistan'a saldırıyor, bu saldırılar karşısında gençliğin duruşu nasıl olmalıdır?

Lêgerîn Artemêtan: Önderliğimize ve Kürdistan'a yapılan saldırılar çok sistematik ve her yönüyle Kürdü bitirmeye yönelik yapılmaktadır. Önderliğimize İmralı işkence sistemi uygulanarak biz-

beklemek yanılığ olacaktır. Gençlik bir toplumun; özsavunması, özgücü, öncüsü ve özüdür. Öz dediğimiz şey de yurtseverliktir. Yurdumuz işgal altındayken, her karış toprağımıza tecavüz edilirken hiçbir şey olmamış gibi yaşamak en onursuz yaşamdır. Onur, şeref yurdunu ölüm pahasına gözünü kırpmadan canını feda etmektir. Bizler RINDEXANLARIN, ALİŞERLERİN, NURİ DERSİMLERİN torunlarıyız. Ya sonuna kadar savaşıcak bu onurlu savaşta yer alacak, ya da en aşağılık, hain İdris'i Bitlisi, Reyberler gibi tarihin lanetli çöp sepetine atıla-

ÖNCELİKLE ERDOĞAN VE ONUN SOYSUZ AHBAPLARINI ORTADAN KALDIRMALIYIZ Kİ HALKIMIZ TEMİZ HAVA ALSIN.

leri tehdit etmek isterlerken diğer taraftan da Kürdistan'a da azgınca saldırarak Önderliğimizin elini zayıflatmaya çalışmaktadırlar. Bu durumda bizleri zayıf kılarak devrimi bitireceklerini sanıyorlar. Kırk beş yıldır hareketimiz böylesi gerici, kendini bilmez TC faşist devletiyle mücadele ediyor. Önderliğimiz tabiri caizse onların ciğerlerini biliyor. Bu durumda Önderliğimiz sayesinde her defasında bir adım önde olacağız. Yeter ki biz gençlik olarak buna karşı doğru mücadeleyle zafere götüreceğimize inanalım. Hiçbir şey yenilmez değil. Bu dünya ne Mustafa Kemal, Hitler, Franco, Musoloniler gördü. Hepsi de yek yek gittiler. Gençliğin bu sistemi yıkmaya gücü ve iradesi var. Bu da ancak yurtseverlik ruhuyla olacaktır. Yurtseverlik ve gençlik birbirine bağlı, bir birini besleyerek özgür Kürdistanı yaratacaktır. Yurtsever olmayan bir genç kökünü toprağa bırakmamış ağaca benzer, bu durumda o ağacın yaşamasını

caktır. Her gencin yurtseverlik bilinçle Önderliğimize dayatılan İmralı işkence sistemi ve Kürdistan işgaline karşı mücadele alanlarında düşmana haddini bildirme vaktidir. Şimdi yurtsever Kürt gencinin hesap sorma zamanıdır. Bizler Efrîn'i, Serêkani, Grê Spî'yi, Cizreyi, Suru, Nusaybini unutmadık. Unutan her Kürt genci önce yüreğine, sonra halkına ihanet etmiş olacağının bilincinde olmalıdır.

TC faşizmi Kürdistan'daki savaşı kural-sız bir şekilde yürütüyor bu kuralsızlığı gizlemek ve aykırı sesleri bastırmak için Türkiye'deki duyarlı kesimlere karşı da faşistçe saldırmaktan geri durmuyor bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Lêgerîn Artemêtan: TC faşist devletinde kural var mı? Yok tabi ki. Dolayısıyla yürüttükleri savaşta da kural ve ahlak olmasını bekleyemeyiz. Yürüttüğü bütün ahlak dışı saldırıları bizi şaşırtmı-

yor maalesef. Bizi şaşırtan asıl mevzu bu kadar faşizme karşı gösterilen tepkilerin yetersizliğidir. Faşizm devrim seslerini bastırmak için saldırabilir, işkence edebilir, aklınıza gelebilecek en gerici zorbalığı dayatabilir. Bunu en çok Kürt halkı üzerinden yaparken aslında Türkiye halkına da gözdağı vermektedir. Kürt halkı şahsında bütün halklara benim zihniyetimi kabul etmezsen sonun böyle olacağını söylemek istemektedir. Türkiye halkı şuna inanıyor mu? Kürt halkını bitirince Türkiye halkının da rahat yaşayabileceği. Türkiye halkına da şöyle diyecektir, eğer sizler bizim gibi DAİŞ olmazsanız sonunuz böyle olacaktır. Bunu iyi kavramak lazım. Şimdi Erdoğan'ın etrafına bakalım hepsinin mutlaka DAİŞ'le bağlantıları var, bunlar tesadüf mü yoksa gönüllü destek mi? Hiçbir şeyi masum görmeyelim, lütfen unutulduysa hatırlatalım bunlar din adına binlerce insanı katlettiler. Bunun aynısını Türkiye de yapamayacaklarını düşünmek gafillik olacaktır. O zaman faşizme karşı ortak mücadele yürütme vaktidir. Düşmanı bozguna uğratma anıdır.

Korona virüs tehdidiyle adeta gençliğin dinamizmi evlere hapsedilmiş durumda. Koronavirüs, yasaklar ve gençlik arasında nasıl bir bağ var?

Lêgerîn Artemêtan: Korona virüs üzerine çok şey yazıldı çizildi. Bazen böyle yaparak ta iyi mi yapıldı? Kötü mü yapıldı bilmiyorum. Çünkü biliyorsunuz bunu kapitalist modernite kendi lehine çok kullandı. Bu hastalığı toplumun her yanına yayarken gündemde tutmaya çalışması en büyük amaçlarından biriydi. Konuşulmasın, halk bilinçlendirilmesin, önlem almasın demiyoruz. Ama bir toplumu hop koronayla oturup hop koronayla kaldırmak kendi planlarının

parçası olmadığını söyleye bilir miyiz? Korona virüsüyle öyle bir korku yarattılar ki, halka neredeyse ne denirse yaptırarak duruma geldiler. Jared Diamond Tüfek, mikrop ve çelik kitabında şöyle diyor "İspanya sömürgeleştirdiği her yere önce tüfek, mikrop ve çelik götürerek sömürgeleştirdi". Yazar günümüzü ne kadar iyi tanımladığını özellikle bu virüsle daha net görüyoruz. Bu mikropla itaatkâr bir toplum yarattı. Tıpkı yıllar önce İspanya'nın yaptığı gibi. Halkımıza bakalım. Ne zaman sokağa çıkacaklarından tutalım ne alacaklarına kadar sistem belirlemeye başladı. Birde bu durumu öyle normal gösterdiler ki sanki toplum bu duruma çoktan hazır olmuş gibi sanki hep bu illetle yaşıyor-muş gibi bir hava yaratıldı. Ve neredeyse halk, hiçbir yasağa karşı koymayıp devletin yaptığı her yasağa hakkı varmış gibi bir yaklaşım sergilendi. Toplumda şunu yarattılar "ölümü gösterip sıtmaya razı kılmak". Sizin de belirttiğiniz gibi yaşam alanlarını zindana çevirdiler. Sokak polisleri de gardiyan oldu. Zindan kuralına uymayanların çocuk, büyük demeden sokakta döverek hiza-ya getirmeye çalıştılar. Dikkat ederse-niz yasaklar başlar başlamaz gençliğe ilk yasakları uyguladılar. Amaç gençliği sokaktan uzak kılmaktı. Kornovirüsten önce gerçekten de her yerde eylemler ve sömürü zihniyetine karşı bir duruş vardı. Bunun öncülüğünü gençlik yapı-yordu. Demokratik halk eylemleri Koronavirüs gerekçesiyle yasaklanmakta. AKP-MHP faşizmi böylelikle bütün kirli politikalarını bunun üzerinden kapat-maya çalışmaktadır. Erdoğan her yerde aman herkes dikkat etmeli derken ah-laksız savaşına ara vermedi. Erdoğan'ın kafası, yüreği vebalı o nedenle her ta-rafa kendi vebasını saçıyor. Biz Koro-na'dan değil vebalı, faşist zihniyetten kurtulmalıyız. Ancak böyle salgından

kurtulmuş oluruz. Devletin manipüle oyunlarına gelmeyelim, bizim hedefimiz belli; vebalı ve cüzzamlı Erdoğan ve onun soysuz ahbablarıdır öncelikle onları ortadan kaldırmalıyız ki halkımız temiz hava alsın.

ABD’de George Floyd’un katledilmesi olayı halkların kendi demokratik sistemlerini inşa hamlesine ve isteğine dönüştü. Henüz çok fazla dillendirilmese de Önder Apo’nun Demokratik Özerklik sistemi uygulanmaya çalışıldı. Apocu Gençlik hareketi olarak öncülüğünü yaptığınız bu paradigmanın yay-

olarak gösteren yerde yaşandı. Neredeyse her gün bilim adına, uzaya nasıl gittiklerini gösteren ABD’de yaşandı. Bu gerici, ırkçı saldırı Amerika’da yaşandı. Ortadoğu’ya her işgalini meşrulaştırmaya çalışan Amerika’nın, demokrasi götürme adına yaptığı bu işgalleri ne gariptir kendi ülkesinde yaşanmasına talihsiz bir olay deyip geçiştirmeyeceğiz her halde. Ortadoğu’ya her fırsatta demokrasi dersi veren devlette yaşandı bunlar. Anne bak kral çıplak dedikleri bu olsa gerek. Amerika halkının tutumu, karşı koyuşları elbette ki önemlidir. Devlete geri adım attıran bir tutum

gınlaşması açısından hem Ortadoğu’da hem de dünya genelinde çalışmalarınız ne düzeydedir?

Lêgerîn Artemêtan: ABD de yaşanan olay aslında kapitalist modernitenin gerçek yüzüydü. Böylesi cani bir polisin siyahi birini nasıl katledilişini herkes gördü. Aslında görünen devletin gerçek yüzüydü. Nefessiz bırakarak yapılan canilik, yıllar önce öldürülen milyonlarca siyahinin nasıl katledildiğini gözler önüne seriyordu. Bunu ABD’nin her defasında kendisini en demokratik ülke

olmuştur. Eylemler sonrası halkın nasıl bir yaşam beklentilerinin olduğunu çok daha net gördük. Kapitalist modernitenin merkezlerinden biri olan New York’ta halk nasıl bir yaşamın tercih ettiklerini devlete gösterdiler. Kapitalizm değil, demokratik bir yaşamı tercih ettiler. Aslında Amerika’da yaşanan canilik şunun net göstergesi oldu, ne kadar konforlu bir yaşam sunulursa sunulsun yaşamımız kapitalizmin kılıcının elinde. O nedenle bizim tercihlerimiz değil, onun seçtikleri önemli. Ama halk öyle olmadığını gösterdi ve tercihlerini de-

mokratik moderniteden yana koydular. Apocu gençlik hareketi olarak temel görevlerimizden biride Önderliğimizin felsefesi olan demokratik moderniteyi her yerde inşa etmektir. Bu Ortadoğu'da, Avrupa, Amerika'da olabilir. Enternasyonal çalışmalarıyla Avrupa'da, Güney Amerika'da ve son olarak Ortadoğu konferansıyla paradigmamızı her yerde örgütlemeye, yaymaya çalışmaktayız. Birçok gencin ilgisinin olduğunu ve böyle bir yaşamı tercih ettiklerini söyleyebiliriz. Özellikle Ortadoğu konferansında birçok ülkeden gençlik örgütü; gençlik sorunları, nasıl bir sistem istediklerini, faşizme karşı nasıl mücadele edeceklerini ve yine ülkelerinde yaşanan sorunları birçok yönüyle tartışmış. Gençlik olarak ne yapılması gerektiği noktasında birçok konu tartışılarak, ortak bir mücadelenin iradesi kararı alınmıştır. Bu çalışmamız bir başlangıç, bu konferansla örgütlülüğümüz daha fazla genişletmeye çalışacağız. Aslında diyebiliriz ki bu konferans bize birçok deneyim kazandırdı. Sadece Ortadoğu ile yeterli kalınmaması bütün ülkelere paradigmamızı götürmek temel hedefimizdir. Ortadoğu konferansı gösterdi ki örgütlü bir gençlik faşizmle ortak mücadele edebilir. Ortak yaşamı inşa etme gücü ve iradesini gösterebilir.

AKP MHP faşizminin kadın düşmanı ittifakı olduğu her gün daha fazla somutlaşıyor. 2013'te Paris Katliamı, 2016 Silopi katliamı ve son olarak da Kobanê katliamlarıyla Kadın örgütlülüğü hedefleniyor. Kadınlara ve genç kadınlara olan bu saldırıları nasıl değerlendiriyorsunuz?

Lêgerîn Artemêtan: AKP-MHP kliği hükümete geldiğinden beri kadın cinayetlerinde sistematik artış yaşandığını görmek mümkündür. Bunları sadece

biz söylemiyoruz. İstatistiklere bakalım AKP-MHP kliği hükümete geldiklerinden beri kadın cinayetlerinde artış var. Katilleri farklı yerlerde aramaya gerek yok. Kadın katilleri devleti yönetenlerdir. Kadın katliamların hepsi politiktir. Evinde kocası tarafından katledilen kadının ölümü de, faşist devletin eylemde katlettiği kadın cinayeti de politiktir. Çünkü her ikisinin de azmettiricisi erkek devlettir. Zihniyet aynıdır. Cinayeti erkeği yargılamadan birçok sudan sebeplerle bırakması aynı zihniyetin sonucudur. Ne zaman ki kadın örgütlülüğü artmışsa kadına yönelik cinayetlerde, saldırılar da artmış durumda oluyor. Rojava katliamını gerçekleştirenler, Kuzeyde kadın örgütlülüğüne saldıranlar da aynı zihniyetin ürünüdür. Dolayısıyla bizler cellat kim diye aramıyoruz. Biz kadının celladı kim biliyoruz. Bizim asıl mevzumuz her şey açıkken, aleni yapılırken nasıl hala hüküm sürmeye devam etmeleridir. İtaatkâr kadın yaratma peşindeler. Bunu yapamayınca da azgın saldırılar yaparak kendi himayesinde tutacağını sanıyorlar. Ortaçağı aratmayan hatta çok daha fena olan cadı avı yapmaktadırlar. Bizler genç kadınlar olarak Parisin, Silopinin, Kobanê'nin hesabını soracağız. Sonuna kadar mücadele ederek, örgütlülüğümüzü her alanda büyüteceğiz. Devlet egemen zihniyeti kendini abarttığı kadar vardır. 'ateş olsa cirmi kadar yer yakar.' Bizi itaatkâr yapacaklarını sanıyorlarsa çok büyük bir yanlış içerisindedir olduklarını belirtmek isteriz. Her saldırı karşısında daha fazla örgütleneceğiz ve daha fazla eylemlerle sokağa çıkacağız.

Gençlik hareketi olarak AKP-MHP faşizminin soykırım ve kök kurutma saldırılarına karşı önümüzdeki süreçte nasıl bir yol haritası izleyeceksiniz? Bu yol haritasında diğer gençlik hareketleriyle

nasıl bir dayanışma içerisinde olacaksınız? Bu konuda gençlik hareketlerine çağrınız nedir?

Lêgerîn Artemêtan: Şimdi bu faşist, egemen, sömürgeci zihniyeti kesinlikle basite almamak gerekir. Bunları belirtirken yıkılmaz bağlamanın da söylemiyoruz. Fakat soykırım zihniyetinin sınırı olmadığını bilmeliyiz. Yani zamanla bu devletin yumuşayacağını beklemek ya da her şeyin zamanla düzeleceğine bırakmak biz gençlik ve tarih açısından da gaflet olacağını bilmeliyiz. Şimdi tarihte Asurluların acımasızlığı anlatılır. İnsan kafa-

larından duvar örüldüğü söylenir. Biz bunları hep dinlerken abartı olduğunu söylerdik. Ama şimdi günümüzü değerlendirdince zihniyet olarak çokta farksız olmadığını gördük. Aynı zihniyet bugün yoldaşlarımızın mezarlarını talan edip, kilyosta kaldırım kenarında insanlık dışı bir şekilde gömüyor. Duvar örüyor peki bu uygulamaların tarihte yaşananlardan ne farkı var? Bizler bunları unutmayacağız, geçmişini unutan bir gencin bilinci yoktur. Şuursuzluk böyle bir şey. Geçmişini bilmeyen genç zindeliğini yitirmiştir. Heval Kasım'ın düşmana olan öfkesini örgüt şöyle tanımlıyordu "Kasım arkadaşın bu kadar düşmana olan öfkesi ve yaşam zindeliğini tarih bilincinden alıyor". Apocu gençlik içinde böyledir. Bizleri genç ve zinde kılcak tarih bilincidir. Bizler bodrumlarda yakılan yoldaşlarımızı unutmayacağız, annesine kutu içinde gönderilen heval

Egit'i unutmak bizim için onursuz bir yaşamın ta kendisidir. Faşizm her yerde saldırıyor. Türkiye gençliğinin durumu da pek farklı değil. Kendi düşüncelerini söyleyebiliyorlar mı? Hala devlet 12 Eylül zihniyetiyle yönetiliyor. Apocu

Gençlik Hareketi olarak bütün faşizm karşıtlarını ortak cephe- de buluşma çağrısı yapıyoruz. Bu lütfedeceğimiz bir durum değil. Bunu yürütmeye mecburuz. Eğer gerçekten bu faşizmi kabul etmiyorsak o zaman ortak cephe- de buluşma zamanıdır. Bizlerin bu düşmanı yıkacağımız tek yer ortak mücadele alanları yaratmaktır. Bu temelde bütün gençliğin faşizme

karşı ortak cephede buluşması gerekiyor. Kısmi olarak bunu beraber yürütüyoruz. Ama yetmiyor. Daha fazla örgütlenmeli, daha fazla ortaklaşmalıyız. Ortak akıl, ortak mücadele bize zaferi getirecektir. Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin, Zilanların, Semaların intikamını bugün almalıyız. Bizler açısından başka gün kalmadı.

Son olarak 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucunda şehit düşen Kemal PİR, M. Hayri DURMUŞ, Ali ÇİÇEK arkadaşları, Kasım Engin yoldaş, Helmet yoldaş ve Gençlik öncüleri olan Baran Mawa ve Mahir Botan yoldaş şahsında bütün şehit düşen arkadaşlarımızın intikamını alacağımızın sözünü tekrardan yineliyoruz. Bu temelde Kendisine sosyalist, demokrat diyen yurtsever diyen her kesimi büyük demokratik ulus devrimine çağırıyoruz. ■

ANNESİNE KUTU İÇİNDE GÖNDERİLEN HEVAL EGİT'İ UNUTMAK BİZİM İÇİN ONURSUZ BİR YAŞAMIN TA KENDİSİDİR.

Ey Kürt Oğlu, Ey Kürt Kızı

Beni Dinle...

Bir toplumun geleceğini tayin edebilmesi ve olacak olan olaylar karşısında kendi toplumsal gelişim seyrine etkide bulunabilmesi için geçmişini bilmesi gerekmektedir. Çünkü insan farkında olsa da olmasa da tarihsel gelişimin, birikimin bir toplamıdır. Bu bağlamda da bilinçli ya da bilinçsizce toplumun geçmişte yaşadığı acıları, zaferleri, başarıları, başarısızlıklarını kendi özünde taşıyarak bir ruhi şekillenmeye gider. Bu anlamda da bunların bilincinde olursa, bunları bilince çıkarırsa yaşadığı toplumun nasıl bir gelişmeye doğru evrileceğini tahlil etmeye çalışır ve bu noktada ona güç verenlere sarılır. Aksi takdirde gelecek için ne yapması gerektiğine bir türlü karar veremez ve bilinçsizce geçmişin esiri olur. Tarih bilincinden yoksun bir halk başka halkların kültürleri, gelenekleri ve ruhsal

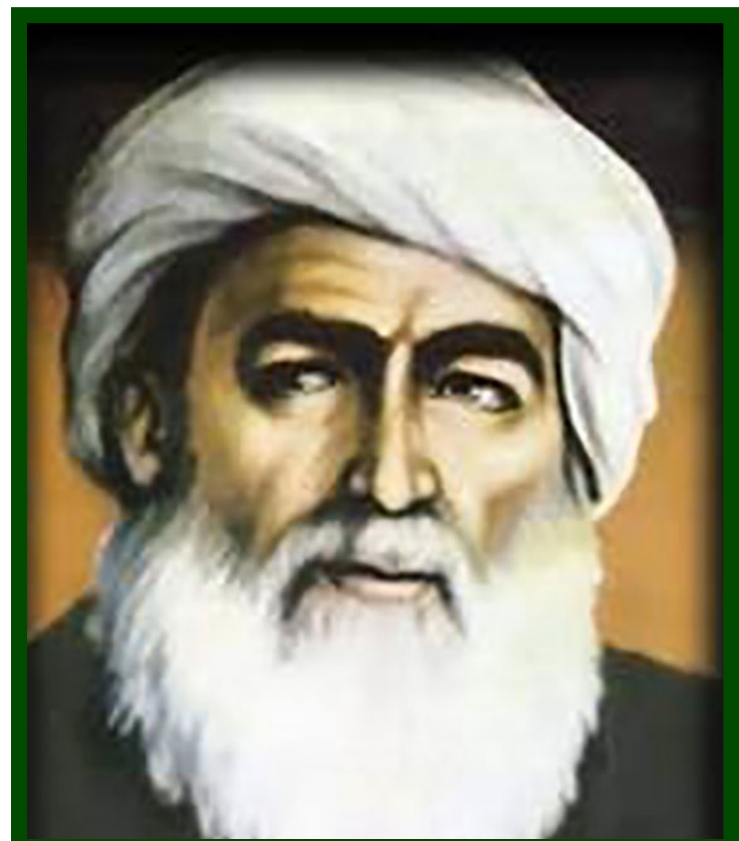
şekillenmeleri içinde eriyerek kaybolmakla sürekli karşı karşıya kalırlar. Çünkü onlar gibi yaşamak isterler ve onlara özenirler, bu anlamda da kendi toplumsal rengini yitirirler büyük oranda. Son tahlilde bu durum ulusal bilincin parçalanmasına, kimliğinin kaybolmasına ve dolayısıyla bir sosyal yozlaşmaya neden olmaktadır.

Yurtsever Gençlik Dergisi olarak siz değerli yoldaşlarımız için Sömürgeci Tc devlet karşısında direnen kahraman önderlerimizin tarihi sözlerinden bir derleme yaptık. Kahraman önderlerimiz ölüme giderken dahi gençliğe olan inançlarını ve umutlarını dile getirmiştir. Son vasiyetleri ise kendilerinden sonra gelecek olan torunlarının Sömürgeci Tc devletinden intikamlarının alınacağını haykırmışlardır.

ŞEYH SAİD: Dünya yaşantımın sonu geldi. Ulusum için kurban edildiğimden dolayı pişmanlık duymuyorum. Yeter ki torunlarımız bizi düşmanlarımızın önünde mahcup bırakmasınlar.

HINISLI XALİD CİBRİ BEY: Karşınızda yalnız değilim. Arkamda İran, Mezopotamya ve Türkiye'de muazzam bir Kürt ulusu bulunmaktadır. Bugün beni asıyorsunuz, fakat hiç şüphemiz yoktur ki yarın torunlarımız da sizleri yok edeceklerdir.

ŞEYH ABDÜLKADİR (SENATÖR): Zaten sizler (Türkler) yakma ve yıkma konusunda büyük bir şöhrete sahipsiniz. Burasını da Kerbela'ya

ŞEYH SAİT

ŞEYH ABDÜLKADİR

çevirdiniz. Şunu biliniz ki dehşet ve insafsızca sömürü ile şan ve şeref kazanılmaz. Yok, olsun Türkler!

YUSUF ZİYA BEY (Bitlis Milletvekili): Bize mevki ve rütbe bahşetmek suretiyle bizi aldatabilirsiniz endişesi içindeydim. Şükür Allah'a ki bizi mermi ve iple karşılıyorsunuz ve bundan dolayı biz hiç pişman değiliz. Verdiğiniz ders sayesinde torunlarımız öcümüzü alacaklardır.

DOKTOR FUAD BEY (Diyarbakir'li): Vatanım için yiğitçe kurban olmayı daima düşünürdüm. Şüphesiz ki asılmakta olduğumuz bu toprağa bağımsızlık bayrağı dikilecektir.

AVUKAT TEVFİK BEY (Diyarbakir'li): Cese-

dimi bütün dünyaya gösteriniz ve herkes bilsin ki kişisel haklar için değil, ulusal haklar için savaşıyorum. Yaşasın Kürdistan!

KOÇZADE ALİ RIZA BEY (Bitlis'li):

Elimdeki silahı ulusuma karşı kullanmayıp düşmanımız Türk'e karşı yöneltmiş olduğumdan dolayı mutluyum. İşte şimdi hayatımı Kürtlük için kurban ediyorum.

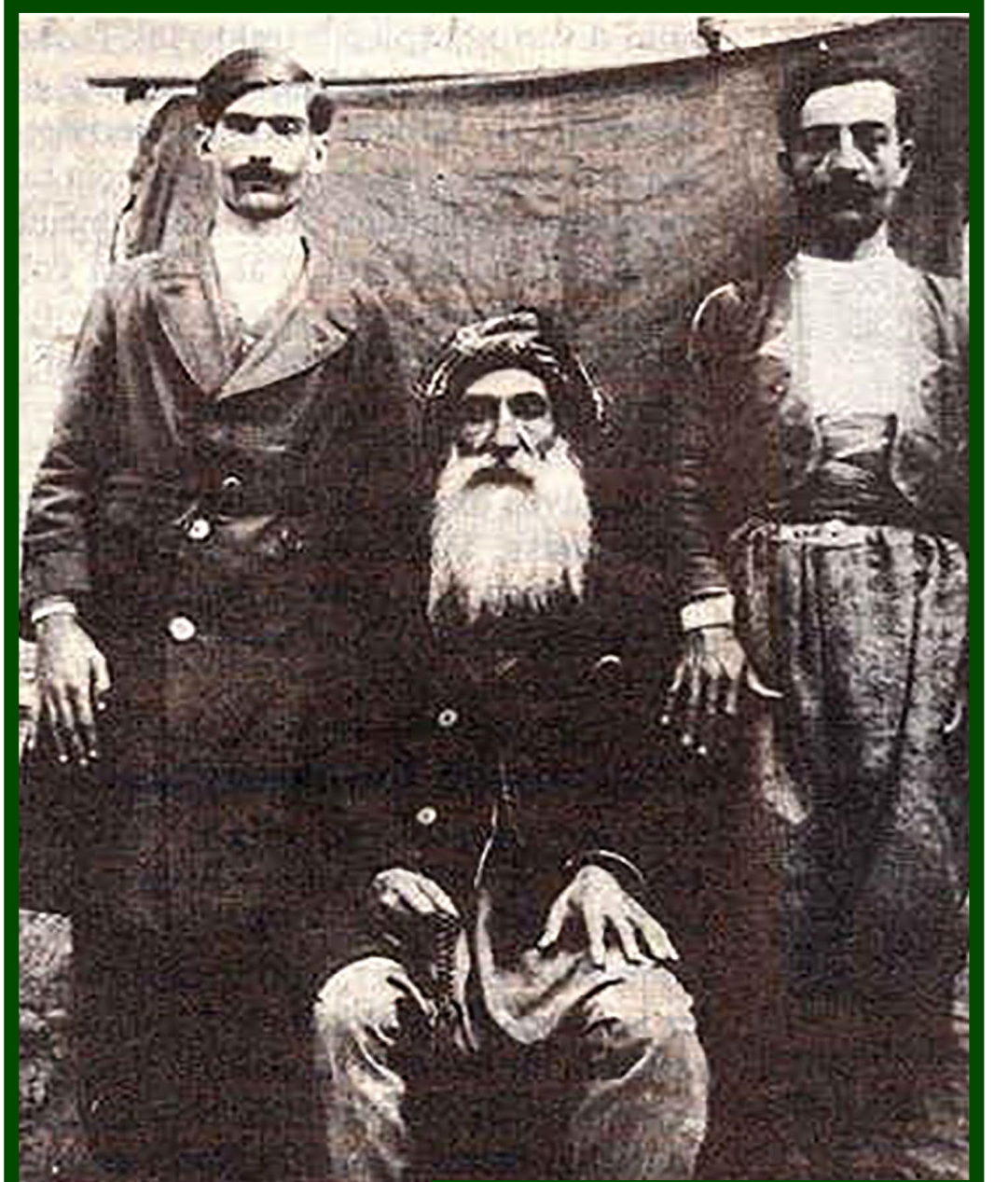
ŞAİR MOLLA ABDURRAHMAN

(Siirt): Sefiller! Sizi ayağımızın altında çok alçak ve küçük görüyorum. Biliniz ki Kürt bir ağaç değildir, ölür fakat eğilmez!

HANİZADE ŞAİR KEMAL FEVZİ

(Bitlis'li): Cennet Kürdistan bizimdir. Ev sahibi biziz ve kim ne derse desin biz yine içeri gireceğiz, buna hiç bir güç engel olamaz, çünkü O bizimdir.

SEYİT RIZA: 75 yaşımdayım, şehit oluyorum, Kürdistan şehitlerine karışıyorum. Dersim

SEYİT RIZA

mağlup oluyor, fakat Kürtlük ve Kürdistan yaşayacaktır, Kürt genci intikam alacaktır, kahrolsun zalimler! "Biz Sizin Yalan ve Hilelerinizle Baş Ede-medik Bu Bize Dert Oldu. Fakat Bizde Sizin Önünüzde Eğilmedik Buda Size Dert Olsun.

ALİŞER KOÇGİRİ:

Kürdistan'ın Orduları
Kahrettiler barbarları
Vatan için öleceğiz
İstemeyiz Moğolları

NURİ DERSİMİ: Ey asırların zulmünü istikar eden civanmert milletin oğlu, beni dinle! Senin tarihin, ardı arası kesilmeyen kahramanlık menkıbele-rinin tarihidir. Çünkü sen, kırk asırdan beri namuslu ve azade bir varlık için savaşıyor ve bu gün dahi o savaştan yılmamış olan o milletin çocuğusun.

ALİŞER VE ZARİFE

QAZİ MIHEMED

QAZİ MIHEMED: Kardeşlerim! Kürt düşmanları hangi renkten ve hangi ulustan olurlarsa olsunlar her zaman düşmandır, acımasızdır, vicdansızdır, kendi elinizle sizi öldüreceklerdir. Onursuzlaştırıp yalan ve hilekârlıkla sizi kandırıp birbirinize düşüreceklerdir.

Hakları gasp edilen kardeşlerim! Zulme maruz kalan milletim! Ben yaşamının son anlarında sizlere birkaç öğütte bulunmak istiyorum: Allah'ın hatırı için artık birbirinize düşmanlık yapmayınız, birbirinizi koruyun, birbirinize yardımcı olun. Zulme ve zorba düşmana karşı koyun, kendinizi düşmana satmayın. Düşman kendi işini size gördürünceye kadar size katlanır, fakat şunu biliniz ki hiçbir zaman size acımaz ve güvenmez. ■

Kürdistan'ın Toplumsal ve Coğrafi Koşulları

Kasım Engin

Kürt toplumunun sosyolojik tartışması yapılırken, Kürdistan coğrafyası ele alınmak zorundadır. Aksi durumda bir sonuca varılamaz. “Coğrafya, tarihin çerçevesidir” şeklindeki sosyal bilimin veciz belirlemesinden de hareketle, Kürdistan coğrafyasını da çalışmamızda belirleyici bir objektif faktör olarak esas alacağız.

Kürdistan coğrafyasının önemi çoğu yerde vurgulanır ama hemen şu soru da peşi sıra akla gelir: “Kürdistan dışında da önemli coğrafyalar var, ama onlar özgürdür. Kuşkusuz Kürdistan dışında önemli yol güzergâhları, zengin doğal kaynaklar vardır. Coğrafi etken tek başına Kürt parçalanmışlığını ifade etmez. Ama Kürt coğrafyasının önemli bir kare parçasında olduğu ve çok zengin doğal kaynaklara sahip olduğu, Avrupa, Asya ve Afrika kıtalarının geçiş yolunda olduğu, herkesin üzerinde anlaştığı da doğrudur. Bu coğrafya üzerinde bir tek otoritenin hâkim olması çoğu gücün işine gelmez. Bu nedenledir ki, coğrafi faktör Kürdistan’da çok önemlidir. Tarih boyunca Kürdistan’a egemen olmuş güçler, merkezlerini Kürdistan’da kurmamışlardır. Kuranların da hükümlerliği uzun sürmemiştir. Yönetmek ama uzaktan yönetmek ve bilerek yönetmek çok akıllıca bir politika olarak tarih sahnesine çıkmıştır...”

Ayrıca, “Kürdistan coğrafyasının ula-

şılmazlığı, Kürt aşiretlerinin çetin direnişi çevre imparatorluklar için doğal bir sınır oluşturmuştur. Parçalı yapıyı derinleştirmek, birbirine karşı savaştırmak coğrafi faktörün bir sonucu olarak da gelişmiştir. Kendi yapılarının yarattığı yapılanma kadar, dışarıdan da bölünmüşlerdir. Kendi içlerinde birbirlerini etkilerken, kendilerini çevreleyen devletlerden de etkilenmişlerdir.” (Kürdistan’da Aşiret Olgusu)

Adeta Kürtlerin bir talihsizliği olarak bu bağlamda karşımıza çıkan “dünyanın merkezine” ev sahipliği yapmak olgusu; parçalanmışlığın, içe dönmenin ve ihanetin batağına girmenin adı oluyor. Dünyayı yönetmek isteyen her güç, Kürdistan’ı denetime alması gerektiğinin farkına varmıştır. Bu Kürtlerin dışarıda gelişen, yurt edindikleri coğrafyanın karakteristik özelliğindendir.

Sümerler Aryen kültüründen etkilenerek Mezopotamya’nın güney derinliklerinde medeniyetlerini kurarlarken, yanı başlarında bulunan işgücüne de ihtiyaç duyarlar. Kürdistan’da doğal zenginlik kaynaklarının olması, bol maden kaynakları ve açılım sahası olarak stratejik konumu, tüm güçlerin iştahını kabartmıştır. Asurlar ise gelişen bir askeri güç olarak, silahlarının yapımı için gerekli olan demir madeni için Mitanni topraklarını adeta her gün tecavüz etmekten geri durmamışlardır.

*KÜRDİSTAN HEP İŞGALİN VE
SAVAŞIN ALANI OLMUŞTUR.*

Persler, Yunanlılara savaş ilan edip onlara doğru yol alırlarken, Kürdistan'dan geçerler. Ardından İskender'in de, Hindistan'a uzanabilmesi için, Kürdistan toprakları üzerinden geçmek zorundadır. Üstüne üstlük, bu topraklarda 200 yıl boyunca kalan Helenler eklendiğinde, nasıl bir işgal ve istila tarihi yaşandığı daha iyi anlaşılmaktadır. Eksik

ferleri ve daha sonra Moğolların Mısır'ı ele geçirmek için Kürdistan'ı bir çekirge sürüsü gibi geçip gitmeleri de cabası! Ardından sadece toz duman ve yakılmış şehirler bırakarak! Peşi sıra Osmanlılarla Safevilerin savaşları ve derken günümüze kadar bu işgal devam eder. Modern çağın emperyal güçleri ise petrol ve su gibi temel doğal kaynakların

olan İskitlerdir, onlarda Ktesiphone'ye ve o ünlü Babil'in zenginliklerine ulaşabilmek için buradan geçmek isterler. Sonuç, Kürdistan'ın tam anlamıyla kavgaya arenasına dönüşmesidir. Romalılar, Sasanilere karşı tüm savaşlarını Kürdistan'da verirler. Terside aynı şekilde doğrudur. Bu istilacı güçlere ayrıca Partlar da eklenebilir. M.S. VII. yy'a gelindiğinde İslamiyet, açılım yapabilmek için Kürdistan'ı boydan boya işgal eder. Kuzeye İslamiyet'i yaymak için poligon sahası yine Kürdistan'dır. Tabi ki Haçlı se-

paylaşım savaşlarında, son yüzyıldan beri Kürdistan'ı sömürmektedirler. En son halka şimdilik Ortadoğu'nun işgal edilmesi olarak görünürken, gelecekte de eksilmeyecek savaşlar, Kürtleri bekliyor. Gelecekte Ortadoğu'da su ihtiyacı dikkate alındığında yirmi, otuz yıl sonra Kürdistan yine gündemden düşmeyeceğe benziyor.

Şimdilerde, bir "Kürt İsrail'inin" oluşturulma planları bu amaçlarla bağlantılı olsa gerektir. Bu yukarıda sayılan nedenlerden dolayı, Kürdistan hep iş-

galin ve savaşın alanı olmuştur. Kürtler istediği için değil, Kürdistan dünyanın en güzel cenneti olduğu için de değil! Kürdistan kutsal kitapların deyimiyle “iki nehir arasında, yeryüzündeki cennet” olsa da, işgalin gerekçesi bunlar değildir! İşgal ve istilanın temel nedeni; Kürdistan’ın dünyanın en jeo-stratejik alanlarının başında gelmesinden kaynaklıdır. Ayrıca Kürdistan’ın, tarihin ilk yerleşim alanı olmasından kaynaklı hep biraz da bu ülke diğer emperyal güçler için çekim merkezi olmaktadır.

Tekrar konumuza dönersek, Kürdistan’ın kapladığı coğrafik konum onun sosyo-kültürel yapısını da etkilemektedir. Kürtlerin tarihi akış içerisinde,

sayacaklardır. Bunun içindir ki, yaşamın en sert, yaşamın en yumuşağına tercih edilir. Yani önce yaşam, sonra rahatlık gelir. Yani yaşama savaşı belirleyici temel faktördür. Dediğimiz gibi daha iyi yaşayabilmek için daha fazla hayvan, daha fazla hayvanı besleyebilmek için daha fazla mera, yani “merg” gerekir. Bu kendi başına bir kavga gerekçesi olabilir.

Çünkü genel yaşam formu, konar-göçerliktir. İhtiyaçlar benzerdir. Bunun içindir ki, -uygarlık değerleriyle buluştuktan sonra-karşılıklı birbirini güçlendirme değil, komşuyu zayıflatarak daha fazla mera elde etmenin yolu olmaktadır. Bu temel yaklaşım ve zihniyet yapı-

*KÜRTLÜK EĞER BU KADAR İŞGAL
VE İSTİLAYA KARŞI DİRENEREK
BUGÜNLERE GELEBİLMİŞ İSE BİR
NEDENİ; BU ÖZGÜRCE YAŞAMA
ARAYIŞI OLDUĞU VARLIĞI SU
GÖTÜRMEZ BİR GERÇEKTİR.*

esasta konar ve göçer aşiretler biçiminde kendi yaşamlarını idame ettiklerini belirtmiştik. Aşiretlerin göçebelik ve hayvancılık gibi temel yaşam tarzları ve uğraşları, bölünmüşlük nedeni olarak karşımıza çıkmaktadır. Göçebelik ve hayvancılıkla uğraşma, kırlarda yaşayanların aynı zamanda var olma nedenidir. Çünkü besleyeceği ve bununla kendisini yaşatacağı hayvanlarıyla, kendi yaşamını garantiye aldığı bir nevi rahatlığa kavuşmuş olacaktır. Ve ne kadar çok hayvan besleyebilirlerse, o kadar kendilerini bolluğa kavuşmuş

lanması, dışarıdan gelipte işgal ve istila etmek isteyenlere karşı direnişi değil, tersine uzlaşmayı hatta onunla komşu aşirete karşı işbirlikçiliği geliştirir. Özcesi, aşiretler bu istilacılarla uzlaşmış ve onlara yardımcı olmuşlardır. Kürt ihanetinin çekememezliği, parçalanmışlığı ve tabii ki işgalcilerle ortaklaşmanın ve yanına geçerek, kendi benzerine saldırmanın ya da saldırılar yaşanırken sessiz kalmanın maddi temellerini burada görmek yanlış olmaz.

Belki de coğrafik konumlanıştan kaynaklı Kürdistan’ın sürekli işgal ve istila-

lara maruz kaldığını dikkate aldığımızda, yaşanacak olan sürgit bir ihanettir. Bu öyle bir ihanettir ki, çoğu zaman bu onursuz duruşun içerisine giren bile bunun farkında değildir. Ne de olsa, kendi aşireti korunmuştur. Ne de olsa, kendileri yaşayabilme zeminini bulmuşlardır. Bu öyle bir trajedidir ki, birileri işgalcilere dayanarak kendisine yaşamın kapısını aralarken, diğerleri de ülkenin en ücra köşelerine çekilerek neredeyse bilinen “medeniyetin” dışına çıkmışlardır. Dediğimiz gibi bu stratejik konumlanış ve onunla bağlantılı olarak oldukça sert bir coğrafik yapılanış ile yanı sıra söz konusu aşiret özellikleri, sürekli olarak birleşmeleri ve merkezileşmeleri engellemiştir. “Kürt çıkmazı ve kapını” tekrarlanmış, adeta bir yaşam haline gelen aşiret didişmeleri, çekememezlikleri işgal ve istilacıların akınlarıyla birleşince, Kürdün o bilinen egemenlerin meşhur yaranmacı, işbirlikçi tutumu belirginlik kazanmıştır. Çokça bahsedilen Kürt “Teşîsi” olgusu bu olmalıdır herhalde!

Bu ise, hep durmadan sıfırdan başlamak. Böylesine uğursuz bir rolü oynarlarken, kendilerinin de daha özgür ve serbest yaşayacakları ve tabii ki daha da kuvvetlenerek çıkacaklarını düşünmeleri, büyük bir naiflik ve dar kafalılık olmuştur. Elbette, Kürdistan tarihinde çokça görülen dağların en sert ve ulaşılmaz yerlerine göçüp yaşama alanları kurmak da görülmüştür. Ve bu davranışları küçümsememek gerektiği açıktır. Özgür yaşam arayışının yanı sıra, kendi başlarına ve boyunduruktan uzak yaşam arayışı olduğu da muhakkaktır. Kürdistan’da asıl görülen davranış bu olmuştur. Kürtlük eğer bu kadar işgal ve istilaya karşı direnerek bugünlere gelebilmiş ise bir nedeni; bu özgürce yaşama arayışı olduğu varlığı su götürmez bir gerçektir. Ne var ki bir taraftan böyle

görkemli direnişler varken, diğer taraftan ise her zaman görülen en küçük kırıntılar için; bu halkın sözde egemenleri olanların, dış güçlerden medet ummayı bir yaşam biçimi haline getirdikleri de bir o kadar nettir. Ve bunu yaparken de insanı onursuzlaştıracak birçok tavır ve davranışı sergilemekten çekinmemişlerdir. Bunun için de, her gelene adeta “buyur paşam” demişlerdir. Feodalizmin o meşhur olan “bükemeyeceğin eliöp!” ilkesini harfi harfine uygulamışlardır. Salt uygulamakla kalmayıp bu işbirlikçi tutumu içselleştirerek, geleneksel bir işbirlikçi çizgi haline getirmişlerdir. Bu kendi özüne saplanan bir hançer de olsa, gerçekleştirilen budur.

Birkaç bin yıl sonra da olsa aynı topraklarda, aynı doku üzerinde, aynı yol ve yöntemlerle tekerrür ediyor bu gerçeklik! İşgalcinin yanına geçerek, ona yol göstererek, akıl vererek, kendi kanından, soyundan olanın kuyusunu kazarcasına çalışılmaktadır. Buna düşmanların özel böl parçala yöntemleri de eklendiğinde, yaşanan soykırım ve tarihsel dramın kökenleri olanca açıklığıyla gözler önüne seriliyor. Sonuç olarak bölünme ve parçalanma, Kürt toplumunun değer yargılarını dağıtmış, neredeyse iskeletini bile parçalamıştır. Ne yazık ki bu durum, bütün Kürtler tarafından henüz tam olarak bilinci çıkarılan bir olgu olmaktan uzaktır. Bir gerçeklik bu iken, diğer bir gerçeklik ise birbirine karşı içine girilen tutumlar ve mücadele yöntemidir. İşgalcinin saflarında yer alması bu gelenekten kaynaklıdır. Hedeflenen yalnızca bir parçacık çıkardır. Ona düşen aslan payı değil, arta kalandır. Bu hedef için düşmanın özel yönetmelerine ve planlanmış ihanete de gerek yoktur. Gerekli olan sadece oldukça büyük bir bencillik ve belleksizliktir. ■

Kavramların Görünmeyen Ruhunu ve Bilinmeyen Dili

Adil Konya

Kavram nedir? Kavramlar neden önemlidir? Kavramların dili ve ruhu gerçekten var mıdır? Kavramlar doğruya ve hakikate ulaşmamızda nasıl bir rol oynar? Kavramlar toplumbilimde neyi ifade ediyor vb. soruları çoğaltabiliriz. Bu sorulara cevap vermeden önce öncelikle kavramın ne olup olmadığını irdelememiz ve bilince çıkarmamız lazım. Kavram kelime anlamı olarak anlaşılmadan toplumbilimdeki önemini anlamak yetersiz kalacaktır. Kavramları kullanmadan bilim yapmak mümkün değil. Toplumbilimle uğraşanların her şeyden önce kavramların özünü iyi kavramaları ve öyle yola çıkmaları gerekir. Eğer toplum bilimiyle uğraşılacaksa öncelikli yapılması gereken kavramların görünmeyen ruhu ve bilinmeyen dilinin iyi anlaşılmasıdır. Belki de bu konuda en fazla kafa yorması gereken kesimlerin başında gençlik kesimi gelmektedir. Çünkü toplumlar gençliğinin dinamizmiyle yaratımlarını, moral değerlerini, tarihin akışı içerisinde geliştirmiş oldukları kültürlerini savunabilirler. Bir bakıma toplumun yegâne savunucu gücü şüphesiz ki gençlik olmaktadır. Gençliğin önemi ve toplumun gençliğe atfettiği rol gençliği toplumsal sorunlara çare üretmekle karşı karşıya getirir.

Tüm toplumsal sistemler, sistem inşalarını gerçekleştirebilmek için gençlik kimliğinin yaratıcı gücünden yararlanır. Gençliği sistemlerinin yapılandırıcı unsuru olarak tanımlarlar. Hal böyle olunca karşımıza şu gerçeklik çıkıyor; toplumbilim gençlik kimliğinden bağımsız düşünülemez. Eğer toplumbilimi yapacaksa burada gençliğin rolü belirle-

yicidir. Önder APO, **“Bilim kavramlarla yapılır. Kavramları kullanmadan bilim yapmak mümkün değildir.”** der ve devamında kavramların önemine ilişkin şu değerlendirmeleri yapar: **“Toplumbilimde temel kavram ve kuramların tanımını yapılmadan anlamlı yorumlar geliştirmek güçtür. Toplumbilim kendisini tanımlama konusunda bile görüş birliği sağlamaktan uzaktır. Bilimlerin her alanda yaşadığı kriz ortadayken, toplumbilim alanında kesinlik aramak anlamlı bir çaba değildir. Esas gerekli olan, toplumsal olgunun doğru tanımlanmasıdır. Toplumu tanımak, sanıldığından çok daha düşük düzeyde bir anlam birikimine sahiptir. Toplum tanımlanmaya çalışıldıkça, cehalette derinleşme gibi bir paradoksla karşılaşmaktadır. İnsan bireyinin gelişiminde toplum ne denli belirleyiciyse, gelişiminin önünde de o denli engeldir. Toplumsal paradoks budur”**

Kavram: Gerek toplumsal gerekse dünyadaki bütün nesneleri gözlemleyerek analiz etmek, bunu sınıflandırarak açıklamak ve her birine özgün anlamlar yükleyerek formülleştirme amaçlı kategorize edilmiş terimlerdir. Kavramlar, nesneler ve görünen şeyler hakkında düşüncenin toplandığı, yoğunlaştığı noktadır; düşüncenin bir bütüne dönüşmüş halidir. Ruh kazanmış halidir de denilebilir.

Kavramlara yüklenen anlamlar farklı yorumlara yol açabilmektir veya bir kavrama ilişkin farklı yorumlar getirilmektedir. İdeolojik yaklaşımlardan kaynaklı farklı dünya bakış açıları, kendi mantık silsileleri içinde yoruma tabi tutulmaktadır. Tarihi bilinçten, bilim-

sellikten uzak, analizden ve gözlemden yoksun kavramlara yüklenen anlamlar, kavram çarpıtmalarına ve içi boşaltılmış karmaşalara yol açmaktadır.

Sosyal bilimlerin konusu olan bütün bilim dallarında başvurulan en önemli noktaların başında kavram gelmektedir. Düşüncenin odaklandığı ve yoğunlaştığı nokta kavramlar olmaktadır. Kavramlara yüklenilen anlamlarla, kavramlar güç kazanır ve hatta kutsallaştırılır. Tıpkı Tanrı, Peygamber ve daha birçok kutsallık atfedilen kavramlar gibi. Bu anlamda değerlendirme ve betimleme, tarif etme, bilimsellik kazandırma, düşünceye temel oluşturmaya yolu kavramlara değer yüklemek ve kalıcı hale getirmektir. Özcesi kavramların zihniyet oluşturma gibi bir gücü söz

konusudur. Örnek vermek gerekirse; entelektüel kavramını ele aldığımızda zihnimizde ilk şekillenen şey akademik çalışma yürüten bir üniversite hocası gelir. Bu hocanın şekli bile somutluk kazanır; bir elinde kalem, ayak ayaküstünde, boynunda fular-kravat, başı kel, top sakallı ve yaşça da ilerlemiş bir insan profili olarak karşımıza çıkar. Zihnimizde oluşan bu profil entelektüel birinin tipik özellikleridir. Zihnimizde canlanan bu hoca kendisine atfedilen entelektüel kişiliği tamamen kendi şahsi çıkarları doğrultusunda icra eder. Televizyon televizyon gezer, lüks otellerde seminerler konferanslar verir, toplum ve halk gerçekliğinden uzak elit ve üstün yaklaşımlarla iktidar adına, maaş karşılığında toplumu rehabilite etmekle uğraşır. Toplum adına en tehlikeli silah da bu olmaktadır. Entelektüellik öylesine çarpıtılmış ki at izi ile it izi birbirine karışmış durumdadır. Oysaki entelektü-

el biri tamamen halk adına halk içerisinde, halkın sorunlarıyla ilgilenen ve bu sorunlara kalıcı çözümler bulmak için düşünce üreten kişidir. Yani dar anlamda dağ eteğindeki bir çoban, yoksul bir mahalledeki anne, yaşlı bir dede benim diyen entelektüellere taş çıkarabilir. Toplumun gizli entelektüelleri bunlardır. Çünkü bunlar toplumun hamuruyla yoğrulmuş acılarına, hüznlerine, sevinçlerine ortak olmuş gerçek birer halk bilgeleridir.

Başka bir örnek vermek gerekirse mücadele kavramını ele alabiliriz. En fazla

la çarpıtılan ve özünden uzaklaştırılan kavramlardan biridir. Mücadele; baskının, zorun, haksızlığın olduğu yerde buna karşı gösterilen toplumsal refleksi ifade eder. Mücadele bir hak ara-

yışıdır. Hakkını almak için kendisine karşı olan güce başkaldırmayı ifade eder. Bunda aynı zamanda askeri kodlarda gizlidir. Oysa bugün bu çok sıradan spor karşılaşmalarının vazgeçilmez kavramı olarak kullanılmaktadır. Spikerin birde bunu “ kiran kırana bir mücadele, mücadelede gergin bekleyiş sürüyor!” vb. sözlerle ateşli bir şekilde aktarması, çok farkında olmasak da özünde fanatizmi şahlandırmak için yaptığı saklıdır. Mücadele kavramı toplumsal hafızamızda özümüyle çok çelişmiyor aslında fakat bunun dışı yansıması tamamen paradokslarla doludur. Sıradan bir spor karşılaşmasını kiran kırana bir mücadele olarak görüyoruz ama kendimize dönük, toplumumuza dönük saldırılar karşısında mücadele etmeyi düşünmüyoruz ya da mücadele yöntemlerimizde ciddi yanlışlıklar var. Paradoks tam da bu noktada oluşuyor. ■

**Kavramları
kullanmadan bilim
yapmak mümkün
değildir.**

DENGBÊJÎ Û CIWAN

Reportaja ku em ji we re pêşkêş dikin reportaja şehîd Amara Gabar e. Şehîd Amara Gabar qala çanda Kurd dike. Heval Amara bi teybetî li ser girîngiya xwedîderketina çanda xwe disekine.

Destpêkê ji bo jinekê ciwan girîngiya çanda Kurdî çiye?

Çand nasnameya civakê ye, nasname jî hebûna civakê ye. Ji bo jinê jî nasname pir girîng e. Her tim jin ji aliyê pergala bavixsalarî ve di asta duyem de hatiye hiştin û tepisandin, tevi van yekan jî ya ku herî zêde li çand û nasnameya xwe xwedî der dikeve û dide jiyankirin jin e.

Ya ku taybetmendiya civake diparêze jin e, jin civakê li derdora xwe kom dike, sîstem ango pergala bavixsalarî ji ber vê yekê bi jinê dilîze û hegemonyaya xwe li ser jinê ava dike, ji ber ku ya teşe dide civakê jin e. Mînak zarok dema fêrî axaftinê dibin ji dayikê fêr dibin. Li ser van esasan jî yên ku li çanda Kur-

dî xwedî derdikevin em jin in. Her wiha çand taybetmendiya civakê di nava xwe de dihevine, mînak zimanê civakê, dîroka civakê, herêma civakê ango koka civakê di nava çandê de veşartî ye. Şerêkî taybet bi rêya medya li ser jinê û çanda Kurdî tê meşandin. Bi şêwazên cuda yên bişaftine (asîmîlasyon) dixwazin bingehekî girîng weke ziman bidin jibîrkirin. Ji ber van sedeman jî pêwîste ciwan taybet jî jinên ciwan li çanda xwe xwedî derkevin û biparêzin.

Bi vê yekê ve giredayî li gorî we çanda dengbêjiyê ji bo civaka Kurd tê çi watê?

Dengbêjî dîroka Kurd a zindî ye, dîroka Kurda bi awayekî nivîskî pir tine ye. Di

naskirina Kurd û Kurdayetîyê.

Di stranên nûjen de behsa dîrokê, behsa jinê, û taybet jî behsa evînê tê kirin. Tevî ku muzîkên nûjen jî hene ji bo çî dengbêjî bala we dikşîne?

Niha ji ber ku em di nava pergala a ku kapitalîzîm serdest e de mezin dibin, bi taybet li ser me nîfşên nû pergala bi rêya mediya şerekî taybet dide meşandin. Stranên nûjen zêdetir balê dikşînin, mirov demake guhdardike, ji bo demake kin hinek ajoyan jî têr dike û mêjiyê mirov ditevizîne, lê emrê muzîka nûjen bi giştî mehek e. Têrbûneke bi giştî tine ye, di wê dema ku ew stran derket de mirov tenê guhdar dike. Yanî stranên nûjen mayînde nînin. Lê dengbêjî

dengbêjiyê de, em dikarin dîroka Kurd şîrove bikin. Ger li cihekî stranên dengbêjiyê mirov dibihîze li wir behsa buyerek a di nava civaka Kurd de hatiye jiyîn tê kirin. Di dengbêjiyê de behsa qêrîna jinan tê kirin, tabuyên di nava civakê de, evînên hatin jiyîn ev hemû mijarên girîng in. Ji ber vê yekê dengbêjî di nava civaka Kurd de pir bi watedar e û tenê weke muzîkê Kurd nagrin dest.

Ji bo te dengbêjî tê çî wate ye?

Di zaroktiya xwe de min dengbêjî bihîsti bû, lê min ti wate nedida, min digot ev çî ye ji ber ku min fam ne dikir, lê piştî temenekî ku mirov dikeve zanebûna hin tiştan de, mirov dikeve wê ferqê ku dengbêjî bi rastî jî qêrîna jinên bindest û evîna rast e, bi dengbêjiyê min dîroka Kurd naskir. Pir caran em dayîk û bavê xwe fam nakin, wate nadin gotinên wan û gelek caran şewazên ku tevdigerin ji me re ecêb tên. Bi guhdarkirina dengbêjiyê ez niha zêdetir wate didim tevgerandin û şewazê jiyana dayîk û bavê xwe. Ji ber ku weke ku em ji koka xwe dûr ketine, ew dûr ne ketine. Dengbêjî ji bo min tê wateya

**Min bi
dengbêjiyê
dîroka Kurd
naskir.**

ne wisaye hinek stran berya bi sedan salan hatine nivîsandin em îro jî guhdar dikin û dikarin niha jî enca-man jê derxin. Muzîka nûjen kesayetan perçe dike, dixê rewşên xemgîn de, kesayet ji xwe dûr dikeve, mirov xwezayîbûna wê muzîke hîs nake. Kesên ku distirin piranî ji bo ku

navdar ango populer bibe wî karî dikin, lê gelo çiqasî dema ku stranekî nû derdixin civakê hîs dikin, di muzîkên nûjen de rastî tine ye. Behsa evîne tê kirin, lê bi rastî jî ew evîn e an xwe xapandin e? Mirov di stranan de qet pîvanên exlaqî nabîne.

Bi dengbêjiyê dengbêjan xwestine çî peyamê bidin?

Me gotibû dengbêjî qêrînin, hawar in, yanî peyamekê didin. Dengbêj bi stranên xwe rewşa civaka ku di nav de jiyan di-

kin tînin ziman, di heman demê de wê civakê hişyar dikan.

Pir bûyerên ku di nava wê civakekê de qewimî ne, dengbêj dixwaze ku mirov encameke derxe, ev peyamên pir girîng in.

Şerên ku hatine meşandin bi awayekî berfireh bi rêya dengbêj tînin ziman. Hesretê li ser ax û welat bi awayekî evînî tê bilêvkirin. Em dikarin bêjin ku dengbêjan xwestin bi dengbêjiya xwe rastiya civakê ber bi çav bikin, mînak strana Xalê Cemîl heye.

Di vê stranê de Dengbêj dixwaze kîjan peyamê bide?

Peyama di vê stranê de hawar a jinekî ciwan ya 14 salî ye. Mirov nikare bêje ku jinekî ciwan e jî, hîna zarok e, wê didin zilamekî di temenê bavê wê de. Peyama em ji vê stranê derdixin, çend gotin ji stranê; “Xalê Cemîl ez gedeme... (yanî ez zarok im) ti mezinî...” Qerîna jinekî ciwan a 14 salîye ku rê û rêbaz nabîne û bi rêya dengbêjiyê xwe tîne ziman. Di

heman demê de li vir tabûyên di nava civakê de jî tînin şikestin, mijarên ku di nava civakê de li ser wan nayê axaftin, bi rêya dengbêjiyê dengbêj sînoran radikin. Bi sedan mînakên wisa hene.

Pêwîste ciwan girîngiyek çawa bidin dengbêjiyê?

Ger ciwan li rastiya xwe bigerin di destpêkê de pêwîste li çanda xwe xwedî derbikevin.

Pêwîste ciwan dengbêjiyê baş binirxînin, ger ciwan li rastiya xwe bigerin di destpêkê de pêwîste li çanda xwe xwedî derbikevin, bi vê yekê ve girêdayî li dengbêjiyê jî xwedî derkevin. Ji ber ku dîroka me nehatiye nivîsandin û em dîroka xwe nas nakin. Taybet em nifşên nû ji koka

xwe pir dûr hatine xistin ji bo ku em xwe nas bikin û vegerin ser koka xwe pêwîste em li dengbêjiyê guhdar bikin. Ji ber ku rastiya dayik û bavên me, xwezaya welatê me, kevneşopiyên civaka me di nava wan stranan de veşartî ye. ■

Ta çiraya me geş nebe

Ta ku çiraya me geş nebe,
hûnê tu car ronahiyê
bi çavên xwe nebînin.
Ta ku em dîl û kole bin,
em ê her mêrkut û nîran,
tok û zincîran li we kin!

Hûnê me qir bikin?
Xwelî li serê we be!
Ger em bimirin jî,
em ê tenê dîlîtiya xwe
ji dest bidin, winda bikin.
Ma çi ji dîlîtiyê taltir e?
Ger em bên kuştin jî,
ma kê ji koleyê şehîd zaltir e?

Hûnê me qir bikin?
Xwelî li serê we be!
Piştî mirinê jî
em nahêlin hûn welatê
ji xwe re bikin mal.
Em rê nadin
hûn goştê me bixwin
wek qirereşk û qertal!

Qet nebe,
em ê bibin kurmik,
bikevin nav dexlûdanê we.

Em ê bibin qûmik,
bikevin nav pariyê nanê
we.
Em ê bibin mar û mişk,
bi we din li nav nivînê we.
Em ê bibin mîkrob û
şêrpence,
biherimînin xwîna we.

Em ê bibin kul,
her carekê li dereke
laşê we derkevin.
Em ê bibin jan,

ji sed aliyan ve
bi ser we de bên.
Em ê bibin zêrûyên hezarling,
gewriya we hişk bikin.
Em ê bibin pirzik
Li ber lêvên we.

Hûnê me qir bikin?
Xwelî li serê we be!
Piştî mirinê jî
em nahêlin hûn welatê
ji xwe re bikin mal.
Em rê nadin
hûn goştê me bixwin
wek qirereşk û qertal!

Hûn şahiyê bikin,
em ê li we bikin şînî.
Hûn behiyan deynin,
em ê we bi pêkenînê gêj bikin!
Em ê zimanê we hişk bikin,
Çavan li we tarî bikin!
Em ê bibin mûyê nav nanê we
Û gemar di nav ava we!

Ta ku çiraya me geş nebe,
hûn ê ti car ronahiyê
bi çavên xwe nebînin.
Ta ku em dîl û kole bin,
em ê her mêrkut û nîran,
tok û zincîran li we kin!

Abdullah Peşew

Şehit Kasım Engin

